

KOPIDLENSKÉ LISTY

čtvrtletník pro Kopidlensko
Prosinec 2016 | cena 20 Kč vč. DPH

PF 2017

.....

KOPIDLENSKÉ LISTY

Prosinec 2016

V čísle najdete

[7] Vyřeší se stav nové silnice mezi Mlýncem a Kopidlnem?

[8] Nový senátor Tomáš Czernin odpovídá na otázky KL

[11] Škola zavedla elektronickou žákovskou knížku

[21] Hasiči varují: Zkázu může způsobit i svíčka na adventním věnci

[26] Kronikáři ocenili dobré rady prof. Roberta Kvačka

[28] Schlikové a proměna Kopidlina v rodinný fideikomis

[30] Zimní radovánky v Drahorazi před 100 lety

[31] Taneční v kopidlenské sokolovně slaví 30 let

[32] Desátník od Tobruku: Jaroslav Jodas

[42] Kontroly kotlů a povinné revize. Co je třeba udělat?

[44] Modeláři vypustili první dálkově řízený model

[46] Elektronické šipky poprvé na turnaji v Autoklubu

Prozatím se nám daří realizovat to, co jsme si naplánovali. Pevně věřím, že v tomto trendu budeme i nadále pokračovat

Vážení spoluobčané, dovoluji Vám přivítat v úvodu mého příspěvku v posledním měsíci roku 2016.

Na tomto místě bych se poohlédla za uplynulým rokem, který byl z mého pohledu velice úspěšný.

V první polovině roku byly zadány projekční práce na chystaných investičních záměrech a následně výběrová řízení na dodavatele. V první fázi byly zahájeny práce na budově, kde sídlí Česká spořitelna. Došlo k výměně oken, zateplení a obnově fasády. Těmito kroky se zvelebila další budova našeho náměstí, které již nyní nevypadá „šedivě“ a ponuře.

Opravu školy zdržela elektroinstalace

Následovalo výběrové řízení na dodavatele na akci Oprava střechy v ZŠ Kopidlno a 3. NP v základní škole II. stupeň. Zahájení stavby a největší pracovní díl stavebních prací stropu v 3. NP byly provedeny v průběhu letních měsíců, následovaly tesařské práce a pokládka krytiny včetně klempířských prvků na samotné střeše, která je nyní dokončena. Práce byly splněny v termínu, tak jak bylo smluvně domluveno s dodavatelem. V průběhu stavby však došlo při bouracích

Hana Masáková,
starostka Kopidlna

zena svítidla. Z tohoto důvodu dojde k předání prostor 3. NP škole až na druhé pololetí školního roku. Na tomto místě musím velice poděkovat vedení školy a všem učitelům pracujícím v budově II. st., jelikož celková re-

činnostech stropu v 3. NP k poškození elektroinstalace tak, že by musely být kabeláže minimálně z poloviny vyměněny. Proto jsme se ve vedení města rozhodli k provedení výběrového řízení na kompletní rekonstrukci elektroinstalace v 3. NP tak, abychom měli již v celém tomto podlaží provedenou kompletní novou kabeláž. Z tohoto důvodu v současné době finišují práce na elektroinstalaci a sádkartonech v celém patře a v novém roce budou již do vymalovaných prostor osa-

konstrukce jim zkomplikovala práci, nemohli plnohodnotně využívat učebny celé budovy a pracující řemeslníci i přes veškerou opatrnost komplikovali mnohé hodiny výuky. Víím, že to bylo velice náročné období, ale je to kompenzováno vidinou, že budova získává nové zrekonstruované prostory.

pokračování na straně 3

pokračování ze strany 2

Vackova a Hilmarova budou pokračovat

Další finančně náročnou investiční akcí je Rekonstrukce ulic Vackova a Hilmarova, kterou realizuje firma ZEPRIS, s. r. o., Praha. Na této akci spolupracujeme s VOS, a. s., Jičín. Celý úsek je projekčně rozdělen do tří částí, a to 1) ulice Vackova, 2) ulice Hilmarova

kanalizace a rekonstrukcí jednotlivých povrchů. Realizace díla bude komplikovat obyvatelům ulice Vackova přístup k jejich objektům, ale já tímto prosím všechny, kterých se to týká, o dostatek trpělivosti s vidinou budoucí nové silnice. Celková rekonstrukce ulic bude po dokončení prací dovršena zjednosměrněním ulice Hilmarova. Věřím, že toto opatření je dobrým krokem k ochraně a prodloužení životnosti povrchů a obrubníků v této ulici a všichni si na tuto změnu brzy zvykneme.

1. část (prostor od studny k budově fary), 3) ulice Hilmarova 2. část (od ulice Husovy pod budovu fary). V letošním roce byla zrealizovaná ulice Hilmarova 2. část. V součinnosti s vodohospodářskou společností došlo k zrevizování a opravě nevyhovující kanalizace v této části ulice a následně byly položeny celé povrchy z žulových kostek, tak jak byl proveden požadavek Státní památkové péče. Tento úsek zasáhl do rozpočtu města částkou 2,5 mil. Kč, které budou částečně hrazeny ze schváleného úvěru a částečně z dotace, kterou máme schválenou na MMR ve výši cca 0,5 mil. Kč z programu Podpora obnovy a rozvoje venkova. V dalších projekčně připravených úsecích těchto ulic budeme pokračovat v roce 2017. V zimním období firma provede administrativní přípravu těchto úseků. V následujícím období roku 2017 budou provedeny velice náročné práce s vybudováním oddílné

A v neposlední řadě nesmím zapomenout zmínit akci Oprava chodníku v ulici Husova II. etapa. Práce byly zrealizované zaměstnanci města a mohu zkonstatovat, že celé dílo bylo provedeno velice kvalitně a pečlivě. Mám velkou radost, že se nám podařilo vlastními silami zrealizovat takto velký úsek chodníků, a mohu říci, že se máme čím chlubit.

Plány do nového roku

Na samém konci roku jsme pracovali na sestavení nového rozpočtu pro rok 2017. V tomto rozpočtu jsme nachystali investice např. na projekční práce, jako je nový sběrný dvůr, který by měl být v budoucnu v areálu školního statku, projekční práce na přivaděč vodovodu ze Psiníc pro obec Ledkov, finance na administraci a podání žádosti o dotaci na požární zbrojnici v Kopidlně, prostředky pro administraci včetně podání žádosti o dotaci

na rekonstrukci budovy ZŠ II. stupně a dílen včetně výstavby spojovacího koridoru. Další prostředky jsou určeny pro dokončení rekonstrukce ulic Vackova a Hilmarova a pro další drobnější investiční akce, které bychom měli zrealizovat vlastními silami, tedy za pomoci zaměstnanců organizační složky místního hospodářství. Toto jsou základní cíle, kterých chceme v příštím roce dosáhnout, a ve chvíli, kdy budeme vědět výsledky podaných žádostí o dotace, nás čekají, v případě úspěchu, další kroky spojené s případnými realizacemi zmíněných akcí. Do rozpočtu jsou zapracovány některé požadavky osadních výborů.

Vítáme i nové nápady v kultuře

Nejen investiční, ale i kulturní akce jsou v rozpočtu nachystány. Vedoucí kulturního a vzdělávacího centra p. Holubová má velice dobře zpracovanou koncepci kulturních akcí a je smutné, že besedy, ochotnická vystoupení atp. jsou velice málo podporované účastí našich občanů. Rozvinuté debaty a kritika jednotlivých kulturních akcí patří k naší práci, ale budeme rádi, pokud každý, kdo má nové nápady, přijde svoje vize diskutovat s p. Holubovou nebo na veřejné zasedání zastupitelstva města a následně přiloží ruku k dílu.

V tuto chvíli lze říci, že na rok 2017 je opět naplánováno mnoho investičních a kulturních akcí, ale je třeba si také uvědomit, že rozpočet města není neomezený, a proto je nutné pečlivě plánovat, jakým směrem se bude vyvíjet další rozvoj města. Prozatím se nám daří realizovat to, co jsme si naplánovali, a pevně věřím, že v tomto trendu budeme i nadále pokračovat.

V závěru příspěvku mi dovoluje poděkovat všem zaměstnancům města za jejich spolupráci a odvedenou práci, díky které se daří našemu městu se rozvíjet. Poděkování za spolupráci patří všem sponzorům, kteří naše město podporují, vedení příspěvkové organizace za trpělivost a spolupráci při opravě budovy II. st. ZŠ a vedoucím jednotlivých spolků za jejich dobrovolnou činnost.

Přeji všem občanům a zaměstnancům krásné vánoční svátky, mnoho štěstí, zdraví a osobních i pracovních úspěchů v novém roce 2017 a těším se na společnou další spolupráci.

Hana Masáková, starostka města
(mezititulky KL)

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ V sobotu 5. listopadu jsme v letošním roce již podruhé uspořádali v obřadní síni Městského úřadu Kopidlno tradiční vítání nových občanů do života. Přivítali jsme Josefa Čureju, Matěje Nováka, Anetu Nyplovou a Davida Uzla. Vystoupení dětí ze základní školy bylo roztomilé, účinkující děti v tomto složení měly v naší obřadní síni premiéru stejně jako nový hudební doprovod, paní učitelka Jitka Koutníková. Všichni účinkující obstáli na výbornou a my se těšíme na další spolupráci.

Rodiče přivítaných občanů si pak mohou atmosféru tohoto slavnostního dopoledne vždy znovu připomenout přehráním DVD s nahrávkou obřadu, které obdrží jako dárek od Městského úřadu Kopidlno. Narozněným dětem přejeme šťastné vykročení do života.

Růžena Horynová

Římskokatolická farnost Kopidlno

vás zve na

VÁNOČNÍ MŠI SVATOU S KOLEDAMI

do kostela sv. Petra a Pavla v Drahorazi
která se koná
v pátek 30. 12. 2016 od 15 hodin

Advent. Očekávání a obdarování

Pro křesťany je advent časem naděje, která se vine od výroků izraelských proroků přes dobu Ježíšovu až do nedohledné budoucnosti. Ti, kdo vnímají biblická poselství a duchovní dějiny lidstva, vidí také její naplňování. Vánoce jsou pro mnohé, ne-li pro všechny, podnětem k vzpomínání. A vzpomínky mohou být ujištěním, že ač nebylo nikdy na světě zcela dobře, lze prožít i očekávat mnoho dobrého. Vzpomínání může podporovat naději. Naděje dává životu sílu. Je ale třeba oddělit plané naděje od oprávněných a postavit hráz cestám k beznaději.

Zkusme se teď trochu zastavit v běhu starostí, povinností a příprav a dopřejme si čas pro sebe, pro vnímání, vzpomínání a očekávání. Adventní a vánoční čas je dobou zvláštní, v průběhu roku jedinečnou. Snad k tomu přispívá v našich zeměpisných šířkách i krátký den a dlouhá doba tmy, což může člověka v jeho aktivitě trochu tlumit a také někdy odkazuje k tomu, čím se běžně nezabývá.

Pro toto období si můžeme zvolit dvě klíčová slova: očekávání a obdarování. **Očekávání i obdarování** patří k základní výbavě nitra a ke vztahování se člověka ke světu a k lidem. Zároveň jde o skutečnosti, které jsou v našem prožívání světa dnes a tady poněkud v pozadí. Nejen, že řada lidí má dojem, že vlastně nemá – kromě víkendu a svátečních dnů, na které se těší – co očekávat. Ale v kultuře, která zejména ve sféře obstarávání a potřeby nabízí všechno a hned, je delší **očekávání** jaksi mimo hru. Je možné, že to také souvisí s naším časem, musíme čekat, až stromy rozkvetou, až ovoce do-

zraje, ale nemůžeme si to poručit teď a hned. Jenže v našem prostředí si můžeme mnohé bez čekání na čas zralosti koupit hned: jahody, švestky, cokoliv kdykoliv. A přijdeme tak o očekávání.

Druhé důležité slovo je obdarování. Naplnění obdarováním. S určitou nadsázkou můžeme říci, že žijeme ve světě, který je sice bohatý (a my také!), ale který nám nic nedaruje. Kde je třeba tvrdě pracovat, jít za svým a to, na čem člověku záleží, získat. Je to zvláštní existence, sice bohatá na vlastněné věci a na zážitky, ale mnohdy chudá na očekávání a radost z daru. Snad také proto se mnozí snažíme o Vánocích opatřit dárky, darovat něco, přijmout dar. Je to jakési legitimní vykročení ze světa „tvrdých loktů“ do světa laskavých vztahů.

Původ adventu ovšem neleží v nedávné minulosti či současnosti, ale v minulosti značně vzdálené. Musíme se vrátit až do doby starozákonních proroků, tedy více než dvě či tři tisíceletí zpátky. Proroci nepředpovídali budoucnost tak, aby člověk věděl, co ho čeká, a podle toho se zařídil. Ukazovali na budoucí Boží činy, které bylo možné očekávat s nadějí, a oslovovali své současníky v aktuálních otázkách víry a života. Pozdější generace Židů a prvé i další generace křesťanů rozpoznávaly ve slovech proroků a v jejich naplňování v dějinách něco trvale cenného, transponovatelného v mnohém do pozdějších dob. A tak se dostáváme k jedné významové vrstvě adventu, jak ji zná po staletí křesťanství: Liturgie adventu připomíná slova proroků čili Boží zaslíbení i jejich naplnění. Jde o vzpomínky dávnější a zásadnější, než jsou

naše vánoční vzpomínky na šťastné dny mládí či dětství. Vzpomíná se na slova, jejichž naplňování se děje od minulosti do současnosti.

Liturgie adventu ale zná ještě jeden jeho význam. Ten vede k pohledu do budoucnosti, nikoliv do minulosti. Protože v Ježíši, jehož očekávání připomínají úryvky z knih starozákonních proroků a jehož narození slaví o Vánocích všichni křesťané, vidí nejen toho, kde přišel, ale i toho, který přijde. Vidí v něm závěrečné slovo dějin jak osobních, tak světových či vesmírných. Obrazně řečeno: Nevidí jen světlo betlémské hvězdy nad betlémským chlévem při klanění králů s dary, ale vidí klanějící se krále na konci časů před tím, který se narodil v chudé rodině v chudém přístřešku.

Kromě liturgických textů obsahují a vyjadřují obsah adventu geniálním způsobem české rorální písně, skutečný kulturní klenot jak hudební, tak textový, vlastně „lidově-teologický“, řečeno se vši úctou. Písně, které vyjadřují naději, vděčnost, jistotu víry a to vše ve skvělých básnických zkratkách.

Adventní věnec: Stal se v posledních desetiletích takřka neodlučitelným průvodcem adventu v sakrálním i profánním prostředí. Je velmi dobrým symbolem. Zeleň znamená život, svěžest. Kruh věnce nabádá k tomu, abychom nikoho v tomto čase pokud možno nevyklučovali, abychom byli spolu. A světlo svící je v křesťanství znamením Krista vzkříšeného. Tedy toho, jehož narození o Vánocích slavíme a bez něhož nemůže mít advent svůj plný smysl.

ThMgr. Robert Pietrzak, děkanství Kopidlno

Kopidlenský adventní čas

Adventní dílna pod vedením
Petry Albrechtové

Zpívání koled při rozsvěcení
vánočního stromu

Mikulášská nadílka
2. prosince v sokolovně

Rozsvěcení vánočního
stromu a živý betlém

Betlém z kukuřičného šustí

Rozsvěcení vánočního stromu
s lampionovým průvodem

Literární kroužek na zimní téma

Nedočkávané Vánoce

Nikola Lhotáková

Je tu zima, už ne pařák
Alespoň si dáme svařák.
Vyměníme limonádu
Za teploučkou čokoládu.

Napadl nám první sníh,
Z domu už je slyšet smích.
Na rybníce všechny děti
Vidím už jen čtyři z pěti.

Azor štěká na dvoře,
Že tam někde nahoře
Martin na bílém koni peláší
A kupu sněhu přináší.

Slepice už v kurníku
Rozbalují nadílku,
Jedna slípka z nedočkání
Zapomněla poslat přání.

Micka zase ze zlosti
Snědla Azorovi kosti.
Na dvoře se strhla mela,
Až babička zapomněla,
Že tu máme Vánoce
Už zase po tom roce.

Vítr

Adéla Voháňková

Vítr fíčí, všechno ničí.
Vítr fouká, nahoře v loukách.
Vítr křičí, stromy brečí.
Vítr zimní ať se zklidní.

Zima

Štěpa Rančáková

Už je zase tady,
tenhle krásný zimy čas.
Nastaly nám chlady,
také chladný zimní mráz.

Lehký vítr jemně fouká,
Do světnice oknem kouká.
Zda už všechny děti spí,
Zda nám ještě nezlobí.

Na kostele zvon už zvoní,
Odbimbává Vánoce.
Kouzlo zimy všude voní,
Už se těším velice.

70 let od založení tábora TJ Sokol Kopidlno v Ledcích

Významné jubileum si letos připomněli členové TJ Sokol Kopidlno. Zejména ti, kteří se starají o táborovou základnu v Ledcích.

Letos uplynulo již 70 let, kdy byl v Ledcích uspořádán první sokolský tábor. Traduje se, že místo pro tábor objevili MUDr. Baudyš a MUDr. Jedlička v roce 1946 a ve stejném roce byl uspořádán první tábor. Po násilné likvidaci Sokola po roce 1948 byl tábor provozován s různými pauzami a pod různými názvy kopidlenské sportovní organizace. Někdy od roku 1960 je však již tábor pořádán nepřetržitě každý rok až do dnešních dnů. Po obnovení činnosti České obce sokolské po roce 1989 je tábor pořádán opět jako tábor TJ Sokol Kopidlno.

Na tuto dlouhou historii se rozhodli zavzpomínat současní členové Sokola, kteří se starají o táborovou základnu v Ledcích. O víkend 3.–4. září bylo uspořádáno přímo v táboře setkání současné generace ledeckých táborníků s těmi, kteří se výrazným způsobem podíleli na pořádání či budování tábora v minulých letech. Sešlo se skoro 50 táborníků, z nichž nejstaršímu bylo přes 80 let a nejmladšímu tak 25. Setkání bylo zahájeno táborovým nástupem, následoval společný oběd, prohlížení fotografií a kronik z let minulých

i dnešních. Nechyběly sportovní soutěže spojené s trochou humoru a jako třešnička na dortu byl promítнут film z letošního tábora, jemuž dominovala táborová hra Limonádový Joe. K večeri nemohlo být nic jiného než opékání buřtů na ohni a večer velmi povedený táborový oheň se spoustou písniček a povídaní. Na památku tohoto historického setkání si každý účastník odvezl táborové tričko.

Milan Šafler, hlavní vedoucí tábora

Vážení občané, dovoďte, abychom vás pozvali na
Reprezentační ples města Kopidlno

Reprezentační ples Města KOPIDLNO

20:00 Zahájení plesu
starostkou města Hanou Masákovou
22:00 Taneční vystoupení
24:00 Losování sponzorských darů
02:00 Závěr plesu

K tanci a poslechu zahraje
Nine Orchestra
MÍSTNÍ SOKOLOVNA KOPIDLNO

SOBOTA | Vstupné | **OD 20.00 HOD**
18.02.2017 | 100 Kč

Potíže se silnicí mezi Mlýncem a Kopidlnem

V roce 2015 byla realizována oprava silnice III/32830 od Kopidlna do Mlýnce pod záštitou Královéhradeckého kraje. Již při samotné rekonstrukci jsme několikrát upozorňovali realizační firmu, že v lesním úseku by bylo vhodné na některých místech podél komunikace instalovat ocelová svodidla a vyvarovat se tak nebezpečných míst. Vždy nám bylo sděleno, že realizace je hrazena z evropských peněz a do samotného projektu již nelze zasahovat a nijak ho finančně navyšovat, a budeme se tak muset následně obrátit na příslušného správce komunikace.

Při této rekonstrukci z našeho pohledu souhrnně vzniklo několik nebezpečných míst. Nejen na základě stížností místních občanů jsme učinili krok ke správci komunikace s prosbou o zajištění bezpečnosti řidičů.

S odůvodněním, že samotnou realizací díky úpravě a prohloubení strouhy téměř došlo k odstranění krajnic a při jízdě nyní silnice opticky působí, že je zúžená. Po několika urgencích se nám dostalo odpovědi s vysvětlením, že samotnou instalací svodidel by došlo k ještě většímu zúžení komunikace, a proto není takovéto řešení vhodné.

Po uplynutí nějaké doby rekonstrukce silnice přinesla další nepříjemnou věc, a to v podobě trhlin ve vozovce, kterých si při jízdě nelze nevšimnout. Obrátili jsme se tedy opětovně na příslušného správce s prosbou o vysvětlení nastalé situace, abychom mohli informovat naše občany. Odpověď je v následujícím článku.

Ing. Karel Žížka, místostarosta

Na silnici mezi Mlýncem a Kopidlnem je nutno opravit trhliny vozovky

Na vloni opravené silnici III/32830 mezi Mlýncem a Kopidlnem na Jičínsku vznikly podélné praskliny v asfaltbetonovém krytu. Realizovaná stavba je v záruční lhůtě a běží reklamční řízení.

Oprava silnice byla provedena v délce 230 metrů technologií udržovacího dvouvrstvého nátěru z emulze na stávající vozovku. V druhém úseku v délce 4808 metrů byla provedena recyklace za studena stávajících asfaltových vrstev vozovky, na kterou se pak položila ložní a obrusná vrstva z asfaltbetonu. V rámci rekonstrukce vozovky byly obnoveny příčné a podélné propustky, prohloubeny příkopy a doplněny svodidla a nové vodorovné dopravní značení. Cena stavby byla 24,5 milionů korun.

Stavba byla zhotoviteli reklamována, příčina poruch je předmětem odborného posouzení závady pomocí vývrtů a zkoušek nezávislou laboratoří.

Důsledkem letošního extrémního sucha došlo na specifických místech s jílovým podloží k podobným jevům. Předpokládá se, že příčinou je vliv extrémních klimatických podmínek – sucha a poklesu hladiny podzemních vod. Tím došlo k velkým objemovým změnám v podloží a vzniku trhlin, které se promítly i do konstrukce vozovky a asfaltbetonového krytu.

Technologie opravy byla podložena diagnostikou vozovky a projektovou dokumentací. Recyklace za studena využívá materiál ze stávající konstrukce vozovky. Množství a druh přidaného pojiva odpovídají předchozím laboratorním rozborům a návrhu receptury. Jedná se o relativně rychlou a efektivní metodu homogenizace podkladu. Součástí provedených průzkumů v rámci reklamace bude také prověření vlastností této vrstvy. V případě celkové rekonstrukce

s provedením nové konstrukce by byly náklady několikanásobně vyšší.

Před zimním obdobím bude provedeno utěsnění trhlin pružnou asfaltovou záplavkou, aby nedošlo k vnikání vody do konstrukce vozovky. Po provedení této opravy nedojde k zásadním změnám parametrů nově zrekonstruované vozovky. Po vyhodnocení průzkumů se rozhodne o dalším postupu a způsobu oprav. Podobné případy popraskaných silnic z důvodu dlouho trávajícího sucha hlásí silničáři na celém území České republiky.

SÚS Královéhradeckého kraje

Čím se lišily krajské i senátní volby v Kopidlně

Po říjnových krajských volbách, které s náskokem vyhrálo hnutí ANO, zasedli v zastupitelstvu Královéhradeckého kraje zástupci hned devíti volebních stran. To je zatím suverénně nejvíce za celou dobu existence krajů. Pokud by ale o složení zastupitelstva rozhodoval jen volební výsledek v Kopidlně, byly by počty o poznání jednodušší. Potřebnou pětiprocentní hranici tady překonaly jen čtyři subjekty. Nejvíce hlasů v Kopidlně obdržela ČSSD (40,73 %), na dalších místech skončily ANO 2011 (24,56 %), KSČM (6,03 %) a Koalice pro Královéhradecký kraj (5,17 %).

I přes výrazný úspěch přímo ve městě došlo v celokrajském měřítku na straně sociálních demokratů k oslabení, a tak jen těsně unikl zastupitelský mandát starostce Kopidlna Haně Masákové, která zůstala v pozici prvního náhradníka. Dosavadní krajský radní Josef Tábořský už ve volbách vůbec nekandidoval. Kopidlna tak po letech ztratilo ve vedení kraje svého přímého zástupce.

Souběžně s krajskými volbami probíhaly na Jičínsku i volby do Senátu Parlamentu ČR. V tomto případě svůj mandát obhajoval dosavadní senátor Josef Tábořský (ČSSD) z Kopidlna. V prvním kole volby ale skončil až třetí, a tak zcela vypadl ze hry. Přímo v Kopidlně ale získal od voličů 55,55 % hlasů. Druhý nejvyšší počet hlasů (18,08 %) ve městě sklídl Tomáš Czernin (TOP 09 a Starostové) z nedalekých Dymokur, který byl později zvolen novým senátorem. Ve druhém kole volby totiž porazil protikandidáta Jana Malého (ANO), starostu Jičína. Ve druhém kole volby získal přímo v Kopidlně Tomáš Czernin 56,88 % hlasů, zatímco Jan Malý 43,11 %. Druhé kolo tak přímo ve městě svými výsledky mnohem přesněji kopírovalo i výsledek voleb v kompletním senátním obvodu, kam patří celý okres Jičín a část okresu Nymburk. Tomáš Czernin je tak zároveň prvním zvoleným senátorem v historii, který pochází z nymburské části obvodu.

Kopidlenské listy požádaly nového senátora o rozhovor, který najdete na následující straně. (kl)

Jestliže za mnou někdo přijde, nebudu se ho ptát, zda mne volil, ale budu se mu snažit pomoci

Nový senátor Tomáš Czernin z Dymokur pro Kopidlenské listy

Od října letošního roku má senátní obvod Jičín, kam patří i Kopidlno, nového zástupce v Senátu Parlamentu ČR. Josefa Táborského nahradil ve funkci senátora Tomáš Czernin z Dymokur na Nymbursku. Tomáš Czernin hospodaří jako zemědělec a lesník na rodovém majetku, který byl jeho rodině navracen spolu s dymokurským zámekem v devadesátých letech. V Dymokurech je zároveň místostarostou.

„Byl bych rád, aby i ti, kteří mě dosud neznají, věděli, že se na mne mohou obrátit. Jsem snad vcelku normální člověk a jsem skoro soused,“ říká nový senátor v rozhovoru, který po svém zvolení poskytl Kopidlenským listům.

KL: Pane senátore, přijměte v úvodu gratulaci k volebnímu výsledku. S jakým osobním očekáváním jste do voleb vstoupil? Věřil jste, že uspějete?

Děkuji vám, musím ale podotknout, že gratulace patří všem, kteří mi dali svůj hlas, a já se budu snažit, aby patřila všem občanům našeho volebního obvodu. Samozřejmě jsem věřil, že uspěji. Bez toho, abych byl přesvědčen o atraktivitě svého programu, bych vůbec nekandidoval. Pokud bych tomu nevěřil, bylo by to asi jako otevřít si obchod a nevěřit, že u mě lidé budou nakupovat. Nemusí to vyjít, ale musíte udělat všechno proto, aby se to podařilo.

KL: Patříte k historicky prvním dvěma senátorům zvoleným v dresu TOP 09. Navíc nastupujete ve volebním obvodu po sociálním demokratovi. Jak své vítězství v tomto kontextu vnímáte? Nepomohlo vám nejvíce paradoxně to, že jste ve finále stál proti kandidátovi hnutí ANO?

Jak známo, kandidoval jsem už v roce 2010, tehdy jsem skončil třetí a čtvrtý pak byl kandidát KDU-ČSL, tentokrát KDU-ČSL vlastního kandidáta do voleb nevyslala a od začátku podporovala mě, to se domnívám bylo rozhodující pro první kolo.

Dále se domnívám, že v našem volebním obvodu je dostatek lidí, které můj program oslovil. Myslím si, že v Senátu jde více o konkrétní osoby a jejich kroky než o politické zařazení. Proto se nám podařilo oslovit i ty lidi, kteří obvykle TOP 09 nevolí. V tomto smyslu mě pro druhé kolo podpořil i pan Táborský, který řekl, že má mnohé výhrady k programu TOP 09, ten je mu však na rozdíl od programu hnutí ANO srozumitelný.

Ve druhém kole mě tedy prakticky podporovaly všechny demokratické strany, to

byla proti kandidátovi ANO jistě významná výhoda.

KL: V domovském městě vašeho předchůdce Josefa Táborského jste, pravděpodobně i s přispěním jeho veřejné podpory, ve druhém kole zvítězil 57 procenty hlasů. Co konkrétně nabízíte lidem z Kopidlenska, aby byli přesvědčeni, že mají v parlamentu i nadále „svého“ senátora.

Úspěch v Kopidlně mě samozřejmě velmi těší. To, že mne pan Táborský podpořil, nikoli proto, že máme stejné postoje, ale proto, že můj program byl jasný a čitelný, k němu zřejmě přispělo.

Byl bych rád, aby Kopidlenská, stejně jako i ostatní občané našeho obvodu, měli pocit, že mají „svého“ senátora. Dymokury a Kopidlno jsou skutečně blízko, proto mě mnozí Kopidlenská i znají osobně a vědí, že mne mohou kdykoliv oslovit. Byl bych rád, aby i ti, kteří mě dosud neznají, věděli, že se na mne mohou obrátit. Jsem snad vcelku normální člověk a jsem skoro soused.

KL: Kopidlensko a Dymokursko jsou doslova sousedící regiony. Co se vám vybaví, když se řekne Kopidlno, a jaký k němu máte vztah? Znáte místní historii, zámek, události, lidi, okolí?

Jedná se skutečně téměř o sousední obce, jsem v Kopidlně tedy poměrně často a znám některé Kopidlenské. Zdejší pila je jedním ze zpracovatelů dřeva z našeho lesa a parkety v našem zámku jsou zase z této pily. Rovněž spolupracujeme s kopidlenskými rybáři. V historii nás spojuje Purkart z Kopidlna, kterému byly Dymokury svěřeny do správy po husitských válkách. V posledních letech k nám chodí na brigády děvčata ze zahradnické školy na parkové úpravy. Pokud mám čas jezdit na kole, což se letos už asi nepodaří, směřuji své cesty prakticky vždy přes Kopidlno, protože tady už jsou nějaké kopečky, které rád pokořím.

V souvislosti s volební kampaní jsem měl letos v Kopidlně komický zážitek, když se mi na Hilmarově náměstí podařilo nacouvat do soklu lampy veřejného osvětlení. Naštěstí nebyla jiná škoda než ten kandelábr, který byl nakonec uhrazen z mého povinného ručení. Na policii, kterou jsem na sebe musel zavolat, jsem ale čekal tři hodiny. Samozřejmě, že mě tato nepozornost stála pokutu. Druhý den, když jsem jel okolo, už byl sokl vyměněný. Paní starostce i Kopidlenským se ještě jednou omlouvám.

Nově zvolený senátor pro Jičínsko a Nymbursko Tomáš Czernin.

KL: Senátor je hodně spjat se svým obvodem už díky tomu, že je volen většinově. Jaké priority pro svůj region máte a jak chcete naplnit slib, že budete senátorem všech voličů, tedy i těch, kteří pro vás nehlasovali? Počítáte s otevřením senátorské kanceláře?

Své priority jsem už opakovaně uváděl ve svých volebních materiálech, a byť jsem se senátorem stal, nehodlám na nich nic měnit.

Jako senátor budu mít na zřeteli dlouhodobé důsledky politických rozhodnutí. Budu hájit naši svobodu před populistickou demagogií. Budu podporovat rozvoj sociálních a charitativních organizací. Budu podporovat ty, pro něž je naše kulturní krajina zdrojem obživy. Budu podporovat rozvoj infrastruktury, dopravní obslužnosti a investic tak, aby přinášely pracovní příležitosti, i turistický ruch.

Jestliže za mnou někdo přijde, nebudu se ho ptát, zda mne volil, ale budu se mu snažit pomoci, jak jen to funkce senátora umožňuje. S tím souvisí otevření kanceláří v Jičíně i Nymburce, na kterém intenzivně pracujeme. Doufám, že do Vánoc již kancelář bude fungovat. Samozřejmě, do Kopidlna podle potřeby rád zajedu, je možno mě ale navštívit i v Dymokurech.

pokračování ze strany 8

KL: Má Dymokursko a Kopidlensko nějaké společné zájmy a jaká je případně možná spolupráce těchto dvou sousedních míst, ležících v různých okresech i krajích?

Dymokury i Kopidlno mají jednu společnou historickou záležitost, to jsou cukrovary, které v obou obcích byly. Torza obou cukrovarů symbolizují smutnou vzpomínku na naši cukrovarnickou slávu a hyzdí obě obce.

Společně stále máme to, že obě obce jsou na povodí Mrliny a obzvlášť v roce 2013 jsme viděli, co voda dokáže. Současně ale celé okolí v posledních letech pociťuje naopak nedostatek vody. Ochrana před velkou vodou, ale i zadržování vody v krajině je tématem, které musíme řešit společně.

Taky nás společně trápí nedostatek pracovních příležitostí na venkově. Lidé z Dymokur i Kopidlna často dojíždějí a potkávají se ve firmách, kde jsou zaměstnáni. Je ale potřeba vytvářet pracovní příležitosti přímo v našich obcích.

KL: V regionu Kopidlenka byl s pracovními příležitostmi vždy problém. Vy jste známým odpůrcem „montoven“. Myslíte si, že otázka zaměstnanosti dnes není aktuální? Jaký je váš recept?

Zaměstnanost je vždycky aktuální otázka, přestože v současnosti není možná tak palčivá. To nás ale neopravňuje k tomu se jí vyhýbat. Ano, jsem odpůrce montoven. Také proto, že jsem přesvědčen, že ve skutečnosti žádné pracovní příležitosti našim občanům nepřinášejí. Pracují v nich agenturní pracovníci ze zahraničí, a to za platy, které by naši občané neakceptovali.

Myslím, že cesta je například v podpoře malých provozoven, drobného podnikání, v našem zemědělském kraji také v podpoře zpracovávání zemědělských produktů a podobně. Rovněž turistický ruch je krajině vstřícný a přináší pracovní místa. Vždyť naše krajina je přímo předurčena pro cykloturistiku. Naši lidé jsou vynalézaví, pro začátek by stačilo, kdyby jim vláda neházela klacky pod nohy v podobě EET a podobných obskurních experimentů.

KL: Můžete krátce připomenout své životní milníky? Z jakých rodinných poměrů pocházíte, kým jste byl, jaký vztah máte k Dymokurům a tomuto kraji a jaký byl váš návrat na zámek?

Narodil jsem se a vyrostl v České republice. Otec pracoval jako řidič a maminka byla zdravotní sestrou, protože jim komunisté neumožnili nic jiného. Nepamatuji si ale, že by si někdy stěžovali. Žili jsme v horách nedaleko Karlových Varů. Přestože jsme byli pod dohledem státních orgánů, podařilo se mi vystudovat ČVUT. Důležitým momentem

pro mne byly diskuse s Karlem Schwarzenbergem, kterého jsem ještě jako student několikrát navštívil. Tehdy mi pomohl formulovat můj vztah k vlasti, pocit odpovědnosti za její budoucnost. Proto jsem neemigroval, ale zůstal zde.

Naše rodina v Čechách žije už devět set let a moji předkové vždycky sloužili vlasti. Považoval jsem za správné v tom pokračovat. Po převratu získal můj otec v restituci zpět náš rodinný majetek a mohli jsme se vrátit do Dymokur. Byl to pro mne vysněný návrat, protože jsem chtěl pokračovat tam, kde skončil můj dědeček, když mu napřed nacisté a pak komunisté majetek zabrali. Byla to do jisté míry satisfakce.

Začátky ale byly těžké, zámek byl devastovaný, pro podnikání nevhodný a pro bydlení rovněž. Teprve postupně se nám podařilo jej opravit do té míry, že zde můžeme žít. Ale ani dnes není hotovo. Stále ještě máme například místo hlavního vchodu plechová vrata jako do garáže. Jsou zkrátka jiné priority. Spíše koupím nový traktor, protože ho pro podnikání potřebuji, musím zaplatit lidem, kteří pro mne pracují, nakoupit osivo, postřiky, pohonné hmoty. Zámek bohužel často musí počkat.

pokračování na straně 10

Tomáš Czernin při výlovu Pustého rybníka v Dymokurech.

pokračování ze strany 9

KL: V Dymokurech jste místostarostou a po vzniku TOP 09 jste zamířil i do vyšší politiky. Co vás ke vstupu do veřejné správy vedlo? Jak jste se vyrovnal s výsledkem senátních voleb v roce 2010, kdy vás porazil právě starosta Kopidlno Josef Táborský, a proč jste vstoupil do volebního klání se stejným soupeřem znovu?

Myslím, že je povinností každého přispět našemu státu tak, jak může. Po určité době života v Dymokurech mne přátelé vyzvali, abych se zapojil do práce v komunální politice. Tak jsem se stal místostarostou a je to neocenitelná zkušenost. Když mne přátelé z TOP 09 vyzvali, abych kandidoval do Senátu, zvažoval jsem, zda mohu být skutečně něco platný. Měl jsem pocit, že jsem dosáhl toho, co jsem si přál. Náš stát byl svobodný, mohl jsem s otcem hospodařit na rodinném majetku, zabezpečil jsem rodinu. Bylo načase vlasti něco začít vracet. Proto jsem se tehdy rozhodl kandidovat.

Nezastírám, že jsem byl porážkou zklaman, jsem sportovec, soutěživý typ, takže každá porážka mne mrzí. Ale kampaň byla vynikající zkušenost, kterou jsem i letos zúročil. A bylo by pošetilé si myslet, že lze stále jen vítězit. Měl jsem proto šest let času politicky vyžrát, připravovat se na nové vol-

by a lépe poznávat náš kraj. Takže i tehdejší prohra byla svým způsobem vítězství. Nebo lépe – nutným krokem k vítězství letošnímu.

KL: V Senátu jste se stal členem klubu Starostové a nezávislí, protože TOP 09 vlastní klub nemá. Vy jste kandidoval za koalici TOP 09 a Starostové, ale spolupráce mezi oběma subjekty v poslední době slábne. Je to dobře, nebo špatně? Nebude toto nejisté spojení do budoucna překážkou vaší senátorské práce?

Jak už jsem se zmínil dříve, Senát je už z logiky způsobu volby tvořen individualitami. To, že sedíme v jednom klubu, nám pomáhá ve spolupráci, ale nijak nás to nezavazuje ke slepé poslušnosti představitelům klubu. Nevidím proto žádný problém v tom, že spolupráce TOP 09 a Starostů na úrovni míst, krajů i Sněmovny poněkud uvažá. Naopak, věřím tomu a doufám, že dobrá spolupráce v Senátu může být našim kolegům z jiných zastupitelských sborů inspirací.

KL: Jaké priority nový senátor obvodu Jičín v nejvyšších patrech politiky má? Není Senát zbytečný?

Byl bych rád, kdyby se zdařilo zmírnit neblahý vzestup populistické politiky a populistických politických subjektů. Je absurdní, že mnozí politici občany napřed straší vlastně neexistujícími nebezpečími, aby jim pak

sami nabízeli jednoduchá a líbivá řešení, která ale omezují naši svobodu.

Představte si to na úrovni malé obce. Politici budou tvrdit, že všude pobíhají vztekli psi. Což sice není pravda, ale kdo by se nebál. Nabídnou vám, že za vaše peníze postaví kolem vašeho domu vysoký plot. A pak vám zakážou zpoza toho plotu vycházet. A pak zakážou grilovat, aby to ony vztekly psy nelákalo. Jste sice v bezpečí před neexistující vzteklou smečkou, ale nemůžete jít za sousedem na pivo.

To je princip populistické politiky, která ve svém důsledku omezuje naši svobodu. A je jedno, jestli omezují svobodu pohybu, svobodu slova či svobodu podnikání. Vždycky je to špatně. Byl bych rád, kdyby byl můj hlas v tomto směru hodně slyšet.

V tom je výhoda Senátu a senátora. Na jednu stranu je blízko svým voličům, protože byl zvolen přímo, na straně druhé ovlivňuje celostátní politiku a jeho hlas může být slyšet. Může proto názor svých voličů nejrychleji přetavit do reálné politiky.

A samozřejmě je Senát způsobem volby předurčený k tomu, být konzervativnější než Sněmovna, proto může působit jako korektiv. Proto považuji Senát za nutný, ba dokonce za životně důležitou pojistku naší demokracie.

*Ptali se Oldřich Suchoradský
a Martin Žantovský*

Fotografie z archivu Tomáše Czernina

Sportovní rybáři v Kopidlně soutěžili

Český rybářský svaz, z. s., místní organizace Kopidlno, zajišťuje pro občany z Kopidlna a blízkého okolí vyžití ve sportovním rybolovu na řece Mrlině v úseku od železniční zastávky Mlýnec až po sádky v Bartoušově a na vodních nádržích Velký Šutrák, Obora, Labouň a Běchary.

Místní organizace pořádala dne 23. 4. 2016 na rybníku Velký Šutrák na Kamensku rybářskou soutěž pro mládež a dospělé osoby. Této soutěže se zúčastnilo 46 osob. Dne 7. 5. 2016 se na rybníku Velký Šutrák na Kamensku uskutečnila rybářská soutěž pro děti. Této soutěže se zúčastnilo 32 dětí. Ve dnech 27.–29. 5. 2016 se v Kopidlně uskutečnilo územní kolo tradiční rybářské soutěže pro děti Zlatá udice. Soutěže se zúčastnilo 9 družstev, každé družstvo složené z 6 soutěžících dětí. Celkem bylo přítomno 54 soutěžících dětí. Dne 28. 10. 2016 pořádala místní organizace pro děti rybářskou soutěž v rybolovné technice. Této soutěže se zúčastnilo 25 dětí. Soutěžícím bylo poskytnuto občerstvení a hodnotné ceny. Na částečnou úhradu výdajů spojených s realizací rybářských soutěží byla místní organizaci poskytnuta dotace od města Kopidlno v částce 30 000 Kč.

MO ČRS Kopidlno

**Pro vzpomínku na nezapomenutelného
jičínského občana Josefa Štefana Kubína**

rozhodli jsme se již jedenadvacátým rokem udělit

Jivínského Štefana

za pozoruhodný kulturní počin roku
a za dlouholetou kulturní činnost

Nechceme, aby žádné z bohubilých konání zůstalo nepovšimnuto. Rádi pozveme všechny navržené k popovídání, rádi všem poděkujeme. Těšíme se, že čtenáři naší výzvy se rozpomenou, co hezkého se v roce 2016 v kultuře na okrese událo, a přispějí k nominaci. Návrh na udělení Štefana může podat každý, stačí uvést jméno a adresu nominovaného (jednotlivce či skupiny) a stručné zdůvodnění, kategorii, jméno a adresu navrhovatele. Své návrhy zasílejte do 31. 12. 2016 na e-mailovou adresu: jivinskystefan@seznam.cz nebo na adresu: **Bohumír Procházka, Sokolovská 367, 506 01 Jičín**, tel. 493 523 492, mob. 723 128 942.

V nominaci je třeba uvést, zda se jedná o kulturní počin v roce 2016 (I. kategorie), nebo o dlouhodobé zásluhy (za nejméně 5 let činnosti – II. kategorie).

*Štefanská komise & Nadační fond Jičín – město pohádky & Knihovna Václava Čtvrťka v Jičíně
& Obec Dětenice & Prochoviny*

Zprávy ze základní a mateřské školy

Škola zavedla elektronickou žákovskou knížku

Nový školní rok 2016–17 jsme v základní škole zahájili s 212 žáky, což je o čtyři žáky méně než v loňském školním roce. Na 1. stupni tedy máme nyní šest tříd a na 2. stupni čtyři třídy. Celkem tedy 10 tříd, což je ve srovnání s loňským rokem o 1 třídu méně.

Od 1. září jsme na 2. stupni zahájili z důvodu rekonstrukce střechy a stropu ve druhém patře budovy výuku v provizorních podmínkách, kdy nemůžeme využívat všechny učebny v uvedeném druhém patře. Pracujeme tak bez interaktivních tabulí, školní knihovny, dvou kabinetů a čtyř učeben a také bez dvou samostatných počítačových učeben.

Od poloviny září jsme také výměnou za papírové žákovské knížky zavedli novou elektronickou žákovskou knížku. Doufáme, že i přes menší počáteční problémy bude sloužit ke spokojenosti žáků, učitelů i rodičů.

Během prázdnin se ve všech médiích často skloňovalo slovo inkluze. A jak tedy pro-

bíhá v naší škole? Do běžného vzdělávacího proudu začleňujeme žáky s odlišným mateřským jazykem, již mnoho let, od příchodu volyňských Čechů do Kopidlna. V současné době také integrujeme žáky se specifickými poruchami učení a chování, žáky s odlišným mateřským jazykem, s řečovými vadami i s lehkou mentální retardací a autisty.

První třída se od nového školního roku zapojila do projektu „Čteme a píšeme s Agátou“, v rámci kterého mj. pro nakladatelství Nová škola Brno pilotujeme učebnici prvopočátečního čtení.

Podle poslední úpravy školního vzdělávacího programu naší školy „Čemukoli se učíš, učíš se pro sebe“ seznamujeme žáky s tiskacím písmem, informatiku učíme od 5. třídy a zařazujeme do ní výuku psaní na klávesnici všemi deseti. Na podporu čtenářské gramotnosti probíhají na 1. i na 2. stupni čtenářské dílny, i když momentálně nemáme funkční školní knihovnu. Z významnějších akcí, které jsme pro žáky připravili v počátečních mě-

sících školního roku, můžeme uvést např. adaptační kurz 6. třídy, návštěvu festivalu Jičín – město pohádky, výuku bezpečnosti silničního provozu na dopravním hřišti v Jičíně nebo návštěvu planetária v Hradci Králové.

Svoji účastí podporujeme akce kulturního zařízení města a vedeme žáky k návštěvám výstav v kulturním a vzdělávacím centru a k půjčování knih v městské knihovně. Pro žáky na 2. stupni jsme také zorganizovali návštěvu divadelního představení v Hradci Králové.

Tradičně nabízíme pro naše žáky také možnost prezentovat se v některém ze školních kroužků, které pro žáky také díky podpoře našeho zřizovatele stále nabízíme zdarma.

Další aktuální informace a podrobnosti o činnosti ZŠ a MŠ Kopidlna lze vyhledat na internetových stránkách školy www.zsko-pidlna.cz.

Vedení ZŠ a MŠ Kopidlna

Krásný úspěch ve Zbirohu

V červnu 2016 se žáci 5. třídy ZŠ Kopidlna zapojili do 8. ročníku výtvarné soutěže „Dávají za nás ruku do ohně“. Soutěž vyhlásilo generální ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR a letošní ročník byl na téma „Jak se hasilo před 150 lety aneb když nabýlskané parní stroje vedly s ohněm lité boje“. Úkolem bylo vytvoření hasičského komiksu. A vynaložené úsilí se vyplatilo. 3. září se v rámci akce Zbirožské hasičské tatrování uskutečnilo vyhlášení vítězů ve všech kategoriích. A v kategorii 1. stupně základních škol zvítězili žáci naší školy na sto procent. První místo získala Veronika Koubová, na druhém se umístil Jan Koutník a třetí vybojovala Pavlína Hoang. Blahopřejeme a přejeme hodně dalších výtvarných úspěchů.

Jitka Koutníková

SRPŠ při ZŠ a MŠ Kopidlna pořádalo sběr

Sběr papíru, kartonu, letáků, PET lahví a víček se uskutečnil od 10. 10. do 21. 10. 2016. Sebrali jsme 2380 kg lepenkových obalů (2,50 Kč), 2497 kg směsného papíru (1,50 Kč) a 23 kg PET mix (2,50 Kč). Celkem SRPŠ obdrželo

na účet finanční částku ve výši 9707 Kč.

Poděkování patří panu školníkovi, rodičům, veřejnosti a chlapcům 8. a 9. třídy.

Vyhodnocení za třídy a výsledky soutěže o nejlepší sběrače:

Kategorie MŠ

	Třídní sběr	Celkem za třídu	Nejlepší ze třídy	Počet kg
1. třída	15	129,5	Aneta Zárubová	77,5
2. třída		246,5	Karolína Janáčková	129,5
3. třída		181	Nela Faltejsková	181

Kategorie ZŠ

	Třídní sběr	Celkem za třídu	Nejlepší ze třídy	Počet kg
1. třída		221,5	Vojtěch Janáček	129,5
2. třída		546	Adéla Lambertová	282
3. A		100	Petra Lhotáková	57
3. B		292	Adam Kosina	136
4. třída		371	Šárka Chalupníčková	232
5. třída		290	Tereza Knížková	90
6. třída		544,2	Tomáš Trávníček	120,5
7. třída		207	Jan Petr	142
8. třída		392	Štěpánka Rančáková	110
9. třída		90	Pavlína Knížková	90

Zprávy ze základní a mateřské školy

Evžen Oněgin prověřil pozornost školáků

Dne 21. 9. 2016 se v Klicperově divadle Hradec Králové uskutečnilo divadelní představení Evžen Oněgin od ruského autora A. S. Puškina. Akce se zúčastnili žáci ze 6.–9. třídy v doprovodu paní zástupkyně Jany Hladíkové a paní učitelky Ilony Pluhařové. Divadelní představení se žákům líbilo, před představením se žáci seznámili s osobností a tvorbou A. S. Puškina, aby hru lépe pochopili.

Ilona Pluhařová

Reflexe divadelního představení očima žáků 9. třídy

Před divadlem jsem měla smíšené pocity, ve škole jsme si trochu popisovali děj, což se ukázalo jako velice přínosné. Kdybychom si o tom neměli nic zjišťovat, tak asi nepochopím, o čem a v čem je smysl hry. Při divadle jsem byla překvapená, že je představení moc hezké. I přesto, že jsem věděla děj, některé věci jsem nepochopila. A ve škole se ukázalo, že nejsem sama, kdo něco nepochopil. Vše jsme si společně vysvětlili. Tím jsem si uvědomila, že před každým divadlem bych si měla alespoň trochu informací o představení předem zjistit.

Pavčina Knížková

Na divadlo jsem se velice těšila. V tomto představení měla hrát spousta mých oblíbených herců jako třeba Pavčina Štorko-

vá nebo Vladimír Polívka. Když jsme přišli před budovu divadla, ani jsem nepostřehla, že u něj stojím, ale uvnitř vypadalo nádherně. Odložili jsme si bundy a kabáty a šli jsme zaujmout svá místa v hledišti. Myslím, že kdybych si nepřečetla děj a neoznámila se s postavami ještě předtím, než jsme usedli do červených sedaček, asi bych nevěděla, o co se jedná. Herecké výkony se mi líbily, ale v ději jsem se stejně jako moji spolužáci moc nechytala. Líbilo se mi, že zrovna tenhle dramatický román dokázali zahrát i s vtipem a humorem. Divadlo jsem si tedy užila a určitě bych jela znovu, ale možná na jiný literární kousek.

Adéla Hlubučková

Na divadelní představení jsme se připravovali pár dní předem ve škole. Měli jsme za úkol vyplnit list, kde byly pokyny, které jsme měli hledat na internetu. Myslím si, že kdybychom si o díle nic nenašli, tak bychom asi nevěděli, o čem představení je. Představení pojednávalo o sobeckém a nafoukaném Evženu Oněginovi, který se nakonec zamiloval do stydlivé Tatány, ale bohužel bylo už pozdě. Tatána si zvolila jiného. Představení skončilo nedopovězeno. Některé scény představení jsem nepochopila a nedávaly mi ani smysl a ani nebyly obsažené v knize. Představení doplnili o vtipné a novodobé prvky, jako je například nám známá scéna se sušenkou Margot. Myslím si, že kdyby do představe-

ní nedodali vtipné prvky, tak by nás to asi nebavilo. Dále tam přidali i postavy, které v knize také nebyly. Představení mě velice zaujalo a po skončení jsem byla mile překvapena. Klidně bych šla na toto představení znovu, protože mě velice bavilo a patří k typu představení, na které bych mohla koukat klidně desetkrát za sebou. Celkově jsem ráda, že jsem neprohloupila a jela jsem.

Karolína Vlasatá

Když nám paní učitelka řekla, že pojedeme do divadla na Evžena Oněgina, tak jsem netušila, o co jde. V hodinách českého jazyka jsme měli najít informace nejen o divadle, ale i o autorovi. Když jsem zjistila děj, byla jsem překvapena a těšila jsem se do divadla. Když divadelní hra začala, tak jsem poslouchala každé slovo a snažila se pochopit, co se děje na jevišti. Ze začátku jsem nechápala, co dělají, jak mluví a co to vlastně znamená. Ale už o první přestávce jsem byla nadšená a s ostatními jsme se bavili o tom, jak se nám to líbí. Po skončení divadla se mi ani nechtělo domů, protože divadlo bylo plné nejen lásky, rozumu, radosti a smutku, ale bylo i vtipně zahráno, abychom se úplně nenudili. Kdybych ještě měla někdy možnost podívat se znovu na toto divadlo, určitě bych ji využila.

Petra Štučková

Zprávy ze základní a mateřské školy

Výprava do pravěku šestáky nadchla

Dne 12. 10. 2016 se žáci 6. třídy zúčastnili v doprovodu paní učitelky Hany Folprechtové a Ilony Pluhařové historicko-naučné exkurze v Archeoparku Věstary (u Hradce Králové). Program se skládal ze dvou částí. Nejprve jsme si za výkladu odborného průvodce prohlédli expozici výstavy o pravěku, která obsahovala názorné tabule, předmě-

ty a imitace znázorňující život pravěkých lidí. V praktické části si mohli žáci vyzkoušet mnoho činností důležitých pro přežití v pravěku. K těmto aktivitám patřil například hod oštěpem na cíl, drcení obilí na přípravu obilných placek, sekání kamennou sekyrou, kypření půdy pravěkými zemědělskými nástroji, škrabání kůže pěstním klínem, řezání

kamennou pilkou aj. Navštívili jsme také dřevěné pravěké obydlí s keramickými pecemi a ochutnali obilné placky pečené na „pravěkém“ ohništi.

Výprava do pravěku nás všechny nadchla a uvědomili jsme si, jak náročný a mnohdy nebezpečný byl život tehdejších lidí.

(ip)

Karel IV. zaměstnal mozkové závit

25. října 2016 jsme měli v knihovně besedu. Přednáška byla o Karlu IV. Nejprve nám paní Bitnarová přečetla zajímavé informace o Karlu IV. Dozvěděli jsme se například, že zemřel na zápal plic a je pochován v katedrále sv. Víta. Byl pokřtěn jménem Václav. Narodil se v Praze. Založil Karlovu univerzitu. Byl to první český král. Jelikož jsme na toto téma měli ve škole projekt, tak jsme už něco věděli. Dál jsme si prohlédli výstavu, kde byly napsané další informace o Karlu IV. a jeho životě. Měl čtyři manželky, v sedmi letech byl poslán do Paříže. Roku 1332 se zúčastnil svojí první bitvy. Jeho první žena byla Blanka z Valois. Potom jsme přešli dolů do knihovny. Tam jsme dostali takový test, kde bylo hodně otázek o Karlu IV., ale nakonec ten test dopadl dobře. Dělalí jsme ho ve dvojicích. Byly tam otázky, kdy se narodil, kde je pohřben a kolik měl manželů. Z besedy jsem si zapamatovala další informace, že zemřel na zápal plic roku 1378. A měl 14 dětí. Přednáška mě zaujala a dozvěděla jsem se i něco nového, co jsem o Karlu IV. nevěděla.

Adéla Mlejnková, 9. třída

V úterý 25. 10. 2016 jsme šli s paní učitelkou Mejzlíkovou do KVC. Paní knihovnice nám nejdříve přečetla text o Karlu IV., který byl asi z páté třídy. Něco jsme si pamatovali, něco zopakovali, ale i něco nového jsme se dozvěděli. Potom jsme

si prohlédli a přečetli informace na tabulích. Měli jsme se snažit si toho co nejvíce zapamatovat. Údajů, názvů a čísel tam bylo tolik, že se nám to ani skoro nevešlo do hlavy. Když jsme dočetli, tak jsme sešli dolů do knihovny. Dostali jsme dva papíry a dvě tužky. Rozdělili jsme se do dvojic a rozěšli jsme se po knihovně. Většinou jsme měli vybírat správnou odpověď ze dvou nebo tří možností. Bylo tam také pár obrázků, které jsme měli popsat.

Některé otázky nám přišly jednoduché, nad některými jsme museli dlouho přemýšlet a některé jsme vůbec nevěděli, a tak jsme alespoň tipli. Po opravení od paní knihovnice jsme se dozvěděli body. Nejvíce bylo 25 a nejméně 17. My jsme získaly 21. Nakonec jsme dostali bonbon za účast a vraceli jsme se zpátky do školy. V knihovně mě to bavilo, líbilo se mi to a jsem ráda, že jsme tam šli.

Petra Štučková, 9. třída

Přejeme Vám i všem Vaším blízkým příjemné prožití vánočních svátků. V novém roce pevné zdraví, mnoho štěstí, spokojenosti, osobních i pracovních úspěchů

žáci a zaměstnanci ZŠ a MŠ Kopidlno

Zprávy ze základní a mateřské školy

Děti se vydaly za pohádkou a pak přišel i kouzelník

Letošní kalendářní rok se pomalu blíží ke konci, proto vás chceme seznámit s tím, co v naší mateřské škole proběhlo. Druhý zářijový týden byly děti z předškolního oddělení v Jičíně na festivalu pohádek, odkud si přivezly spoustu zážitků. Festival si užily návštěvou živého divadélka, pohybových a hudebních dílniček, navštívily Manku a Rumcajse a projely se pohádkovým vláčkem. Také jsme v tomto měsíci v MŠ prožili společné odpoledne s rodiči: „Poznáváme nové kamarády“. Děti si s rodiči společně zasoutěžily a seznámily se s novými kamarády. Dále je očekávají nová další kamarádství. V měsíci září nás také navštívilo Petrpasílikovo divadlo, které děti dobře znají. Viděly a vyslechly si pohádku „Čtyři tajemství Karla IV.“.

V dalším, říjnovém, měsíci byl v naší mateřské škole pan kouzelník Kellner se svojí společnicí. Toto vystoupení se dětem velice líbilo. Naše děti rády navštěvují kopidlenského KVC, kde jsme si prohlédli výstavu ilustrací Jiřího Fíxla a obrazů Vladimíra Špicara. Každoročně se děti těší do zdejšího zámku na Kopidlenský kvítek. Letos byla výstava velice zajímavá a pro děti i naučná. Týkala se řemesel, o kterých se v průběhu roku děti učí.

Halloween v MŠ

Oslavu svátku Halloweenu jsme v naší MŠ pojali dýňováním. V odpoledních hodinách se postupně scházeli maminky, tatínkové, babičky, dědečkové, ale i sourozenci dětí, které už na ně v MŠ netrpělivě čekaly. Společně si vydlabali dýně, vyřezávali různé dýňové příšerky a strašidýlka. Se zaujetím jsme pozorovali, jak všichni pracují, hlavně rodiče se velice snažili. Děti si dýně odnesly domů a všem po další dny svítily u jejich domečků nebo na balkonech. I nám zůstalo pár dýní,

kteří byly důkazem snažení všech přítomných. I my jsme si je zapálili, aby nám zdobily vchod do MŠ. Všem moc děkujeme za krásně prožité odpoledne a těšíme se na další společnou akci.

Jsme rády, že vás můžeme o naší mateřské škole informovat, a těšíme se na další pokračování, co a čeho se děti účastní.

Přejeme pohodu a příjemné prožití svátků vánočních, pevné zdraví a štěstí v novém roce.

*Bc. Radka Černovská, vedoucí učitelka,
a kolektiv učitelek MŠ*

Reakce rodičů na „dýňování“

V úterý 25. října 2016 jsem se jako maminka mojí dcerky Aničky zúčastnila dýňování, které se konalo v mateřské škole v Kopidlně. Počasí nám přálo, a proto jsme mohli dýně tvořit na zahradě před školkou, kde byly připraveny stolky a židličky. S úsměvem jsme vyráběli strašidelné dýně. Na závěr nás s ozdobenou dýní paní učitelka vyfotila. Dýňování jsme si pěkně užili a už teď se těšíme na další akce ve školce.

Martina Vlčková

Dýňování v mateřské škole proběhlo v úterý 25. 10. 2016 v odpoledních hodinách. Nejprve to vypadalo, že nám počasí moc přát nebude, ale nakonec se umoudřilo, a celá akce tak mohla proběhnout venku na zahradě před mateřskou školou.

Jelikož jsme ve školce nováčky, byla to pro nás první taková akce, které jsme se zúčastnili, a musím říct, že byla velmi příjemná. Když jsme dorazili, několik rodičů se svými ratolestmi už usilovně pracovalo na tom, aby právě ta jejich dýně byla samozřejmě ta nejkrásnější. Další rodiče přicházeli postupně a myslím, že se nás sešlo celkem dost. Mohli jsme tak vidět dýně různých tvarů, velikostí a barev. Na dozdobení jsme měli k dispozici větvičky, listy, jablíčka, šípek a díky tomu jsme mohli vytvořit opravdové krasavce a krasavice. Paní učitelky celý průběh pečlivě dokumentovaly, a proto jsme si mohli hned druhý den na facebooku mateřské školy prohlédnout spoustu fotek.

Na závěr bych chtěla za zorganizování této akce moc poděkovat a zároveň vyzvat ty, kterým to letos nevyšlo, aby přišli příště.

Veronika Žižková

Zprávy ze základní a mateřské školy

Žákům z modelářského kroužku se zvláště dařilo

Úspěchy modelářů ocenil i ředitel školy
Mgr. Pavel Berný.

Dne 8. 10. 2016 se konalo v Kožlanech u Plzně Mistrovství České republiky leteckých modelářů – žáků a juniorů – ve volných kategoriích modelů H, A3, P30, F1H, F1G, F1B a F1P. Každý rok se pravidelně účastní i modelářský kroužek při ZŠ Kopidlno pod vedením Ing. Milana Šaflera, Františka Zajíce a Václava Krejčíka. Letos se dvěma žákům 5. ročníku naší školy zvláště dařilo. Karel Klacek soutěžil v kategoriích A30 a P30. Ve velké konkurenci žáků z celé republiky nakonec zvítězil v kategorii A3. Získal titul mistr České republiky 2016 v kategorii A3 žáků. V kategorii P30 obsadil o pouhých 5 sekund 2. místo. Jan Lambert soutěžil v kategoriích F1H a P30. Ve velké konkurenci nakonec získal 2. místo v kategorii F1H. V kategorii P30 obsadil 4. místo o pouhých 11 sekund za umístěním medailovým. Oba chlapci si prý před závody věřili. Dle slov Ing. Milana Šaflera pracují cílevědomě a svědomitě. Stavbě svých modelů věnují mnoho hodin. Za každého počasí tráví spoustu času na letišti při tréninku i soutěžním létání. Nezbyvá než oběma chlapcům i jejich vedoucím poblahopřát a popřát další řadu podobných úspěchů.

Zuzana Kasková

Vzpomínka na setkání po sedmdesáti letech od začátku školní docházky

Pozvánkou to začalo:

*Srdečné pozvání do Kopidlna
Hola, hola, hola, prvňáčkové, školníka vás volá.*

Zápisem jste zdárně prošli, teď abyste v sobotu dne 10. září 2016 ve zdraví všichni došli.

Sejdeme se před obecní školou (u kostela).

První zvonění ve 13.00 hodin pro šprtáky, druhé zvonění ve 13.30 hodin pro záškoláky.

Pohoštění a fotografování zajištěno. Potvrďte prosím svou účast.

Těší se duo Líba a Milan

Program byl bohatý:

1. Přivítání prvňáčků předsedkyní kulturní komise a přivítání zástupkyně ředitele ZŠ a MŠ Kopidlno p. Hladíkové

Chlapci a děvčata!

Čas letí jako splašený, mládí nám mizí v dáli. 70 let uteklo jako voda, když nás rodiče vedli do 1. třídy. A proto zastavme se na chvíli, milujme se a mějme se rádi! Tyto koláče nám Věruška upekla z lásky. A to, že láska je mocná čarodějka a dokáže divy – je pravda pravdoucí! Přejí všem příjemnou zábavu a prohlídku školy. Na poslední chvíli jmenovaná – předsedkyně kulturní komise – Marie.

2. Vzpomínka na zesnulé spolužáky a spolužačky a na jejich památku vypuštění holubů a holubic zajistil V. Novotný

3. Všichni účastníci byli dekorováni obrázky panáčků a panenek

4. Proslov Marie Brožové – Koberové

Spolužáci, spolužačky – milé děti!

Jak ten čas letí – už jsme na tomto světě 3/4 století. I když každý žijeme na vesnicích nebo v jiném městě – nic, nic – ani zdravotní potíže – nám nezabrání sejít se dnes opět v Kopidlně – v našem školním městě. Do 1. třídy jsem se dnes moc, moc těšila, a hned ráno mozek přepnula. Nejde to ale hned – vrátit se o 70 let zpět. Zpět do dětství, do první třídy – když jsme poprvé šli s rodiči. A nyní – vozí nás děti, vnuci vnučky a zase už děláme malé krůčky. Přesto se ale rádi máme a na Základní školu v Kopidlně stále rádi vzpomínáme. Některé vzpomínky však z hlavy vymizely, ale některé tam stále zůstaly. Proto jsme dnes tady, abychom si školní léta připomněli a vzpomínky oživil. Velikou zásluhu mají ti, kteří to organizují, veselá a jiná překvapení připravují a o nás se vzorně starají. Proto velké, velké díky za všechny chlapce a dívky!

5. Přivítání p. třídního učitele Škalouda, v zastoupení Václav Hyšpler

6. Spolužačka – účastnice „Caruzo show“ Jaruška Kalčířtová zazpívala písničku a přednesla básničku „Vlaštovičko leť“

Absolventský sraz 2016

7. Došlo i na hodnocení chování žáků: Mirek Solař, Josef Maxa a Milan Tobiáš ve formě vtipných vzpomínek

8. Prohlídka školy

9. Společný odchod do restaurace na náměstí – vedoucí p. Prekslová. Její přivítání, menu a obsluha byly hodnoceny velice, velice kladně

10. Zábava, prohlídka fotografií a vzájemné sdělování vzpomínek

11. Plnění domácích úkolů, jako odměnu za splnění si každý z pytle štěstí vytáhl nějaký předmět – upomínku na dnešní den. Slíbili jsme si, že se opět za rok všichni společně sejdeme, neboť ti dojíždějící – rodáci z Kopidlna se velice rádi vrací do svého bydliště.

12. Vřelé poděkování patří p. zástupkyni Hladíkové. Děti, které dochází do této školy, mají pěkné prostředí a určitě se jim v této škole líbí. Loučení bylo dojemné.

Ohlédnutí a zaznamenání si postřehů M. Koberové z uplynulého dne

Na budíku je psáno – 6 hodin ráno! Rychle vstávej – dnes ti bude HEJ a nejpозději v půl osmé se na cestu dej! Hodinu pěšky ti bude trvat cesta, hořícké nádraží je na druhém konci města. Nezapomeň květinu pro spolužačku Libušku! Když jsem z domu v půl osmé vyšla, tak asi za čtvrt hodiny na to zastavilo na silnici vedle mne auto. ?????? U okénka pokladní seděla a velice se divila – jeje – v této chvíli žádný vlak nejede. Ještě není 8 hodin, a já venku na nádraží na lavičce sedím.

Nebudu jen tak do blba civět, když vlak pojedě až ve 3/4 na devět. Sedím a tento čas využívám a do tohoto psaní se dávám.

Potom ve vlaku pohodlně sedím a z okénka do krajiny hledím. / Vlak do stanice Jičín míří – máme tam být v 9.24. / Vystupovat – za hodinu přestupovat. / Je krásně, co více si můžu přát, sluníčko začíná hezky hřát. / Sedím zase hodinu, pojídám si svačinu, / na lavičce v chládku a učím se nazpaměť 10 uvítacích řádků. / Včera večer organizátorka Libuška volala, / že mě na zítra do kulturní komise jmenovala / a zároveň uvítací řeč nadiktovala. / Snad nebude kókat a věty nepopletu – jinak mne budete mít za největšího školního popletu. / Děkuji Libušce za tu všechnu legraci, příští týden mám mít totiž operaci. / Z nádražního rozhlasu v Jičíně sdělují: vlak do Kopidlna stojí na druhé koleji. / Odjezd je v 9.39, proto nastupovat a nezdržovat. / Za oknem ubíhá krajina, bude jedenáctá hodina a blížíme se do Kopidlna. / Z nádraží jsem šla na náměstí a měla jsem štěstí. / Restaurace byla již otevřena, a tak květinu Kalisie zde odložena. / Jdu cestou kolem kostela a je již vidět naše 5třídí základní škola. / Slunce praží stále více – avšak u školy není žádná lavička. / Uličkou jdu zpět na náměstí – sedám na lavičku u zastávky autobusu, / kde po silnici jezdí auto za autem v jednom kusu. / Čekám a vyhlížím, zda některého ze spolužáků konečně uvidím. / Náhle jeden autobus zastavuje a kdopak to z něho vystupuje?

pokračování ze strany 16

S Mílou stojíme před zavřenou školou a čekáme. Přijíždí červené auto a my nedočkavě vyhlížíme, kdopak to přijel? Další spolužačka z Jičína – Jínová Laděna, má bílé šatičky a v rukou modré hůlčičky. Následují tři auta za sebou a v nich tolik lidí. Mladí, malí, velcí, jedna dáma našeho věku. Ruku všem podává, vesele se usmívá a stále povídá. My se známe, ale dnes se nepoznáme. Jsem na srazu spolužáků poprvé a jistě neuhádnete jméno mé. Já ty vaše taky né. Když se nám představila, že je Hladká Eva, tolik moc jsme se radovali a objímali – od páté třídy jsme se neviděli. Potom přichází Mirek Solař, samozřejmě s fotoaparátem. Přichází i Milan Tobiaš – Milane, Milane, ty to od Libušky schytáš. Další červené auto zastavuje a kdopak to z něho vystupuje? Je to Václav Novotný, z auta vyndává krabici, ve které má své holuby a holubice. Opět auto zastavuje a v něm Libuška pozdravuje, vedle sedí Jaruška Kalřitová, která je na vozičku. Od kostela přichází a vede jízdní kolo Václav Hyšpler. Libuška se diví, že má s sebou kolo – má totiž pro Vendu velké překvapení, on však o tom neví, udělá z něj třídního učitele! Dále přichází Marie Hrdá a také nám jedna neznámá, mladá paní. My opět hádáme, věkem se ale k nám nehodí. Ona však hned hlásí, že je naší průvodkyní v základní škole.

Stále ale je těch chlapců málo, copak se jim stalo? Může za to Milan, který jim prozradil, ve které restauraci po uvítání ve škole budeme pokračovat. Oni toho využili a ke škole se nedostavili. Budou tak chybět na společných fotografiích, které se právě chystá fotit Mirek Solař. Postavili jsme se před školu, někteří sedí, ostatní stojí u plotu. Mirek se připravuje k focení, a já nahlás říkám: nééé, ještě Věra tu není! Vtom pomalu auto přijíždí a Věra s krabicí v ruce – koláčky nám přináší.

Nejprve začíná focení, potom proslov Libušky, a hlavní je vítání pana třídního učitele. Ten původní již mezi námi není, a tak Václav Hyšpler má být jeho zastoupení. Libuška ho vybrala proto, že chodí s hůlčičkou, ale on si dnes vybral jako pomůcku chůze – kolo. Dostal od nás žáků a žákyň kytičku, která byla neobvyklá. Natrhala ji, připravila a opatřila mašličkou spolužačka Věra. Byla z polních rostlin všeho druhu, nechýbělo ani bodláčí. Potom jsem za kulturní komisi přečetla uvítání a dále také moje uvítání a poděkování. Jara Kalřitová nám zazpívala písničku, přednesla básničku a po potlesku následovala prohlídka školy. Dole v přízemí, kde bývala naše třída, je nyní šatna. Komu se chtělo, pokračoval do 1. poschodí, kdo nezvládal schody, zůstal v přízemí a stále se povídal, povídal.

Potom jsme se odebrali do restaurace na náměstí v Kopidlne /jako Ioni/ a tam jsme se přivítali s těmi, kteří nebudou na fotografiích.

Osmiletá střední škola v KOPIDLNĚ

1. tř. (1946)	Tř. učitel: Jan Škaloud	5. tř.	Tř. učitel: L. Bernardová
2. tř.	Tř. učitel: Standa Kuncíř	6. tř.	Tř. učitel: Danuše Bradáčová
3. tř.	Tř. učitel: Jan Škaloud	7. tř.	Tř. učitel: Emil Klinger
4. tř.	Tř. učitel: Jan Škaloud		

Školní rok: 1953/54

Ředitel školy: Josef Koblre

Zástupce ředitele školy: Jan Škaloud

Třídní učitel: Emil Klinger

Třída: 8.

Předmět	Vyučující
Mateřský jazyk a literatura	Emil Klinger
Jazyk ruský a literatura	Danuše Bradáčová
Dějepis	Emil Klinger
Ústava ČSR a SSSR	Emil Klinger
Rýsování	Josef Ruta
Matematika	Josef Ruta
Biologie	Václav Vítek
Fysika	František Vraštil
Tělesná výchova	Božena Kubínová
Chemie	František Vraštil

Seznam žáků – dívčí třídy

Bednářová Květa
Brožová Marie
Cardová Libuše
Haviřová Jarmila
Hakenová Eva
Hrdá Hana
Chaloupská Jana
Jínová Ladislava
Kalousová Marie
Kolbabová Věra
Komárková Libuše
Ledabylová Svatava
Malá Milena
Novotná Eliška
Novotná Helena
Rybová Jaroslava

Stachová Anna
Trnková Růžena
Ulrychová Eva
Šejstalová Eva
Vlková Ludmila
Rybová Miloslava
Kalřitová Jaroslava
Volejníková Hana

Janda Josef
Kabelák Josef
Knap Jan
Král Vladimír
Lachman Josef
Nájemník Jaroslav
Novotný Václav
Pelant František
Martínek Josef
Maxa Josef
Mikoláš František
Runčík Jan
Řeháček Bohumil
Solař Miroslav
Tobiaš Milan
Válek Zbyněk
Drbohlav Jiří
Svatoš Josef

Seznam žáků – chlapec-ká třída

Carda Miroslav
Čerget Václav
Forman Svatopluk
Honců Jaroslav
Hrudka Josef
Hyšpler Václav
Jampílek Václav

Připravily: Libuše Solíková – Cardová, Marie Koberová – Brožová

Všem účastníkům, našim prvňáčkům z roku 1946 a zároveň i nejstarším, naší škole známým, pamětníkům budovy u kostela (postavené roku 1896) děkuji za vřelé přijetí a příjemně prožité sobotní odpoledne v jejich přítomnosti. Všem přeji hodně zdraví a těším se: „za rok na shledanou“.

Mgr. Jana Hladíková

Absolventský sraz 1998

Zprávy ze zahradnické školy

Rubriku připravuje Jana Tauchmanová

Putování po severní Itálii

Zahradníci a rybáři navštívili v rámci projektu „Multikulturní Evropa“ přírodní a kulturní památky v provinciích – Benátsko, Emilia-Romagna a Toskánsko. Zavzpomínejte s nimi na zajímavé okamžiky při odborné exkurzi.

Po dlouhé cestě jsme dorazili do Itálie. Naši první zastávkou byla nejstarší akademická botanická zahrada na světě, která se nachází v Padově.

*Petra Kožíšková,
1. ročník, studijní obor zahradnictví*

Botanická zahrada v Padově byla docela rozlehlá. Poprvé za svůj život jsem viděl pomeranče na keřích.

*Petr Dostál,
2. ročník, učební obor zahradník*

Ve Ferraře jsme viděli hezký hrad a také botanickou zahradu, ve které byla spousta masožravek.

*Martina Sklenková,
1. ročník, studijní obor zahradnictví*

Nejvíce se mi líbila Florencie. V restauraci jsem si dala pravou italskou pizzu a velikou zmrzlinu. Pak jsme se šli podívat na sochu Davida. Vyfotili jsme se a začalo pršet. Ten den jsme všichni pořádně promokli.

*Aneta Palme,
1. ročník, učební obor zahradník*

Botanické zahrady a parky v Itálii se mi moc líbily. Nejvíce mě zaujala výstava bonsajů v Ravenně.

*David Bouchal,
3. ročník, studijní obor zahradnictví*

Cestou do přírodního parku v Deltě Pádu nám pan řidič zastavil na chvilku u moře. Nasbírali jsme si plno mušlí.

*Leona Kubálková,
1. ročník, studijní obor zahradnictví*

V přírodním parku jsme si prošli žlutou stezku. Cestou jsme spatřili jelena, který stál pár metrů od nás a koukal se nám do očí.

*Žaneta Říhová,
3. ročník, studijní obor zahradnictví*

Verona, kouzelné město

Líbí se mi propojení historických budov a moderních staveb. Když jsem procházela Veronou, tak mě také zaujalo to, kolik cizinců tam je... Tolik kultur na jednom místě, tolik „jazyků“, které se snaží o komunikaci. Veronu bych asi popsala jako město života. Přijdete a dýchne na vás takzvaný život, úplně vás to rozproudí, probere. Chodíte úzkými uličkami, které jsou přeplněné. Furt do někoho vrazíte, a protože jste slušně vychovaní, tak se také pořád omlouváte. Po půlhodinovém vrážení a omlouvání se zjistíte, že je to naprosto zbytečné, protože vás nikdo neposlouchá a ani vám nikdo neodpovídá zpátky. Italové, a především ti, co žijí ve Veroně, mají podle mě luxusní styl oblékání. Všichni jsou upravení, není poznat, z jaké společenské vrstvy jsou.

*Martina Brožová,
1. ročník, učební obor zahradník*

Nejzajímavější bylo akvárium. Je velmi pěkné, když vám nad hlavou plavou žraloci, rejnoci a jiné velké ryby.

*Jakub Svoboda,
3. ročník, studijní obor zahradnictví*

Projíždíme po břehu jezera Lago di Garda (od jihu na sever). Alpské vrcholy ozařuje měsíc v úplňku. Přes Rakousko a Německo se vracíme do země české.

Zprávy ze zahradnické školy

Lidé si myslí, že se hrabeme v hlíně

Mám pocit, že se víc jak polovina lidstva domnívá, že zahradník je povolání pro lidi, kteří nevědí co dělat anebo měli ve škole tak špatné známky, že je jinam nevzali. Přitom to není pravda. Zahradník se nehrabe v hlíně, jak často lidé tvrdí. Za prvé: není to hlína, ale zemina. Hlína je označení materiálu pro výrobu keramiky, zemina je výraz zahradnic-

ký, kdy už je půda nějak upravena. Za druhé: když se chcete stát zahradníkem, tak se musíte naučit spoustu věcí jako např. pravidla pěstování nebo latinské názvy stromů, keřů a rostlin. Jak vidíte, být zahradníkem není tak jednoduché, jak si někteří myslí.

Martina Brožová,

1. ročník, učební obor zahradník

Běh 17. listopadu

Běh 17. listopadu patří k zahradnické škole už 47 let. Letos startovalo v jednotlivých kategoriích celkem 336 závodníků.

Trasa byla dobře upravená a značená. Běželo se mně vcelku dobře, akorát mě pak začalo bolet koleno, takže jsem musela skončit. Chtěla jsem to doběhnout do konce, ale

bohužel, koleno mi to nepovolilo, takže jsem doběhla jenom jedno kolečko. Možná to zkusím příští rok znovu.

Tereza Bittnerová,

2. ročník, učební obor zahradník

Foto Pavel Svoboda,

3. ročník, učební obor zahradnické práce

Prezentace středních škol a zaměstnavatelů Jičín

Burzu v Jičíně беру pozitivně. Vypadalo to tam pěkně a bylo tam i hodně jiných středních škol. Školy byly rozmístěny ve dvou patrech a nebyly tam jenom střední školy, ale byl tam třeba Continental a jiné firmy, které nabízely práci pro lidi, kteří už mají nějakou střední školu hotovou. Mně se tam moc líbilo a klidně bych tam příští rok jela znova. Nejlepší bylo, když jsem tam procházela, že mi nabízeli letáčky jiných škol.

Tereza Bittnerová,

2. ročník, učební obor zahradnictví

Foto Iva Kovářová, Jičínský deník

Okrskové kolo chlapců ve florbale

O vítězství bojovaly čtyři chlapecké týmy – Masarykova obchodní akademie Jičín, Lepařovo gymnázium Jičín, Vyšší odborná škola a Střední průmyslová škola Jičín a Střední škola zahradnická Kopidlno. Je škoda, že jsme všechny zápasy prohráli, ale s tím se nedá, bohužel, nic dělat. Přáli jsme si vyhrát, ale soupeři byli silnější, než jsme si mysleli. Přesto se nám podařilo dát alespoň dva góly. Natrénovali jsme alespoň něco.

Jan Novák, 3. ročník,

učební obor zahradník

Foto Tereza Bittnerová,

2. ročník, učební obor zahradník

Děti i dospělí se naučili správně třídit

Ve čtvrtek 15. 9. 2016 se v Centru SASanka uskutečnila pracovní-výchovná činnost pro děti, rodiče a veřejnost z Kopidlna a okolí na téma třídění a recyklace odpadu. Cílem této preventivní aktivity byla podpora odpovědnosti za životní prostředí a správné třídění běžného odpadu. V průběhu výkladu objasnili dobrovolníci Iveta a Jakub nejen třídění, ale i následné využití separovaného odpadu. Součástí byla hra, při které si žáci prakticky vyzkoušeli, jak správně třídit odpad z domácnosti. Děti se aktivně zapojily, využily tak poznatky získané při vyučování a uvědomovaly si souvislosti a vztahy v přírodě. Děti měly možnost během týdne vypracovat a odevzdat zadaný úkol a získat tak odměnu. Čtvrtečního odpoledne se zúčastnilo 31 dětí a 6 dospělých. Mezi další cíle patřilo vedení všech zúčastněných k ohleduplnému chování k životnímu prostředí a péče o něj a schopnost předávat informace o třídění odpadu dále. Propagační materiály pro práci s dětmi poskytla fa EKO-KOM. Děkuje.

Barbora Černá

Ilona Pluhařová představila své knihy v Hradci

Příznivci dobré dětské literatury se sešli na besedě se spisovatelkou Ilonou Pluhařovou z Valdic u Jičína a učitelkou ZŠ v Kopidlně. Na pozvání organizátorky Literárních úterků se beseda uskutečnila v úterý 4. 10. v kavárně proti Adalbertinu, zvané Café Pessoa. Představila své tři pohádkové knížky, ale i tu pro dospělé, s názvem Země bledulek, odehrávající se v nemocničním prostředí. Při velmi milém setkání se rovněž hovořilo o strastech i radostech učitelské práce i co nového tato nezávislá autorka pro své čtenáře dále chystá! Besedu moderovala tradičně vzorně informovaná a připravená literární aktivistka Zuzana Hloušková. (osu)

Rodiny zjistily, jak na zdravé stravování

Správná výživa aneb jak být zdravý bylo téma pracovní-výchovné činnosti, které mělo posílit rodičovské kompetence v oblasti zdravého stravování. Této aktivity, která se konala ve středu 12. 10. 2016, se zúčastnily rodiny s dětmi z Kopidlna a okolí. Navštívily nás proto, aby se dozvěděly více o vhodném stravování a zdravém životním stylu. Spolu s tímto tématem se všichni dozvěděli a poučili o poruchách příjmu potravy. K veřejnosti se dostala spousta užitečných rad jak o hubnutí, tak i o nabírání kil, o výhodách a nevýhodách pohybových aktivit, možnosti zdravých příprav pokrmů, bez nutnosti nakupování drahých podpůrných přípravků. Sociální pracovnice zaujala svým charismatickým postojem a zakativizovala rodiče, kteří se dotazovali. Rozhodně nešlo o monolog a mentoring, ale o dialog. Díky tomu všichni odcházeli s novými informacemi a někteří i s velkým odhodláním se užitečných rad držet. Jak s nimi ale naloží, to už je na každém z nich.

Barbora Černá

Recepty

Rychlé cukroví na poslední chvíli

Sladké banánové kuličky

větší banány – dva kusy, 200 g dětských piškotů, 180 g moučkového cukru, 50 g mletých mandlí nebo ořechů, mletý kokos

Piškoty nastrouháme na mlýnku na strouhanku nebo je rozdrtíme válečkem. Banány nakrájíme na menší kousky, pak je vidličkou rozmačkáme na kašičku. K banánům přidáme nastrohané nebo rozdrcené piškoty, cukr a mleté mandle. Uděláme tuhé těsto, pokud bude potřeba, tak jej zahustíme mletým kokosem. Z těsta vytvoříme kuličky, obalíme ve strouhaném kokosu a položíme do košíčků. Uchováme v chladu.

Ježečci

300 g dětských piškotů, 200 g moučkového cukru, 200 g másla, 2 žloutky nebo 40 g rozpuštěného másla, 2 lžíce rumu. Na polevu: 1 čokoláda na vaření, 2–3 lžičky másla, na bodliny strouhaný kokos

Piškoty nameleme strojkem na strouhanku nebo rozdrtíme, pak je smícháme s cukrem a změkklým máslem. Poté přidáme buď žloutky, nebo rozpuštěné máslo a podle potřeby rum a těsto řádně propracujeme. Z těsta vytváříme kuličky nebo válečky a na jedné straně je trošku prsty přimáčkneme, abychom vytvářeli čumáček. Tělíčko ježka namáčíme v čokoládové polevě a ponoříme do misky s mletým kokosem, abychom vytvořili bodliny, a necháme na tácu ztuhnout. Až cukroví ztuhne, rozejdeme polevu a dokreslíme mu čumáček špejlí nebo párátkem. Můžeme nakreslit oči a čumáček, popřípadě i uši.

Perníkové františky

150 g rumových perníčků, 100 g švestkových povidel, 50 g mletých vlažských ořechů, 1 lžička skořice, 3 lžíce rumu

Perníčky rozlámeme, rozmixujeme nebo umeleme, asi 2–3 lžíce si dáme stranou na obalení.

Drť dáme do mísy, přidáme jemně mleté ořechy, skořici a rum a zpracujeme do tvárné hmoty. Vytváříme františky, které obalíme ve zbylém perníku smíchaném se špetkou skořice.

(JaN)

Zkázu může způsobit i svíčka na adventním věnci

Hasiči v akci: Prevence díl I. – Požáry

Vážení čtenáři, v minulých číslech Kopidlenkých listů jste se mohli seznámit s členy jednotky dobrovolných hasičů v Kopidlně, jejich technikou i základními postupy při zásahu. Dnes se dočtete něco o prevenci a možnostech laické pomoci při požárech.

K požárům dochází ve valné většině z důvodu lidské nedbalosti nebo důsledkem závady na elektroinstalaci či elektrickém spotřebiči. Takovýmto událostem lze však částečně předjet nebo alespoň minimalizovat škody. Spousta lidí si stále neuvědomuje, že nechávat bez dozoru otevřený oheň, např. hořící svíčku v adventním věnci či na vánočním stromku, se opravdu nevyplácí. Neboť již během pouhých deseti minut se oheň dokáže rozšířit klidně i na celé patro domu.

Co dělat, když zjistíme nežádoucí zahoření? V ideálním případě je vhodné co nejrychleji použít hasičí přístroj, který v dnešní době stojí pár desítek korun. U novostaveb jsou hasičí přístroje nezbytnou podmínkou pro úspěšnou kolaudaci. Bohužel se stále setkáváme s tím, že se lidé snaží toto nařízení obejít. Je velmi krátkozraké postavit si dům v hodnotě milionů a snažit se ušetřit pár korun na věci, která vám celý dům může později zachránit. Tím spíš, že o úspěšném zvládnutí požáru rozhoduje včasný zásah. Když zohledníme fakt, že hasiči to k události mohou mít i dvacet minut cesty, nemusí být při jejich příjezdu již co zachraňovat...

Jak ale včas rozpoznat, že hoří? Pro tyto účely slouží autonomní požární hlásiče, které při náznačnou kouře nebo zvýšení okolní teploty spustí varovný signál. Modernější modely lze dokonce vzájemně mezi sebou bezdrátově propojit a díky tomu můžete mít zabezpečené všechny místnosti v domě a máte jistotu, že alarm uslyšíte. Nejrozsáhlejší a nejničivější bývají totiž právě noční požáry, kdy lidé spí. Zde již může jít i o holý život, protože se člověk ve spánku může nadýchat kouřem a upadnout do bezvědomí dřív, než se stihne probudit. Kombinace hlásičů požáru a několika malých hasičích přístrojů, rozmístěných různě po domě, vám tak může zachránit nejen cenný majetek, ale hlavně také holý život.

Samostatnou kapitolou autonomních hlásičů, jsou hlásiče přítomnosti oxidu uhelnatého.

Tento plyn je bezbarvý, bez chuti a zápachu, lehčí než vzduch. Jeho přítomnost člověk hned nerozezná, což znamená, že je velice nebezpečný. V domácnostech se může tvořit zejména díky špatnému odvětrávání spalín plynových kotlů. Je vysoce toxický pro lidský organismus a i krátký pobyt člověka v jeho přítomnosti může přivodit bezvědomí a následnou smrt. V případě, že dojde k otravě oxidem uhelnatým, je nutno neprodleně

dotat postiženou osobu na čerstvý vzduch. Pokud nedýchá, je potřeba okamžitě zahájit umělé dýchání s následnou srdeční masáží.

Takovým nehodám však lze dnes již celkem snadno předcházet, a to umístěním „CO detektoru“ na strop místnosti, ve které je kotel umístěn. Opět se jedná o zařízení v řádu stokorun, které člověku může zachránit život.

Vratme se ale zpět k požárům... V případě, že se zanedbala prevence nebo z jakéhokoli jiného důvodu došlo k požáru, u kterého je evidentní, že vlastními silami ho nejsme schopni zvládnout, co máme tedy dělat?

V první řadě je potřeba zachovat za všech okolností klid. I přes vysokou míru stresu člověk musí jednat s rozvahou, protože panikou ničemu nepomůže. Dále se snažíme co nejrychleji evakuovat sebe a všechny obyvatele domu. Při evakuaci bereme pouze základní věci (doklady, léky). Nezapomeňte odpojit byt od elektrické energie, či plynu, pokud to situace alespoň trochu dovolí. V žádném případě však nemá smysl riskovat život. V zakoupených prostorech se pohybujeme při zemi, ve dřepu nebo po kolenou. Kouř se zpočátku drží u stropu. Pokud to jde, použijte k dýchání vlhký kapesník, šátek atp. Nikdy se do požárem zasaženého objektu nevracíme. Hrozí ztráta orientace, nadýchání zplodinami či zřícení konstrukcí.

Paralelně s evakuací bychom měli volat hasiče (150) nebo linku 112, kde srozumitelně vysvětlíme, kde, co hoří a kdo volá. Popřípadě i další informace, na které se operátor zeptá. Je důležité informovat i o nestandardních věcech v obydlí, jako jsou například zvířata,

Detektor kouře vám může zachránit nejen domov, ale i holý život.

střelné zbraně nebo i plynové lahve... Tyto skutečnosti sdělte nejen operátorovi tísňové linky, ale i první jednotce zasahujících hasičů. Pamatujte, že hovor na tísňovou linku vždy ukončuje operátor, proto nezavěšujte dříve, než vám to dovolí.

Dalším úkonem, který je vhodné při požáru udělat, je zajištění osoby či více osob, které na křižovatkách navedou hasiče k místu požáru. Pro tyto účely vám jistě rádi pomohou například sousedi či kolemjdoucí. I přes moderní techniku totiž hasiči nemusí vždy přesně vědět, kde přesně se požár nachází, a tak jim ukazující osoby velmi usnadní příjezd.

Po příjezdu hasičů vždy dbejte jejich pokynů. Nikdy se, bez předchozí domluvy, nevzdalujte od místa události a v žádném případě se nesnažte hasičům pomáhat v hašení či jiných záchranných pracích. Jakákoliv činnost, kterou hasič při zásahu vykonává, je nebezpečná, byť se zdá být činností jednoduchou. Hasiči jsou však na takové úkony školení a dokážou, na rozdíl od laika, zvážit různá rizika a míru svého ohrožení.

Petr Hnát

Miliónové škody způsobené nočním požárem. Obyvatelům domu se naštěstí podařilo na poslední chvíli uniknout oknem. (Chyjice 10. 10. 2016)

Zásahy kopidlenských hasičů

24. / 12. 9. 2016 / Kopidlno / K rojení obtížného hmyzu byla naše jednotka přivolána v odpoledních hodinách (ohlášeno 16:23 hod.) do ulice Husova v Kopidlně. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu bylo zjištěno hnízdo bodavého hmyzu o průměru cca 25 cm v zahradním altánu. Pomocí odsavače a chemických prostředků bylo hnízdo zlikvidováno. Následně se jednotka vrátila zpět na základnu. U události zasahovala pouze JSDH Kopidlno.

25. / 14. 9. 2016 / Kopidlno / K nahlášenému požáru v ulici Na Sklípku v Kopidlně byla naše jednotka přivolána ve večerních hodinách (ohlášeno 19:58 hod.). Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu bylo zjištěno pouze neohlášené pálení ohně. Majitel byl poučen a jednotky se vrátily zpět na základnu. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, HZS Jičín, Policie ČR, JSDH Libáň.

26. / 20. 9. 2016 / Kopidlno / Profesionální hasiči z Jičína spolu s dobrovolnými hasiči z Kopidlna byli přivoláni k požáru ve sklepní domě v ulici U Nádraží v Kopidlně. Došlo zde k zahoření elektromotoru ve vodárně. Jednotky místo odvětraly. (zdroj www.pozary.cz)

27. / 10. 10. 2016 / Chyjice / K požáru rodinného domu byla naše jednotka přivolána v ranních hodinách (ohlášeno 1:35 hod.) do obce Chyjice. V době příjezdu na místo události již byla požárem zasažena celá střecha objektu a přilehlá garáž se zaparkovanými vozidly. Zasahující jednotky provedly chlazení přilehlého stavení – truhlárny. Paralelně s tím probíhaly hasební práce na zasaženém objektu. Postupně byly odřezány a odstraněny střešní konstrukce, oplechování atd. Dále probíhalo hašení sklepních prostor s následným vymo-

10. 10. 2016 / Chyjice / Požár rodinného domu

šením uskladněného dřeva a uhlí mimo zasažený objekt. Z důvodu velké spotřeby vody byla zřízena dálková doprava vody z nedaleké hasičské nádrže. Na vyšetřování příčin požáru byl k události povolán psovod z Hradce Králové. Po kompletním rozebrání a dohašení byl v odpoledních hodinách objekt předán zpět majiteli. U události zasahovaly HZS Jičín, JSDH Kopidlno, ZZS Jičín, JSDH Libáň, JSDH Jičín, JSDH Staré Místo, JSDH Chyjice, Policie ČR.

28. / 17. 10. 2016 / Kopidlno / Škodu 150 tisíc korun způsobil požár středotlakového plynového potrubí, který likvidovali profesionální hasiči z Jičína a dobrovolní hasiči z Ko-

pidlna v Hilmarově ulici v Kopidlně. Potrubí se nacházelo v bezprostřední blízkosti dvou rodinných domů, proto se hasiči v první fázi soustředili na ochlazování objektů.

Současně provedli průzkum domů, zda se v nich nikdo nenachází a nedošlo k nahromadění plynu. Po uzavření potrubí a dohoření zbytkového plynu hasiči zkontrolovali domy a místo události předali pracovníkům pohotovostní skupiny. Při zásahu nebyl nikdo zraněn. (zdroj www.pozary.cz)

29. / 21. 10. 2016 / Kopidlno / K tragické nehodě došlo 21. října 2016 ráno na železniční trati v Kopidlně na Jičínsku. Projíždějící vlak za dosud nevyjasněných okolností srazil na přejezdu muže. Událost byla na operační středisko HZS Královéhradeckého kraje ohlášena v 5:49 hodin.

Bylo krátce před šestou hodinou ranní, když dva cizinci přecházeli v Lipové ulici železniční přejezd v době, kdy od Jičína přijížděl osobní vlak. Strojvedoucí, který si jich všiml, začal houkat. Jeden z mladíků se stačil vrátit, ale druhého, čtyřiatřicetiletého vlak zachytil. mjr. Hana Klečalová, Policie ČR

Na místo ihned vyrazili profesionální hasiči z Jičína, dobrovolní hasiči z Kopidlna a hasiči HZS podniku Správy železniční dopravní cesty Nymburk. Zasahující hasiči ve spolupráci s přivolanými záchranáři resuscitovali několik desítek minut těžce zraněného muže. Ten však utrpěl zranění neslučitelná se životem a lékař konstatoval smrt.

Z osobního vlaku hasiči evakuovali celkem sedm lidí, kteří vyvázli bez zranění. Po předání místa události drážním hasičům se obě jednotky vrátily zpět na své základny.

pokračování na straně 23

17. 10. 2016 / Kopidlno / Požár středotlakového plynového potrubí

pokračování ze strany 22

por. Bc. Martina Žahourková, tisková mluvčí
HZS Královéhradeckého kraje

30. / 21. 10. 2016 / Zliv / K nahlášenému požáru kotelny byla naše jednotka přivolána v odpoledních hodinách (ohlášeno 14:12) do obce Zliv. V době příjezdu naší jednotky již u události zasahovala JSDH Libáň. Naše jednotka provedla průzkum a pomohla s dohašením. Při zásahu bylo nutno pracovat v dýchací technice. Po dohašení byl objekt předán zpět majiteli a jednotky se vrátily zpět na základnu. U události zasahovaly JSDH Libáň, JSDH Kopidlno, HZS Jičín a Policie ČR.

1. 10. 2016 / Zliv / Požár kotelny

31. / 15. 11. 2016 / Kopidlno, Budčeves / Čtyři jednotky hasičů zasahovaly odpoledne u požáru kupy kompostu v obci Budčeves. Událost byla na operační středisko HZS Královéhradeckého kraje ohlášena ve 12:20 hodin. Na místo vyjeli profesionální hasiči z Jičína, Kopidlna a Libáně.

Při příjezdu první jednotky na místo určený hořela část stohu o rozměrech zhruba 39 krát deset metrů. Hasiči zřídili čerpací stanoviště v Kopidlně, kde se doplňovala voda do cisteren.

Majitel kompostu zajistil na místo manipulátor, pomocí kterého byla zasažená část kupy oddělena od zbytku. Hořící kompost se nechal pod kontrolou dohořet. Hmotná škoda na majetku nevznikla a nedošlo ke zranění osob. (zdroj www.pozary.cz)

32. / 21. 11. 2016 / Drahoraz / K nahlášenému požáru rodinného domu byla naše jednotka přivolána v ranních hodinách (ohlášeno 4:29 hod.) do obce Drahoraz. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu bylo zjištěno zahoření uskladněného materiálu v garáži, pod rodinným domem. Nasazením dvou proudů typu „C“ byl požár zlikvidován. Při zásahu bylo nutno pracovat v dýchací technice. Jednotka prováděla průzkum, odpojila objekt od elektrické energie a provedla odvětrání objektu pomocí přetlakové ventilace. Při události došlo pouze k minimálním škodám a nikdo nebyl zraněn. Po zadokumentování vyšetřovatelem byl objekt předán zpět majiteli. Následně se jednotky vrátily zpět na základnu. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, HZS Jičín, JSDH Libáň a Policie ČR.

(z evidence zásahů JSDH Kopidlno)

15. 11. 2016 / Kopidlno, Budčeves / Požár kupy kompostu

Jak může pomoci občanská poradna?

Občanská poradna Jičín poskytuje bezplatné poradenství lidem, kteří jsou ve složité životní nebo sociální situaci a nejsou schopni ji vyřešit sami vlastními silami. Ve městě Jičín funguje již od roku 2008 a poradenství je poskytováno v širokém okruhu, od sociálních dávek přes rodinnou pracovní bytovou či spotřebitelskou problematiku až po pomoc při řešení dluhové situace (exekuce, oddlužení) nebo poradenství pro oběti trestných činů apod.

Od roku 2014 je poradna také registrovanou službou pro poradenství obětem trestných činů, v rámci toho je poskytováno komplexní poradenství pro oběti trestných činů (jako jsou oběti domácího násilí, znásilnění, dopravních nehod, fyzického napadení anebo jejich příbuzní). Klient je provázen v průběhu řešení celé situace, kromě odborného poradenství nabízíme v případě potřeby psychologickou pomoc (je zajišťována psychologem nebo krizovou interventkou), případně je možné klienty doprovázet na potřebné instituce či organizace (lékaři, policie, soud, úřady a podobně).

Ačkoli nejsme advokáti, dokážeme se orientovat mezi paragrafy a podporujeme klienty v jejich samostatném rozhodování. V loňském roce naši poradnu navštívilo celkem 782 klientů, přičemž nejčastěji byla řešena dluhová otázka, pomoc při řešení exekuce a podpora při osobním bankrotu. Jednalo se o zhruba 32 % klientů.

Dále jsou velmi často řešeny otázky ohledně rodinné, bytové či pracovní problematiky. V neposlední řadě pomáháme řešit spotřebitelskou problematiku (problémy s takzvanými šmejdami) a poskytujeme pomoc obětem trestných činů (domácí násilí, náhrada škody a další).

Kontaktovat nás můžete telefonicky, e-mailem, dopisem nebo nás můžete navštívit osobně v naší kanceláři. Většinu problémů je možné řešit, ale je důležité o pomoc včas požádat a hledat možná řešení.

Naši poradnu naleznete v ulici Vrchlického 824, Jičín (v domě s pečovatelskou službou, 3. patro), telefonní kontakt je 736 472 676, e-mailové dotazy můžete posílat na adresu opjcin@ops.cz. Další informace jsou k nalezení na internetových stránkách poradny, www.ops.cz.

Mgr. Kateřina Kaizrová

Vzpomínky pana Miroslava Špicara z Mlýnce

III. část: Práce v živočišné výrobě

Naposled se ponoříme do vzpomínek pana Miroslava Špicara z Mlýnce. Po vzpomínkách na své dětství a vojnu se bude věnovat podstatné části svého života, kterou věnoval práci v zemědělství, zvláště v živočišné výrobě. Jeho vzpomínání dokazuje, jak těžký a přitom krásný život prožil. Je mu možné jen závidět, že vše, co v životě dělal, dělal rád a s láskou. Také to bylo na výsledcích jeho práce vidět. Posuďte sami.

Po návratu z vojny jsem pomáhal doma v hospodaření. Moje prodloužená vojna měla odradit tátu a mámu od soukromničení a donutit je ke vstupu do JZD. To se nestalo a my ještě pět let soukromě hospodařili.

V té době už byla celá vesnice v družstvu, kromě p. Kocourka, p. Čeledy a naší rodiny. V roce 1955 naopak vystoupilo z družstva několik členů. Kocourka mezitím zavřeli a my jsme hospodařili až do roku 1959. Pak přišel další přesvědčovací nápor a přemlouvání. Soukromníci řekli, že vstoupí do družstva jen tehdy, když tam vstoupí i Špicar. Takže jsme nakonec polevili a všichni společně do JZD vstoupili. V JZD jsem jezdil 1 a 1/4 roku s koňma. Pak za mnou přišli, zda bych nevzal zootechnika, když se v družstvu v této funkci každý rok střídal někdo jiný. Táta mi radil, abych to nedělal, že když to vezmu, tak mě vyžene z baráku. Bylo to totiž hodně rizikové, protože za každou chybu byl velký trest, dokonce i vězení, s čímž měl táta svoji osobní zkušenost. Tehdy mu pomohla prezidentská amnestie k výročí republiky. Zavřeli ho v souvislosti s obviněním skupiny Douša-Vaníček a Runčík. Byli obviněni ze spiknutí proti republice. Scházeli se v Kopidlně v restauraci na Radnici a bavili se údajně protistátními hovory. Přítakávali, když se něco režimu nedálo, což se speciálně týkalo zemědělských družstev. Tátovi přitížilo, že byl kdysi aktivním u Selské jízdy. Já jsem se koním také hodně věnoval. Tehdy už byla Selská jízda dávno zrušená, takže jsem jezdil pod Sokolem Běchary. Naše skupina měla osm lidí, byl tam Jarka Pekárků z Cholenic a asi šest dalších mladých z Běchar. Jezdili jsme ve dvoře na drážce, co je dnes JZD. Tehdy mi táta doporučil, abych tam raději přestal jezdit, že bych na to mohl také doplatit, jako on.

K funkci zootechnika mne nakonec dovedla moje láska ke koním. Měl jsem svoje koby-

ly a jedna se ohřebila, ale při porodu přišla pryč. Hříbě jsme odchováli a já jsem hříbě nedal. Měl jsem ho rok doma, a když jsem jezdil do družstva, tak jsem si ho bral s sebou a udělal jsem si tam pro něj výběh. Běžel se mnou, když jsem jel na kole, tak jako běhá za pánem jeho pes. U maminky jsem mu kradl trochu šrotu, abych ho nakrmil. Prostě jsem měl ke zvířatům vztah od dětství. Později, když někdo potřeboval pomoc při narození mláďat, tak jsem rád přišel a pomohl. K těžším porodům však býval povoláván veterinární doktor Pirogov.

On to byl ohromný odborník. U Bartoušova chtěl postavit soukromou veterinární

Mlýnecké houby štětcem pana Špicara malované jako zátiší koncem 50. let.

nemocnici, ale pak se změnil režim a už to nestihl. Naopak, úřady po něm šly, protože to byl Rus, údajně utečenec. Ale byl to velký odborník-porodník a já se od něj moc naučil.

Když skončilo ve Mlýnci JZD a přešlo pod Státní statky Jičín, tak jsem tam přešel automaticky i já. Z funkcionářů předseda B. Válek v té době odešel předsedat družstvu do Bystřice, Štajnera převedli do Budčevsi jako pomocníka mechanizátora. Mě udělali vedoucím střediska Mlýnec. Postupně mi přidávali stále víc práce a zodpovědnosti, takže jsem měl na starosti ještě prasata na Kamensku. A ještě chtěli, abych zároveň dělal zootechnika nad Kopidlnem, Budčevsí a Běchárkami. Asi půl roku jsem to skutečně dělal, ale pak jsem to vzdal. To když jsem si uvědomil, jakou to nesu zodpovědnost. Poučil jsem se z událostí kolem pana Antoše, který měl nějaké problémy při vedení hospodářství v Budčevsi.

Ve Mlýnci jsme se soustředili na chov prasat, který se nám s manželkou dobře dařil. Na výročku k nám jezdil pravidelně nějaký Josef Dušek ze Zemědělské výrobní správy. A ten viděl, jak nám to dobře jde a jaké tu máme výsledky ve srovnání s jinými středisky. Nejednou jsme se spolu v dobrém o názor i utkali. On se třeba divil, proč tady chováme tolik prasat. Podařilo se nám během let dosáhnout soběstačnosti, že jsme prasata nemuseli jinde nakupovat, a dokonce jsme je byli schopni i prodávat. Prasata jsme začali chovat doma, kde se maminka starala o krávy a přitom začala i s chovem prasat. Krávy se pak přestěhovaly, a když

odešla paní Bělková, tak manželka přešla plně k prasnicím. Vychoval jsem několik prasnic a chov se nám tak dařil, že jsme za 1 a 1/2 roku měli tolik prasat, že jsme je do okolí prodávali. Mlýnec měl vždy slabší rostlinnou výrobu, takže když byl mokrá rok, sklízelo se třeba jen 15 q obilí po hektaru. A já věděl, že na okrese dávali 4 q obilí za prase, které se dodalo navíc. Z toho jsem vyvodil, že bychom takhle mohli získat jádro, které nám ke krmení chybělo. Věděl jsem, že statková krmiva – brambory a řípu – umíme pro potřebu krmení sami vypěstovat. A když bych k tomu měl dostatek jader, které si koupím za prasata navíc, pak to určitě přinese výsledky. Čím se lepší krmí, tím je přírůstek váhy prasat větší a vychází laciněji. Věděl jsem, že třetina jader

jde na to, aby prase chodilo a dýchalo, druhá jde na přírůstek masa a ta poslední, nezužitkovaná, odchází. To jsem Duškovi často na vysvětlenou naší taktiky chovu říkal a on si na to vzpomněl, když se zakládal nový „gigant“ pro prasata ve Vrších. Shodou okolností jsem se zrovna v té době s vedoucím hospodářství statku z Budčevsi Vlastou Hradeckým kvůli něčemu nepohodl, takže se mi docela hodilo, když mi Dušek nabídl práci v novém provozu u prasat ve Vrších.

Nástup do velkochovu prasat byl mým dalším velkým zlomem v životě. Přestal jsem se bát, že na mě někdo vyjede, a získal jsem určitou pracovní jistotu. A k tomu navrch zajímavou práci, které jsem rozuměl a měl ji rád. Do gigantu jsem nastoupil v roce 1977.

pokračování ze strany 24

Nejdřív jsem byl na žíru prasat a v roce 1980 se tu otevřela porodna. Původně tam měl jít jako vedoucí Miloš Novotný z Běchar, ale když se dozvěděl, že tam jdou noví mladí inženýři, tak mi tu pozici rád přenechal. Já jsem si k sobě vzal Zdeňka Zuzáka a svého spolužáka Josku Hankeho. A tak jsme byli hned tři, kteří se stali oponenty nově přijatých mladých a čerstvě vystudovaných pracovníků, kteří tam po rozjezdu chovu nastoupili. My jsme představovali názory z praxe. A když na nás ředitel chtěl nějaké rozhodnutí a řešení nějakého problému, tak jsme mu uměli poradit právě jenom my, kteří jsme věci znali ze života, a ne jenom z knížek a ze studií ve škole. Takže ti mladí se nám buď přizpůsobili, anebo časem z podniku odešli.

Ve Vršcích jsem pracoval aktivně až do roku 1989. V říjnu jsem měl jít do důchodu, ale dotáhl jsem ten rok, takže od 1. 1. 1990 jsem již definitivně v důchodu. Ale ještě jsem tam řadu let vypomáhal, hlavně při porážkách a prodejkách. Mladí kluci se nechtěli dohadovat s řezníky a my, co jsme to léta dělali a věděli, jak se to dělá, jsme to už měli nacvičené a věděli jsme, jak na koho jít. Také jsme se nenechali nákupci lehko okrást. Třeba na jatkách ve Slaném, kam se s vepří jezdilo. Byla to dlouhá cesta a museli jsme tam být už brzo po ránu. Miloš byl u měření sádla a já u váhy. Měli jsme podezření, že tam v přejímce není něco v pořádku. Tak jsme si tam dali převážet háky a přitom vyšlo najevo, že každý měl jinou hmotnost. To, že tam počítají u každého jinou, znamenalo pro nás nemožnou kontrolu a tím i velké ztráty. Protestovali jsme, a tak museli háky sundat a všechny je převážít. Nastalo dohadování, a když to k ničemu nevedlo, zavolali jsme

Nedokončený obrázek z „lávek“ u Bučice maloval pan Špicar koncem 50. let.

do Vršců a ředitel nám nařídil, ať nic neprodáváme a jedeme zpátky. Z toho se vyvinulo další dlouhé jednání, které jsme nakonec vyhráli. Tím jsem si získal určitou pověst a popularitu na jatkách i v našem závodě. Vedení vidělo, že za podnik dovedu zabojovat a obhájit pro ostatní zaměstnance potřebné peníze.

Nikdy jsem se žádné práce nebál, ať to bylo doma, nebo pak v družstvu nebo v gigantu. Ještě když jsem byl v JZD v Mlýnci, tak třeba o pouti nebo Vánocích málokdo chtěl o svátcích navážet krmení. Tak jsem na to šel sám! Ať už to bylo s koňmi, nebo později s traktorem. Uměl jsem v kravíně veškeré práce a sám tam pracujícím žen-

ským ukázal, že to jde zvládnout i s menším počtem lidí. A že když se za práci správně vezme, tak se to nakonec vždycky dobře zvládne.

V životě jsem neměl jenom práci, ale miloval jsem přírodu a také chov zvířet a lov. I když zbraň jsem nesměl víc než 20 let užívat, myslivost byla moje velká láska. Hodně jsem si vše vynahradil až teď v důchodu. To jsem se také věnoval chovu holubů a jako člen organizace chovatelů v Rožďalovicích získal mnoho ocenění na chovatelských výstavách a soutěžích.

Další mojí zálibou bylo malování. Začal jsem s ním už na vojně, kde můj zájem podporil a mnohemu z kumštu mě naučil jeden z kamarádů. Zpočátku jsem kreslil akvarely, později jsem se naučil malovat i olejem. Zvlášť se mi líbila a dařila zátíší s ovocem, květiny, ale měl jsem v oblíbě i malbu krajiny. Maloval jsem v Mlýnci i jeho okolí, ale i v Kopidlně v zámeckém parku. Zaznamenal jsem svým štětcem skutečnost, která se proměnila a dnes už vlastně ani k vidění není, takže moje malby jsou i určitý dokument doby. Velice mne potěšilo, když jsem měl možnost vystavit své 50 let staré obrázky v kulturně-vzdělávacím centru v Kopidlně, na podzim letošního roku.

Prožil jsem velmi bohatý a zajímavý život. Měl svoji rodinu s hodnou a pracovitou manželkou a dvěma dcerami. Vlastně se mi splnilo vše, co jsem si přál, a i když jsem měl v životě těžká období a politický režim, ve kterém jsem žil, mě ani rodinu nijak nešetřil, nejsem zatrpklý a mohu se za svým životem s klidem a hrдостí ohlédnout a s pokorou bilancovat.

Z přílohy mlýnecké kroniky zpracoval
Oldřich Suchoradský

Tak vypadala zvonice u mlýnecké školy před více než 50 lety, namalovaná panem Špicarem.

A tak vypadá dnes.

„Historie je lidský příběh“

Kronikáři Jičínska se setkali s prof. Robertem Kvačkem

Dne 23. 6. 2016 přivítalo obecnstvo Porotního sálu jičínského zámku vzácného hosta, který byl pozván na další z pravidelných setkání kronikářů jičínského okresu. Pozvání přijal prof. PhDr. Robert Kvaček, CSc., významný český historik a spoluobčan Jičínáků. Na setkání s ním zavzpomínali nejen účastníci tohoto kronikářského srazu.

(osu) Byl jsem pozván na seminář kronikářů Jičínska, ač jím už 3 roky nejsem. Nemohl jsem však odmítnout pozvánku mezi partu lidí, se kterými jsem léta spolupracoval a kterých si hodně vážím. Navíc bylo na programu setkání s jičínským občanem, historikem Robertem Kvačkem, kterého jsem si dávno přál poznat, když jsme se dosud nějak mýjeli.

Kroužek kronikářů z Kopidlenska byl v sále opět viditelný. Nestor kronikářů a držitel „Štefana“ Milá Sádlo z Ketně jako vždy se svými poznámkami a ukázkami kronikářské činnosti z poslední doby. Milá paní Jana Čtvrtečková z Pševsi a badatelka Gläserová Lebedová z Drahorazí. Jen samotné Kopidlno zase řeší problém, kdo bude pokračovat ve vedení kroniky po Ivě Podzimkové. Milé bylo setkání po delší době s p. dr. Evou Bílkovou, kronikářkou města Jičína, a knihovnicí Alenkou Pospíšilovou ze Sobotky.

No a vystoupení prof. Kvačka? Skvěle ho uvedl ředitel Státního okresního archivu Jičín Mgr. Karel Chutný. Ve svém více než hodinovém projevu se nejdříve pan profesor rozehrával tím, že nám sdělil, kde všude měl právě v této době být přítomen a proč všechno odmítl a přišel mezi nás. Jako historik si kronikářů velmi váží a často jejich činnosti ve své práci historika používá. Kroniky jsou pro něj jedním z nejceněnějších pramenů poznání doby, na kterou soustředil svoji pozornost.

Zamýšlel se nad obsahem slova historie. A uvedl, že dějiny jsou mozaikou lidských příběhů. A právě tady mají kronikáři svoji nezastupitelnou roli, takové příběhy vyhledávat a zaznamenávat. Vyjádřil se kriticky k tendencím práci kronikáře svazovat nějakými pravidly a nařízeními. Měla by odrážet možnosti a osobnost kronikáře a neměla by být nějakým způsobem korigována a administrativně usměrňována.

Právě tato část jeho vystoupení mě silně oslovila. Vždy jsem měl problém s naplněním doporučení nejrozličnějších příruček, které pro kronikáře vydávaly v různých dobách různé úřady. Postupně se z kronik, díky těmto nařízením, stávaly pouhé soupisy a popisy událostí a lidí, kteří je naplňovali, se z nich nějak vytráceli. Je dobře, že se tato tendence nyní opouští a kroni-

Pohled do Porotního sálu na setkání kronikářů, Jičín 2016.

kám se vrací úloha být zrcadlem doby, se všemi klady i zápory, které s sebou život v místě přináší.

Vzpomněl jsem si na dvojí verzi naší rodinné kroniky, kterou psal můj hradecký děda Emil. V prvé, psané ještě za německé okupace, se věnoval spíše rodinným událostem, na pozadí tehdejší těžké doby. Po osvobození, v 50. letech, kroniku přepsal a tam se soustředil právě na kulisy, které ovlivňovaly tehdy život rodů, ale celé společnosti, pod tlakem německé okupace. Najednou se mnoho z rodinných příběhů jevílo jinak, v souvislosti s celonárodním děním. Šlo přitom o stejnou dobu, stejné lidi, stejné události. A tak je to s celými dějinami. Záleží na úhlu pohledu, na době, která je posuzuje, a samozřejmě na lidech, kteří události popisují a hodnotí.

Asi v tom smyslu jsem vystoupil v debatě po skončení přednášky prof. R. Kvačka. Zalitoval jsem, že se dnes již nepíše školní kroniky, které bývaly zdrojem informací v malých místech, kde škola působila. Uvedl jsem na příkladu p. řídícího Aloise Koudelky, který působil v malé vesnici Mlýnec, jak uměl ve školní kronice zobrazit život obce, protože byl součástí jejího života a vedle kantořiny byl aktivní v mnoha funkcích v samosprávě i společenských organizacích. To se dnes nějak vytrácí. Na vesnicích je život umrtven. Mladí od-

cházejí do měst a zůstávají jen přechodní obyvatelé, chalupáři, kteří se jezdí na vesnici rekreovat, ale pro život v místě nejsou významným přínosem, protože tu žijí jen dočasně, pár týdnů v roce.

Setkání kronikářů Jičínska mne nezklamalo. Ač bylo v ten den rekordně teplo, byl Porotní sál jičínského zámku skoro naplněn dychtivými a věci znalými posluchači. Stalo se tak díky dobrému výběru přednášejícího a osobnosti hlavního hosta, prof. Roberta Kvačka.

Na tento článek O. Suchoradského, zveřejněný na jeho blogu (<http://deduv-poskolnicek.webnode.cz/products/kronikari-jicinska-setkali-s-robertem-kvackem/>), reagoval královéhradecký historik PhDr. Čestmír Brandejs, CSc. Jeho vzpomínky a zamýšlení rovněž stojí za zveřejnění:

Setkání s panem profesorem Robertem Kvačkem jsou vždy inspirativní a obohacující. On to je pan profesor s velkým P i Č, protože je velkou osobností a člověkem. V Hradci Králové jsme jej mockrát slyšeli, např. v Masarykově společnosti – to bývá sál vždy přímo nabitý lidmi starší i mladé generace. Pan profesor pochází z Jičína,

pokračování ze strany 26

proto i svému městu věnuje velkou pozornost a je dobře, že si našel svůj čas i pro kronikáře, aby ocenil jejich práci.

Já potvrzuji jeho slova, že psaní kronik je úžasné záslužné – je přímo pamětí regionu a často i národa. Někdy se v kronikách odrážejí nejen místní a národní dějiny, ale i dějiny světové – např. v příbězích světových válek. Kroniky však mohou být i „nebezpečné“, protože odrážejí nejen svědomí pisatele, ale i národa. Pisatel svými názory vyšel „s kůží na trh“, když si dovolil být zcela upřímný. Jen považme, co vše se změnilo za život našich rodičů, případně nás, v posledním století či desetiletích: r. 1918, 1938/1939–1945, 1948, 1968, 1989, utěšeně neutěšená současnost! Někdy uplynulo pouhých 20 let vlasteneckého nadšení a najednou vše bylo zcela jinak – a často přišla i persekuce, s tvrdými postihy!

Mnohé režimy a politikové se proto snažili o unifikaci kronikářových záznamů. Snažili se je sešněrovat do jednotného tvaru. Pak bylo úplně jedno, zda jsme četli místní, či školní kroniku, protože záznamy byly téměř totožné. Ale i tak se staly kroniky studnicí informací o životě lidí v regionu. Mám s tím sám své bohaté zkušenosti – psal jsem a píši sborníky i celé knihy o základních a středních školách, protože ty byly a jsou výraznými institucemi nejen vzdělávání mládeže, ale přímo společenskými centry obcí. Takové knihy nejsou pouhými almanachy, ale nepřekonatelnými svědky života a kultury regionu. Učitelé i jejich žáci se tady stávali velkými osobnostmi. Tak jsem mnohdy zachytil obraz života v regionu od r. 1918 do současnosti, někdy i dříve. Každý školní rok bývá podrobně zachycen na mnoha stránkách nádherným krasopisem. Mnohdy jsem přímo poznával charakteristický rukopis našich pánů učitelů, viděl jsem nad papírem jejich tvář a slyšel jejich myšlenky, které nám žákům sdělovali. Tak jsem s láskou a obdivem k nim i k lidem v regionu napsal knihu spolu s ředitelstvím s názvem *Základní škola Týniště nad Orlicí – minulost i současnost* (má 368 stran). A k vydání jsem připravil mnohé další.

Nerad konstatuji, že události do r. 1989 se mi zachycovaly snadněji než po r. 1989. Důvod je jednoduchý – většina škol od té doby kroniky nepíše. A když jsem se konkrétně ředitele školy zeptal: Kdo a z čeho zachytí události za dalších 25 let? Odpověď mi bylo pokrčení ramenou s dodatkem: To bych musel kronikáře platit.

A kdo platil školní kronikáře předchozích let? Nikdo – a přesto úžasné kroniky vznikaly.

Takže provolejme slávu a projevme úctu všem nezištným lidem, kteří se na životě a práci minulých generací podíleli. Vždyť

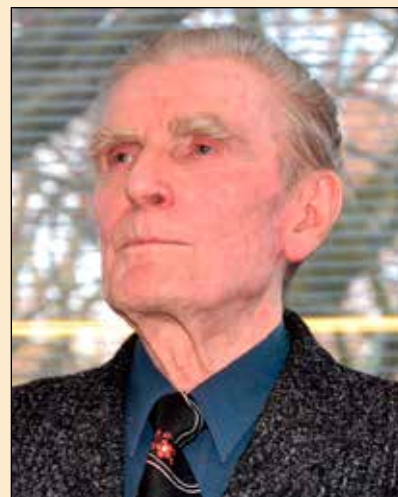
my jsme jejich dědici – a tak to přechází z generace na generaci.

To vše mne napadlo při čtení záznamu z přednášky prof. R. Kvačka v Porotním sále jičínského zámku, kronikářům tohoto regionu.

(zgl) Patrně každý kronikář se někdy zamyslel nad tím, jak psát zápisy do kroniky, aby byly co nejvíce objektivní, jak co nejlépe sdělit aktuální dění tak, aby bylo v budoucnu správně pochopeno. Setkání s panem profesorem mě v psaní kroniky nesmírně povzbudilo a také utvrdilo v často tušené domněnce, že není možné psát zápisy do kroniky vždycky objektivně. Každý člověk má jiný, svébytný život, každý jinak žije a jinak prožívá ty samé události. Víme o mnoha případech, kdy pamětníci stejné události vyprávěli své vzpomínky na tuto událost odlišně v detailech nebo i úplně jinak! Pod dojmem povídání prof. Kvačka jsem proto postupně dospěl k názoru, že je naopak lepší k zápisům přidávat i vlastní kronikářův názor (zřetelně označený) – z něj je totiž možné vyčíst a pochopit způsob jeho vedení kroniky, způsob jeho myšlení, a tak i posleze lépe „přečíst“ zpracované události do zápisů, jak je kronikář vnímal ve své době. A není-li možné nějakou událost jednoznačně popsat, pak je možné ji alespoň naznačit, obejít, opsat. Český jazyk je bohatý a nabízí k popisování událostí mnoho možností a variant.

Povídání R. Kvačka se netýkalo pouze kronikářů a jejich práce, ale rovněž historie nebo i současného dění. Pan profesor mimo jiné zmínil jednoho svého kolegu, amerického profesora, který byl v ČR na stáži a o české historii se vyjádřil, že ji máme tak bohatou, že bychom ji mohli vyvážet. A to bohatství minulosti můžeme najít např. i v tak malé vesnici, jako je třeba současná Drahoraz se 70 stálými obyvateli – zde se díky několika lidem a jejich zapsaným lidským příběhům můžeme o životě zdejších obyvatel v 19. a 1. pol. 20. stol. dozvědět takzvaně z první ruky. Třeba prostřednictvím kronikářských zápisů učitele Josefa Straky, který byl prvním (a na dlouhou dobu jediným) zdejším kronikářem obecním a psal také část kroniky školní, nebo díky jeho dalším osobním záznamům vzpomínek na zdejší život, obyvatele a příbuzné. Rovněž představitelé obce se v 19. stol. snažili zachovat nyní tak cenné zápisy pro budoucí generace a v neposlední řadě i učitelé místní školy zanechali ve školních kronikách příběhy svých kolegů a žáků z přelomu 19. a 20. stol. – o bohatství školních kronik už bylo psáno výše.

Při dalším povídání jsem si vzpomněla na jeden zajímavý rozhovor s francouzským historikem Michele Pastoureaudem, který jsem četla v časopise *Dějiny a současnost* (č. 6/2012, str. 20). Tento historik zejména středověkých dějin v něm odpovídal na otázku, k čemu je vlastně

Prof. PhDr. **Robert Kvaček**, CSc., (*5. 7. 1932 Dvorce u Jičína) je významný český historik. V letech 1951–1956 vystudoval Filosofickou fakultu UK v Praze a od té doby zde působil (od 2008 emeritní profesor) jako učitel a spolupracovník Ústavu českých dějin. V roce 1966 se stal docentem moderních československých dějin, ale teprve po listopadu 1989 mohl být jmenován profesorem. Zabývá se především dějinami novodobé světové diplomacie se zvláštním zřetelem k meziválečnému období a době 2. světové války a českými politickými a kulturními dějinami konce 19. století a 1. poloviny 20. století. Věnuje se i mladším generacím studentů – napsal několik učebnic dějepisu pro střední školy. Je autorem, spoluautorem a editorem množství knih, např.: *Československý rok 1938* (2011), *Poslední den – Mnichov-Praha, konec září 1938* (2011), *Dva diktátory pády* (2008), *První světová válka a česká otázka* (2003), *Cesta a odkaz T. G. Masaryka* (2002), *Češi na cestě stoletím* (2001), *Generál Alois Eliáš. Jeden český osud* (1996), *Causa Emil Hácha* (1995) a mnoha dalších. Je ženatý, má syna a trvale žije v Jičíně.

(zdroje: http://www.rozhlas.cz/leonardo/anonce/_zprava/384868 a wikipedia)

dobré v současné době studovat historii: „Nemyslím, že by historie byla učitelkou života, nedovoluje vždy pochopit současnost. Pomáhá nám ale o ní přemýšlet. Autoritativní režimy měly vždy k historii nedůvěru a lidé, kteří okázale opovrhují historií, si většinou necení ani individuálních svobod. Myslím, že tu vztah je. Čím výraznější bude místo historie v médiích, v širokých celospolečenských diskusích a také ve škole, tím lépe pro vzájemnou toleranci a pluralitní myšlení.“

Připravili Olda Suchoradský
a Zdenka Gläserová Lebedová

Schlikové a proměna Kopidlno v rodinný fideikomis

Druhý příspěvek o šlechtickém rodu Schliků končil zmínkou o Františku Arnoštovi († 1675), jenž se po smrti svého otce Jindřicha Schlika stal dědicem rodinného majetku na Jičínsku, který tehdy tvořila čtyři panství – Kopidlno, Staré Hradky, Vokšice a Veliš. Kromě nich zdědil František Arnošt i Planou a Hauenštejn, tedy pozůstatek kdysi rozsáhlých schlikovských dominií v západních Čechách. V roce 1665 však byly tyto západočeské statky prodány, čímž František Arnošt Schlik učinil Kopidlno a okolí svým novým domovem. Stabilita prosperity rodu pak měla být zajištěna založením tzv. fideikomisu, což je název pro soubor majetku, který nebylo možné prodávat ani zastavovat a jehož vlastníkem se stával zpravidla prvorozený syn. Cílem fideikomisu bylo zamezit rozdrobení rodinného jmění a s ním spojeného zchudnutí rodu doprovázeného ztrátou prestiže. K zřízení fideikomisu byl nutný souhlas panovníka, v případě Schliků konkrétně císaře Leopolda I., který vládl v roce 1672, kdy byl schlikovský fideikomis založen.

Druhý majitel Kopidlno z rodu Schliků byl dvakrát ženat. První sňatek uzavřel František Arnošt Schlik s Marií Markétou Ungnadovou z Weissenwolffu, s níž měl syna Františka Josefa († 1740); podruhé byl ženat s Helenou z Drahotuše, která mu porodila syna Leopolda Antonína († 1723). Podle ustanovení rodinného fideikomisu se po smrti Františka Arnošta Schlika stal dědicem rodinného majetku starší z jeho synů, tedy František Josef. Jeho mladší bratr Leopold Antonín se však s vůlí svého

František Arnošt Schlik

Anna Josefa Krakovská z Kolovrat

zemřelého otce nesmířil a ve snaze získat pro sebe alespoň část majetku vyvolal soudní spor, který skončil až v roce 1680, a to následujícím rozhodnutím: fideikomis měla nadále tvořit pouze panství Kopidlno a Staré Hradky, jejichž vlastnictví mělo připadnout staršímu Františku Josefovi, zatímco panství Vokšice a Veliš měla být z fideikomisu vyjmuta a měla být převedena do majetku mladšího Leopolda Antonína. Již brzy se však majetkové poměry Schliků na Jičínsku opět měnily, neboť Leopold Antonín se v roce 1688 rozhodl vokšické panství prodat. Na Vokšice si tehdy pomyslel hrabě Ludvík Colloredo, avšak František Josef Schlik využil svého předkupního práva a prodáváný majetek od svého mladšího bratra získal a připojil ke svým držávám. Tím František Josef rozšířil své dědictví alespoň o část toho, co mu mělo původně jako fideikomis připadnout. Po právní stránce však již nebylo možné vokšické

panství do fideikomisu opětovně začlenit a Vokšice se staly tzv. alodiálním panstvím, tedy majetkem, u něhož mohl jeho vlastník sám určit, komu po jeho smrti připadne.

Hlavním sídlem držitele schlikovských fideikomisních panství byl raně barokní kopidlenský zámek, který sice začal být přestavován z původního renesančního sídla Haugwitzů z Biskupic již za prvního Schlika na Jičínsku – Jindřicha, ale dokončovací práce se protáhly až do roku 1674. Nové kopidlenské sídlo Schliků bylo po barokních úpravách tvořeno třemi dvoupatrovými křídly uzavírajícími malé nádvoří s přízemními pilířovými arkádami. Čtvrtou stranu zámecké budovy uzavíralo jednopatrové spojovací křídlo se sloupovou arkádou obrácenou do parku, který rovněž prošel

pokračování ze strany 28

ve 2. polovině 17. století úpravami; při nich byly odstraněny poslední zbytky opevnění z doby, kdy na místě zámku stávala ještě středověká tvrz. Do této podoby kopidlnského zámku sice František Josef Schlik nezasáhl, ve stavební činnosti na svých panstvích však rozhodně nezhálel.

V letech 1715–1717 přistoupil hrabě František Josef k výstavbě zámku v Jičíněvsi. O autorství této architektonicky zajímavé zámecké budovy se dodnes vedou spory; nejčastěji je za jeho projektanta považován Jean Baptista Mathey, pražský stavitel francouzského původu. Nebyla by to koneckonců jediná jeho realizace na Jičínsku, neboť František Josef Schlik si nechal podle Matheyových návrhů postavit již na konci 17. století špýchary ve Střevači a ve Vokšicích. Ve Vokšicích byl pak kolem roku 1700 vybudován jako sídlo správy panství i nový trojkřídlý barokní zámek, a to opět na náklady Františka Josefa Schlika. Centrum dalšího ze schlikovských panství zámek Staré Hradky byl tímto hrabětem rovněž přestavován, byť tyto úpravy do jeho renesančního vzhledu výrazněji nezasáhly. Z církevních staveb byly Františkem Josefem Schlikem vystavěny např. kaple sv. Anny u Dolního Lochova, kaple Božího hrobu v Drahorazi, kostel sv. Šimona a Judy v Chyjicích, kaple sv. Andělů Strážných (lidově zvaná „Andělíček“) u Hlásné Lhoty či loretánská kaple tamtéž. Hrabě František Josef financoval i barokní obnovu kostela sv. Jakuba Většího v samotném Kopidlně poté, co původní gotický kostel zpustošil požár. Církevní stavby na schlikovských panstvích však budovala i hraběnka Anna Josefa Krakovská z Kolovrat, kterou si František Josef Schlik vzal poté, co mu v roce 1713 zemřela jeho první žena Silvie Kateřina Kinská z Vchynic a Te-

Marie Josefa Vratislavová z Mitrovic

tova. Nákladem hraběnky Anny Josefy, která svého manžela Františka Josefa Schlika přežila o 31 let, byl postaven např. kostel sv. Václava ve Veliši či kostel Nanebevzetí Panny Marie ve Slatinách.

Ač byl František Josef Schlik, jak je uvedeno výše, dvakrát ženatý, ani s jednou ze svých manželek se mu nepodařilo zplodit potomka. Alodiální panství Vokšice a zámek v Jičíněvsi, které nebyly součástí fideikomisu, odkázal své druhé manželce Anně Josefě Krakovské z Kolovrat a po její smrti měl tento majetek připadnout příbuzným Františka Josefa Schlika z matčiny strany, tj. příslušníkům rodu Ungnadů z Weissenwolffu. Když tedy hraběnka Anna Josefa v roce 1771 zemřela, nastěhoval se do komnat jičíněveského zámku hrabě Ferdinand Bonaventura Ungnad z Weissenwolffu, čímž

Marie Markéta Ungnadová z Weissenwolffu

se vokšické panství s Jičíněvsi na čas oddělily od schlikovského dominia. Rodinný fideikomis, tedy panství Kopidlna a Staré Hradky, zdědil po smrti hraběte Františka Josefa nejstarší žijící člen rodu Schliků, jak přikazovala ustanovující listina fideikomisu z roku 1672. Tím byl František Jindřich († 1766), syn Leopolda Antonína Schlika, tedy synovec zemřelého hraběte Františka Josefa.

Věnujme ještě několik slov hraběti Leopoldu Antonínovi. Ač se sám jakožto druhorozený nikdy nestal vlastníkem rodného fideikomisu, přesto patří mezi nejvýznamnější postavy svého rodu. Byl císařským diplomatem, nejvyšším kancléřem Království českého a držitelem Řádu zlatého rouna; vynikl rovněž na vojenském poli, kde dosáhl hodnosti polního maršála a zúčastnil se řady významných bitev. Pohřben je na Pražském hradě v katedrále sv. Víta, přičemž jeho hrob je kryt velkolepým mramorovým náhrobkem postaveným známým stavitelem Františkem Maxmiliánem Kaňkou a zdobeným sochami od neméně slavného Matyáše Bernarda Brauna. Leopold Antonín Schlik byl podobně jako jeho otec i starší bratr dvakrát ženat. Za svou první choť pojal Kláru Rozálii z Kounic, po jejíž smrti si vzal Marii Josefu Vratislavovou z Mitrovic, se kterou měl svého jediného syna Františka Jindřicha, jemuž však bude věnován prostor až v dalším příspěvku.

Mgr. Vladimír Tregl

František Josef Schlik

Leopold Antonín Schlik

Zimní radovánky v Drahorazi před 100 lety

Vzpomínky Josefa Václava Straky

Josef Václav Straka (*31. 3. 1904 Drahoraz, †17. 10. 1978 Praha) byl nejstarším z pěti dětí Josefa (Jiřího) Straky, řídícího učitele v drahorazské škole, a jeho manželky Hany roz. Jelínkové. Narodil se v Drahorazi čp. 25 v tzv. baráčku a strávil zde dětství, které v něm zanechalo množství vzpomínek a dojmů na kamarády, rodnou obec a její zákoutí. Už jako dospělý s vlastní rodinou, povoláním učitel, v Praze-Nuslích žijící a pracující, začal Josef Václav v roce 1962 psát „listy k Malé kronice o Drahorazi“:

Proč jsem tyto listy začal psát? V tomto roce (1962) jsem měl na své katedře ve škole týdenní kalendář s obrázky nár. umělce Vlastimila Rady (letos zesnulého). O vánocích jsem uřízl od obrázků běžné denní záznamy, pečlivěji jsem obrázky prohlížel. V ty dny mi také došlo psaní paní Zellerinové z Jičina roz. Hrubé (z Bartoušovského dvora, kde byl její otec „poklasným“), známé u nás pod jménem Aninka Hrubá. To byla otcova žačka na přelomu století a později vynikající zpěvačka s krásným, sytým zvonivým sopránem. Ta ve svém dopise mimo jiné napsala: „To, co znamenal život v Drahorazi pro nás, kteří jsme tam chodívali k vašim rodičům do „baráčku“, to se nedá vypsat v jednom dopise. Proto bude nejlépe až se v Drahorazi až bude tepleji sejdem a tam bychom si v „baráčku“ pohovořili o tom, na co celý život nikdy nezapomeneme.“

Reprodukce kresby tří králů od Vlastimila Rady

Radovy rozkošné obrázky a dopis Aninky Hrubých vzbudily tolik krásných vzpomínek na naše nádherné dětství, že tak samovolně jsem k obrázkům začal vzpomínat na drobnosti života u nás. Odtud byl už jen malý krůček k nalepení obrázků na listy a stručnému sepsání dětských pamětí.

O zimních radovánkách v Drahorazi si Josef Václav do zmíněné Malé kroniky napsal:

Vánoce vždy byly u nás pod sněhem. Snih už ležival dlouho před vánoci.

Sněhuláka jsme vždy stavěli na zahradě před baráčkem a zdobili ho vším možným. A býval ten sněhulák hodně veliký.

Když napadl první sníh, rádi jsme jako děti ráno, jen v nočních košilkách, bosí, vyběhli před dům (baráček) a koulovali jsme se, dokud nás matka nezahnala domů do teplé kuchyně. Na sáňkách jsme se vozili buď po návsi to je od tzv. hořených Vovsů (statek vedle školy) dolů, k rybníku (doleňáku). Větší sáňkování již bylo na keťské silnici z nad cihelny dolů k Doušově hospodě. Největší však bývalo sáňkování od školy dolů ke Pšovsi po silnici – to se sáňkovalo obvykle již za večerního šera. Dlouho do noci tam pak sáňkovali dospělí i někdy dospělí.

Bruslit jsme chodívali na „hořenák“ – tam býval pěkný led. Na „doleňáku“ obvykle sekali led pro lednici naší hospody (ta lednice dnes již neexistuje – bývala tam, co dnes stojí tzv. chlívě²). První brusle nám koupil, tehdy ještě svobodný a u nás bydlící, strýček Emil. Byly to tzv. kolumbusky s ohnutými zakulacenými špičkami. Připínaly se na boty klíčkou – co jsme se těch klíčků poztráceli!

Párkrát se pod námi ne ještě dost pevný led probořil a my se vymáchali v ledové vodě. Ale ani tehdy nás zlatá naše máma nehubovala, jen rychle převlékla do suchého a celkem něžně nás připoutala k nějaké obrázkové knize (vázané „Zlaté Praze“ nebo „Světózoru“).

Vesnicemi i městem chodívali v novém roce tři králové. Josef Václav Straka o nich napsal:

Těchto „veličenstev“ se u nás vždy od nového roku až do Tří králů (6. ledna) vystřídalo velké množství z nejruznějších vsí kolem Drahoraze. Otec rád slyšel jejich „My tři krále, my jdeme k vám...“ a matka je vždy obdarovala jablky, ořechy, křížalami a kusy vánočky. My jsme jim na pokyn otcův dávali drobné peníze – desetníky tehdy peníz dost vysoké hodnoty – vždyť za tři desetníky bylo kilo hovězího masa.

Reprodukce kresby zimních radovánek od malíře Vlastimila Rady

Josef Václav Straka mimo jiné přednášel v pražském krajském spolku „Jičín“ na Slovanském ostrově, např. na téma „Historie Kopidlno a okolí“ nebo „Významní rodáci“. Obsahem „Malé kroniky o Drahorazi“ tak jsou vzpomínky na různé oslavy a svátky prožité v Drahorazi, na hry s kamarády, na oblíbená místa i zdejší spoluobčany a sousedy. Další části vzpomínek budou zveřejněny v dalších číslech KL.

Zdenka Gläserová Lebedová,
kronikářka Drahorazi

Poznámky:

1 SOKA Jičín, fond Strakův hudební archiv Kopidlno, kart. 432, inv. č. 7572. Malá kronika o Drahorazi obsahuje záznamy psané na 12 listech, které doplňují vystříhané a na listy papírů nalepené reprodukce kolorovaných kreseb od malíře Vlastimila Rady z kalendáře.

2 Tamtéž. Kamenná nízká stavba lednice stála za Strakovou hospodou (čp. 14). Podle Josefa Václava „bývala na zimu připravena a naplněna v zimě množstvím ledu, kterým se pak v létě chladilo pivo ve starém sklepu hospody. Ten sklep je jediná část původní Strakovy hospody (tzv. staré)“. Tato tzv. stará hospoda byla zbořena na počátku 20. stol. a místo ní byla na stejném místě v roce 1904 slavnostně otevřena hospoda v nově postavené budově – ta stojí dosud, jen mírně zvenku upravovaná.

Taneční v kopidlenské sokolovně slaví 30 let

Byla jsem požádána naším starostou TJ Sokol Kopidlno Honzou Kohutem, abych napsala článek do místních novin o zdejších tanečních, jelikož už tomu bylo 30 let, co jsme znovu obnovili taneční kurzy v kopidlenské sokolovně.

Za mého mládí pamatuji tanečního mistra pana Karla Novotného, po kterém převzali vedení kurzů manželé Vlčkoví. V roce 1983 byl poslední taneční kurz. Následující dva roky se jezdilo do Libáně, kde byla sokolovna poměrně nevyhovující. Probíhaly tam pouze klasické hodiny, prodloužené a závěrečný věneček se konaly v místním pohostinství Na Radnici. Tehdy jsme si řekli, že je škoda nevyužít naší krásnou sokolovnu v Kopidlně.

V roce 1986 jsme pořádali první kurz pod vedením manželů Mertlíkových. Nebylo

to ovšem jednoduché. V tomto roce nebyl žádný sokolník, a tak jsme museli vše zajistit sami. Nám pořadatelkám začínají přípravy na taneční už v květnu spolu s kbelíkem a handrou, kdy se nejprve snažíme prostory sokolovny důkladně uklidit. První premiérový ročník dopadl dobře, nebyly žádné finanční ztráty, a tak jsme se rozhodli v organizování i nadále pokračovat.

Od roku 2010, jelikož je dětí méně, slučujeme osmé a deváté třídy, takže pořádáme kurzy jednou za dva roky. Ještě v nedávné době se tanečního kurzu po ukončení povinné školní docházky zúčastnily téměř všechny děti z ročníku. V kurzech se učí nejen tanci, ale i základům společenské výchovy a bývá to taková hezká tečka za společně strávenými léty na základní škole.

Naší snahou vždy bylo, aby účastníci tanečního kurzu byli všichni v párech. V posledních letech toho bylo hodně těžké docílit, a proto od roku 2010 přihlašujeme zájemce do kurzu pouze v párech. S tím nám velice pomáhají děvčata v místní České spořitelně, kde se přihlášky do tanečních podávají.

Přáli bychom si, aby v Kopidlně taneční kurzy nadále pokračovaly a děti na ně vždy rády vzpomínaly.

Na závěr bych chtěla poděkovat všem, kteří se během těch 30 let na pořádání tanečních ve svém volném čase obětavě podíleli.

Za TJ Sokol Kopidlno Dana Hojerová

Ani slabý vítr Drakiádu neohrozil

V sobotu 15. října uspořádali členové Autoklubu Kopidlno v AČR další ročník soutěže pro malé i velké děti (i pro jejich rodiče a prarodiče) v pouštění draků – Drakiádu. V letošním roce bylo přihlášeno patnáct draků a dráčeků.

Počasí bylo slunečné, jen vítr bohužel nefoukal tak, jak by bylo potřeba, aby draci vydrželi ve vzduchu delší dobu, proto byly pro

děti přichystány navíc tři soutěžní disciplíny – slalom, hod na cíl a malování draků. Za splnění soutěžních úkolů dostaly děti sladkou odměnu.

I přes slabý vítr však draci, sice líně, ale přece, lítali, a tak mohli být vyhlášeni vítězci v čtyřech kategoriích – cenu a diplom pro draka vytrvalce si tentokrát odnesl Tadeáš

Syřiště, největšího draka do soutěže přihlásil již tradičně Filip Rozsypal, nejmenšího dráčka předvedl Patrik Beneš a nejkrásnější (jediný) doma vyrobený drak patřil Natálce Žižkové. Zvláštní cenu Autoklubu za neobyčejnou snahu a vytrvalost, s jakou se snažila rozlétat svého draka, obdržela po zásluze malá Tereška Zichová.

(JaN)

Desátník od Tobruku

Letos uplynulo 95 let od narození kopidlenského občana a rodáka pana Jaroslava Jodase. Pan Jaroslav Jodas se narodil 21. května 1921. Před válkou žil s rodiči v ulici Smutná, z níž dnes zbylo jen pár domů.

Na přelomu let 1938 a 1939, kdy docházelo k postupnému obsazování Československa Hitlerovým Německem, se nechtěl, jako mnoho mladých mužů té doby, smířit s okupací, a proto odešel do zahraničí, aby mohl bojovat za svou zemi. Přes Polsko, Sovětský svaz a Sýrii se dostal do tehdejší Palestiny, kde vstoupil do Československé zahraniční vojenské jednotky. Ta se po boku britské armády zúčastnila vojenského tažení v severní Africe proti Rommelovu Afrikakorpsu. Za zmínku určitě stojí, že při obraně města Tobruk byli vojáci československé jednotky ze strany britského velení velmi dobře hodnoceni. Po vítězství v Africe se naši vojáci přesunuli do Anglie, kde pan Jodas prodělal výcvik, a jako tankista Československé obrněné brigády se účastnil bojů v západní Evropě. V roce 1945 se s touto jednotkou vrátil

po více jak šesti letech do vlasti, kde naše vojáky přivítal v Praze pan prezident Edvard Beneš. Za účast v bojích druhé světové války byl pan Jodas dekorován mnoha vojenskými medailemi a řády. Mimo jiné Československým válečným křížem nebo medailí Za statečnost v boji.

Po válce pracoval na Trutnovsku ve Fondu národní obnovy. Léta strávená na frontách druhé světové války si ale u pana Jodase vybrala svou daň na jeho zdraví, zemřel v 30 letech 20. července 1951. Úmrtní list vystavoval tehdejší kopidlenský lékař pan MUDr. Baudyš. Podle dobové fotografie se pohřbu zúčastnilo velké množství místních občanů.

Na uctění památky pana Jodase se v Kopidlně pořádá po dva roky hokejový memoriál za účasti tehdejších pražských klubů Spartak Praha Sokolovo a Tatra Smíchov. To bylo na veřejném fóru poslední oficiální připomenutí pana Jodase.

Na závěr svého článku o muži, který krátký, ale láskou k naší zemi naplněný život

neváhal nasadit pro dobrou věc, bych chtěl poděkovat rodině pana Jodase, která mi umožnila nahlédnout do písemností a fotografií a prohlédnout si významné a bez níž by nemohl tento článek vzniknout.

Lubomír Drnec

Návštěvníci KVC si vybrali z několika výstav

V měsíci září a říjen se konala výstava ilustrátora Jiřího Fixla, kterou navštívili žáci prvního stupně. Výstavu si nejen prohlédli, ale na chvíli se stali i malíři a namalovali ilustrace, které byly vystaveny v „galerii na schodech“ na chodbě budovy KVC.

Knihovna Kopidlno v rámci týdne knihoven a po celý měsíc říjen pořádala na malé scéně v KVC výstavu k významnému výročí 700 let od narození Karla IV. „Život otce vlasti“.

Výstavu jsme si zapůjčili z Národního pedagogického muzea a knihovny J. A. Komenského. Shrnovala nejdůležitější okamžiky v životě císaře Karla IV. a jeho rodiny. Samozřejmě součástí je i kulturní dědictví Karlovy éry – řada hradů, církevních i městských staveb, a zejména soubor korunovačních klenotů, nejvýznamnější kulturní movitá památka České republiky. Výstava byla na 11 panelech a navštívili ji žáci II. stupně ZŠ, Střední zahradnické školy a obyvatelé Kopidlna a okolí, v počtu přibližně 300 návštěvníků.

Mezi další akce patřila výstava obrazů mlyneckého rodáka Vladimíra Špicara, kterou po celý říjen pořádala knihovna na malé scéně v KVC. Návštěvníci výstavy byli dílem pana Špicara mile překvapeni a obrazy se jim moc líbily. (rb)

Nutriční terapeutka vystoupí v lednu

V měsíci říjnu měla proběhnout přednáška s Lenkou Náměstkovou na téma „Sport pomocník, nebo zabiják?“. Z důvodu havárie u KVC byla zrušena, nový termín přednášky je 23. 1. 2017 od 17 hodin.

Lenka Náměstková, DiS., je diplomovaná nutriční terapeutka a autorka knihy Mým jídlům aneb potraviny, jak je znáte i neznáte.

Přednášející přiblíží časté dotazy a omyly. Představu si můžete udělat podle následujících ukázek.

Pohyb při redukci

Vzhledem k tomu, že se velmi množí případy vystresovaných žen, které trpí pocitem viny, že cvičí málo, špatně či nedostatečně, tak si vysvětlíme, jak je to se cvičením doopravdy ve skutečnosti. Není pravda, že by snižovat hmotnost bez sportu nešlo!

Navic je pohyb v redukci naprosto nevhodný, pokud neuděláte opatření s vodou, kterou si cvičením vyrobíte. Už se vám stalo, že jste byli cvičit a ráno se probudili s nadváhou? A pokud jste se na to ptali trenérů, bylo vám řečeno, že se mění tuky na svaly? Ale to jsou od sebe na míle vzdálené biochemické pochody v těle a rozhodně tomu tak není!

Co se tedy děje doopravdy?

Není jednoduché to jednoduše popsat, protože jde o několik procesů, při kterých metabolizováním substrátů vytvoří buňky kromě dalších metabolitů také molekuly vody. S tou jsou následně problémy, ne s tím, že byste nevyvíčili a nevytřebovali tuky, ale s tím, že spálením 1 g tuku vznikne 1,07 ml vody!

Věříme, že se přednáška, zvláště po vánočních svátcích, setká s velkým zájmem a vysokou návštěvností. (rb)

V soutěži Městská knihovna roku 2016 skončilo Kopidlno třetí

Svaz knihovníků a informačních pracovníků ČR (SKIP) vyhlásil již posedmé soutěž o nejlepší městskou knihovnu roku. Záštitu nad soutěží převzal Svaz měst a obcí ČR. Cílem soutěže je ocenit nejlepší české knihovny, které jsou provozovány či zřizovány městy, a motivovat je k rozšíření a zkvalitnění veřejných knihovnických a informačních služeb. Do soutěže se přihlásilo 30 městských knihoven. Knihovna Kopidlno se umístila třetí mezi devíti hodnocenými knihovnami ve své kategorii do 5000 obyvatel. Příští rok se knihovna Kopidlno soutěže opět zúčastní.

Jak se hodnotilo? Pro hodnocení v prvním kole bylo vybráno celkem 21 indikátorů používaných pro porovnávání knihoven, a to:

- % obnovy knihovního fondu
- Knihovní jednotky/1000 obyvatel
- Přírůstek knihovní jednotky/1000 obyvatel
- Počet periodik/1000 obyvatel
- Internet/1000 obyvatel
- Plocha pro uživatele m²/1000 obyvatel
- Počet studijních míst/1000 obyvatel
- Pracovní úvazky/1000 obyvatel
- Roční provozní doba/1000 obyv.
- % obsluhované populace
- % mládeže
- Návštěvy obyvatel
- Počet výpůjček na obyvatele
- Obrát knihovního fondu
- Kulturní a vzdělávací akce/1000 obyvatel
- Internetové služby
- Provozní výdaje/1 návštěva
- Výdaje na nákup knihovního fondu na obyvatele
- % provozních nákladů z celkových výdajů

Pořadí	Město	Knihovna	Body	Populace	Web
1	Plasy	Městská knihovna v Plasích	7337	2430	http://knihovna.plasy.cz/
2	Jevišovice	Knihovna Jevišovice	6898	1124	www.knihovnajevisovice.webk.cz/
3	Kopidlno	Knihovna Kopidlno	6529	2191	http://www.knihovnakopidlno.webk.cz/
4	Nová Role	Městská knihovna Nová Role	4468	3735	http://knihovna.novarole.cz/
5	Pohořelice	Městská knihovna Pohořelice	4345	4676	http://www.pohorelice.cz/mestska-knihovna-pohorelice
6	Vyšší Brod	Městská knihovna Vyšší Brod	4126	2324	http://www.knihovnavbrod.cz/
7	Jílové u Prahy	Městská knihovna Jílové u Prahy	3749	4436	http://knihovna.jilove.cz/
8	Třemošnice	Městská knihovna Třemošnice	3645	3152	http://www.tremosnice.cz/mesto/kultura-a-sport/mestska-knihovna/
9	Kostelec na Hané	Městská knihovna Kostelec na Hané	3632	2861	http://www.kostelecnh.knihovna.cz/

- % nákladů na nákup KF z celkových výdajů
- % osobních nákladů z celkových výdajů

Celkové pořadí prvního kola hodnocení dle kategorií:

Do druhého kola soutěže Městská knihovna roku 2016 v naší kategorii postoupila městská knihovna Plasy.

Druhé kolo soutěže

Knihovny, které se umístily na prvních místech jednotlivých velikostních kategorií, byly navštíveny a hodnoceny komisí. Předmětem hodnocení na místě byla především

společenská a komunitní působení knihovny ve městě a úroveň prostředí knihovny (interiér, exteriér, prostor apod.) i významné akce minulého období. Slavnostní předání ceny Městská knihovna roku 2016 se uskutečnilo ve čtvrtek 13. 10. 2016 v Zrcadlové kapli Klementina v Národní knihovně ČR.

Městskou knihovnou roku 2016 se stala Městská knihovna Sedlčany v kategorii 5001–10 000 obyvatel. Vítěz soutěže získal částku 20 000 Kč, Svaz měst a obcí ČR věnoval vítězné knihovně knihobudku. Soutěž cenami podpořily firmy ALBI Česká republika, a. s., CEIBA, Nakladatelský dům GRADA, MINDOK, s. r. o., Naše rodina, nakladatelství JaS. (rb)

ADVENTNÍ SETKÁNÍ

17. prosince 2016

Český rozhlas Hradec Králové

sobota 17. prosince 2016, 14:00 - 16:00
Masarykovo náměstí v Hradci Králové

moderují **Lucie Peterková a Jakub Schmidt**

Vystoupí:

- Uršula Kluková** - herečka
- Zbigniew Czendlik** - římskokatolický kněz
- Czech Boys choir** - špičkový chlapecký sbor
- H-Kvintet Trutnov** - swingový vokální soubor
- T-bass** - taneční skupina

/vstup zdarma/

Přímý přenos z kavárny Assenza, 14:00 - 16:00
moderují **Lada Klokočnicková a Pavel Kudrna**
Přijďte, nebo si nás nalaďte.

Dušíčkový čas

Je konec října, podzim vrcholí a přichází ten pravý „dušíčkový“ čas. Mlhy pokrývají krajinu a podvečer prosvětlují tisíce svíček na hřbitovech, zapálených jako vzpomínka na zesnulé. Je tu nálada vhodná pro vzpomínání. Na blízké i vzdálené příbuzné, přátele, kamarády, kteří už nejsou dávno mezi námi. Mám rád podzimní nálady a toulky po hřbitovech v tento čas. Vyhledával jsem je od dětství. Jako děti jsme o Dušíčkách na hřbitově sbírali vyhaslé kalíšky svíček se zbytky vosku a po jejich roztavení ho slévali a vyráběli své, nové svíčky a nosili je zpátky na hřbitov. Ten hradecký na Pouchově plný světýlek jsem jako chlapec navštěvoval v dušíčkový večer nejraději a vrátil jsem se tam po 50 letech se svým vnukem. Bylo to tam skoro stejné, tajemné a krásné. Jen těch světýlek snad bylo teď ještě více, než je uloženo v mých vzpomínkách.

Hřbitůvek na rozhraní kraje

Život tomu chtěl, že moji nejbližší jsou roztroušeni po několika hřbitovech a každý v jiném kraji. Asi nejbližší je mi ten, kde je uložena moje maminka. Leží tam přesně 60 let, v malé vesničce Mlýnec u Kopidlna, na samém okraji Královéhradeckého kraje. Můj tatínek sbíral v tuto podzimní dobu po hradeckých lesích různé přírodní komponenty, nejraději lišejník dutohlávkou sobí, a vyráběl z nich velký věnec, který jsme tam o každých Dušíčkách vozili z Hradce vlakem. Voněl jehličím a tím zvláštním druhem lišejníku, ze kterého byl vyroben. Pak jsme se o tento hrob, kde leží ještě maminčini rodiče, starali po několik desetiletí, co jsme v této vesničce bydleli. Každý rok jsme se

Mlýnecký hřbitov před letošními Dušíčkami.

snažili pokračovat v tradici zavedené tatínkem a přijít s nějakým novým nápadem při jeho „dušíčkové“ výzdobě. Byli jsme se tam podívat před několika dny a potěšilo nás, že místní správkyně hřbitova paní Hana Lhotáková se s takovou pečlivostí stará o hroby místních předků, a tedy i o ten náš v době, kdy jsme už zase v Hradci Králové. Jsme jí všichni za její péči vděční a děkujeme jí.

Hřbitov nad Lochenicemi

V Hradci máme svůj rodinný hrob na hřbitově v Lochenicích. Leží tam tatínkovi rodiče, strýček a tetička. Když jsem

tam po návratu do Hradce poprvé přišel, podívil jsem se, jak se hřbitov málo změnil. Vše je tam takové, jako když jsme sem s tatínkem často jezdili upravovat hrob na kole z Hradce. Hřbitov má svoji atmosféru ve starobylých cihlových cestičkách, vzrostlých lípách a svojí opuštěností uprostřed polí, s výhledem na kostel. Tento hřbitov mám rád, protože je spojený se vzpomínkami na blízké, kteří tam leží a symbolizují mé dětství a mládí.

Lesní hřbitov ve Dvoře Králové nad Labem

Tatínkova urna s popelem je uložena v kolumbáriu na krásném lesním hřbitově ve Dvoře Králové nad Labem. Ve Dvoře Králové tatínek poslední roky žil s mojí druhou maminkou Eliškou. Ona si moc přála, aby po jeho smrti urna s jeho popelem zůstala právě zde. Vyhověli jsme jejímu přání, protože víme, že tento hřbitov na kraji lesa je tím nejkrásnějším místem k věčnému spočinutí. Nám se tím sice zkomplikovala možnost návštěv, kterou omezujeme na 2 během roku, když nemáme auto a místní doprava je zde v odlehleém místě městečka hodně složitá. Přesto si myslíme, že tatínek by s tím byl spokojen a jeho Eliška s dcerou Jitkou jsou jeho věrnými strážkyněmi. Hřbitov mne okouzluje z mnoha důvodů. Je položen na mírném svahu a přechází plynule v les. V době sezóny tam mezi hroby rostou houby, stromy tam bez přestání šumí a tvoří přírodní deštřík nad posledními místy uložení mnoha místních.

Na hřbitově v Lochenicích o loňských Dušíčkách.

pokračování ze strany 34

Kolem hřbitovů až na Duklu

Své dušičkové rozjímání zakončím životní příhodou, spojenou s tímto podzimním časem. To nás někdy v 80. letech odbor školství ONV v Nymburce vyvezl počátkem listopadu na zájezd do Košic a na památnou Duklu. Projeli jsme tehdy během jediného dne celou republiku a viděli ve zkratce „dušičkové“ tradice, které se místo od místa a hřbitov od hřbitova výrazně liší. Překvapila nás barevnost výzdoby na Moravě, naopak pietní a tajemno hřbitůvek na Slovensku. Všude však svítilo po celou naši cestu tisíce světýlek, všech barev a intenzity. Byli jsme tou náladou tak naplněni, že když jsme druhý den se společným věncem putovali od autobusu k památníku na Dukle, nějak jsme si propojili „genius loci“ tohoto místa s tímto tajemným obdobím a stejně jako na hrdiny a padlé vojáky mysleli v té zvláštní chvíli na své blízké, kteří s námi kdysi žili a dnes už se nikdy s nimi v živé podobě nepotkáme. Byla to zvláštní chvíle, na kterou nikdy nezapomenu. Takové umocnění „Dušičky na druhou“, zvýrazněné všemi okolnostmi, za kterých se pietní akt odbýval. Každý rok, při vzpomínce na zesnulé, vzpomenu současně na podzimní výlet na východ Slovenska, spojený s Dukelskou operací, kde skončilo svoji životní pouť tisíce vojáků, bojujících za naši svobodu a obnovenou samostatnost. Propojuje se mi tím čas „dušičkový“ se státním svátkem vzniku československé státnosti. Ono to tak nějak k sobě patří. Tenkrát něco státotvorného začalo, a jak dnes víme, už skončilo a není. Ale vzdát hold těm, co za ideály společné republiky bojovali a padli, se sluší právě při dušičkové náladě. Proto na tom mém nejmilejším hřbitůvku v naší malé vesničce obdivuji s láskou udržované pietní místo padlých v 1. a 2. světové válce. Snad se taková místa nebudou v budoucnosti rozšiřovat a zůstanou mementem mladší generaci, že svět bez války je to, za co lidstvo vždy bojovalo a co nejvíce ze všeho potřebuje.

Oldřich Suchoradský

Kolumbárium s urnou s popelem tatínka na lesním hřbitově ve Dvoře Králové n. L.

Charitní pečovatelská služba v Kopidlně

Stáří je pro mnohé velmi krásná životní etapa, ve které převažuje klid a radost. Je to období, ve kterém se můžete věnovat tomu, co vás těší a na co jste dosud neměli dostatek času. Na druhou stranu je pravdou, že stáří přináší i úbytek tělesných a duševních sil, přichází nemoci a jiné problémy. Každá situace se však dá řešit, jen je třeba vědět, na koho se obrátit, kde hledat pomoc a podporu.

V současné době se stále oddaluje odchod do důchodu a tím vzniká v některých rodinách problém, kdo se postará o stárnoucí rodiče. Někteří senioři jsou soběstační i v 90 letech, někteří potřebují pomoc při

zvládání běžných denních úkonů již v 70 letech. Rodinám tak nastává problém, jak skloubit pracovní povinnosti s péčí o svého blízkého. Existuje více možností. Jednou z nich je možnost setrvání seniora v domácím prostředí se svojí rodinou a využití pomoci např. Oblastní charity Jičín, která zajišťuje celkovou péči o klienta, jak po stránce fyzické, duševní, sociální, tak i duchovní. Cílem je, aby klient neztratil kontakt se společností a přitom žil důstojným životem ve svém přirozeném prostředí. Další možnosti pro naše občany je například pronájem bytu v Domově s pečovatelskou službou v Kopidlně.

Na aktuální informace týkající se poskytovaných služeb našim občanům jsme se zeptali Zdeňky Dlouhé, sociálního pracovníka Charitní pečovatelské služby:

„V současné době poskytuje Charitní pečovatelská služba Oblastní charity Jičín v regionu Kopidlno péči 29 klientům. Našimi klienty jsou zejména senioři starší 65 let, ale pomoc využívají i tělesně a mentálně hendikepovaní občané starší 27 let. Doba poskytování služeb se oproti minulosti rozšířila a nyní naše služby poskytujeme denně od 7.00 do 22.00 h, včetně svátků a víkendů. Občané využívající naše služby mají zájem zejména o dovoz k lékařům či na úřady, dovoz obědů, úkony spojené s osobní hygienou, úklidy a nákupy.“

P. Dlouhý sdělil, že nejčastěji byly v roce 2016 využívány následující služby:

- Úkony spojené se zajištěním jídla (jeho příprava, podávání, rozvozy obědů), 682 hodin / 3245 úkonů.
- Úkony spojené s péčí o vlastní osobu (pomoc s oblékáním, svlékáním, praním a žehlením prádla apod.), 366 hodin / 428 úkonů.
- Úkony spojené s osobní hygienou (pomoc při koupání, doprovod na WC apod.), 108 hodin / 370 úkonů.
- Úkony spojené s úklidem, topením v kamnech apod., 485 hodin / 1559 úkonů.
- Nákupy a pochůzky, zajištění léků + doprovody k lékařům a na úřady, 836 hodin / 2767 úkonů.

Pokud jste se dostali do obtížné životní situace, potřebujete pomoc a podporu při zvládání běžných úkonů péče o vlastní osobu, pomoc při osobní hygieně nebo poskytnutí podmínek pro osobní hygienu, poskytnutí stravy nebo pomoc při zajištění stravy, pomoc při zajištění chodu domácnosti atd., obraťte se osobně nebo telefonicky přímo na pracovnice pečovatelské služby nebo na MěÚ Kopidlno, oddělení sociálních věcí, které vám se zprostředkováním služby pomůže. (hp)

Tel. kontakty na zaměstnance OCHJ:

Bc. Václav Kubánek
vedoucí Charitní pečovatelské služby
Tel: 737 139 089

Zdeněk Dlouhý, DiS.
sociální pracovník
Tel: 733 678 661

Marie Plesarová
pečovatelka
Tel: 733 731 659

Tel. kontakty na MěÚ Kopidlno, oddělení sociálních věcí:
Ing. Hana Palečková
Tel: 493 655 696
Mob.: 725 625 704

Internet

Televize

Telefon

Balíčky služeb

COMTEX s.r.o.

Nejrychlejší připojení k internetu v regionu

Zatraceně
rychlý
internet!

volejte

491 110 858

www.comtex.cz

info@comtex.cz

30 Mbps za 367 Kč

Přived' souseda

a surfuj ZADARMO!

Připojení k internetu

Vysoce kvalitní a neomezené vysokorychlostní připojení k internetu prostřednictvím nejmodernějších technologií.

Služba	NEČEKÁM	JSME BĚŽNÁ DOMÁCNOST	INTERNET MĚ PROSTĚ BAVÍ
Rychlost	30 Mbps 	40 Mbps 	50 Mbps
Cena (vč. DPH)	367 Kč/měs.* 400 Kč/měs.	440 Kč/měs.* 480 Kč/měs.	532 Kč/měs.* 580 Kč/měs.

* Platí při platbě na rok dopředu

bezkonkurenční poměr cena - výkon

profesionální servis včetně technické podpory

bez datových limitů a omezení FUP,
24 hodin denně

Nyní bez poplatku
za instalaci při přechodu
od konkurence

Mobilní tarify

Služba, se kterou snížíte náklady za volání na minimum

pouze pro naše zákazníky

TARIF	MOBILCALL T1	MOBILCALL T2	MOBILCALL T3
Měsíční paušál (vč. DPH)	99,- Kč	229,- Kč	499,- Kč
Volné minuty sítě ČR	80	200	neomezeně
Volné SMS mobilní sítě ČR	100	100	neomezeně
MobilCall Internet 400 MB		+ 99,- Kč	
MobilCall Internet 3.0 GB		+ 249,- Kč	
MobilCall Internet 10 GB		+ 399,- Kč	

(kuki)

až 4 zařízení za jeden tarif

Navíc seriály
65 Kč/měs.

Balíčky služeb

AKCE!

Kuki TV 30	Kuki TV 40	Kuki na rok
Kuki TV Partner	Kuki TV Partner	Kuki TV Partner
Internet 30 Mb/s	Internet 40 Mb/s	Pronájem přijímače ZDARMA Internet 40 Mb/s Platba na 12 měsíců dopředu
568,- Kč/měs.	648,- Kč/měs.	599,- Kč/měs
600,- Kč/měsíčně	680,- Kč/měsíčně	800,- Kč/měsíčně
ušetříte 32Kč	ušetříte 32 Kč	ušetříte 201 Kč

Připojíme Vás v těchto lokalitách:

Bačalky, Bartoušov, Běchary, Běchárky, Bílsko, Brodek, Břístev, Budčeves, Bystřice, Dětenice, Dolany, Doubravany, Cholenice, Chotěšice, Jičíněves, Keteň, Kopidlno, Kostelec, Košík, Kozodírky, Křešice, Křinec, Ledkov, Leština, Libáň, Lično, Mlýnec, Nečas, Osenice, Podlužany, Podolí, Psinice, Pševs, Rakov, Rožďalovice, Sedliště, Skuřina, Seletice, Staré Hrady, Tuchom, Údrnice, Únětice, Vršce, Zámostí, Zelenecká Lhota, Židovice.

Přiveď souseda a surfuj ZADARMO!

Přiveďte k nám nového zákazníka a získáte 2 měsíce internetu ZDARMA.

A navíc pokud je doporučený zákazník připojený v domě s optickou sítí, získá i on první dva měsíce internetu ZDARMA!

Počet doporučených zákazníků není omezen.

Používáme nejmodernější technologii.

Kontakty tel.: 491 110 858 | www.comtex.cz

Všechny ceny jsou uvedeny včetně DPH

Koření života aneb jak jsem našel to, co jsem hledal celý život

V minulém čtvrtletníku (r. 2016) jsem naznačil jako neodborník – diletant – amatér, při osobním zamýšlení se nad dějem Svěrákových „Vratných lahví“ (je fajn, že je televize opakuje), základní problém pro nás muže středního věku. Je to tzv. andropauza. Toto jsem však nevěděl, že je tak pojmenovaná, až jsem to naneštěstí zjistil na internetu, jinak bych se článkem „zapsal“ do nějaké vědecké obce; mnemotechnická pomůcka pro její zapamatování je pojem argonauti ze Starých řeckých bájí. Dále, abych nepsal tři slova „muž-i středního věku“, budu je v textu nahrazovat pojmem „andronaut-i“.

A vážená a milá čtenářská obec má možnost posoudit, jak zajímavá vymoženost je u nás mužů tato pauza, a předkládám vlastní zkušenostní neodbornou analýzu.

Zdá se z celospolečenského hlediska, že nás „andronauty“ může po prožitých určitých x-desetiletích života s láskou v prvním manželství (samozřejmě, že je to s nejkrásnější a nej-nej ženou, ale za ty roky už je to jen jedno nej) potkat další zamilování neboli láska ne na „první“, ale na „další“ pohled.

To by nebylo až tak „strašné“, lépe řečeno, je to velice zajímavé období, ta andropauza.

„Andronaut“ – muž středního věku – svou zaujatost pro danou věc využívá nabyté vědomosti, znalosti i zkušenosti, které pak vkládá do této určité činnosti, kterou si vybral a která jej naplňuje právě v tomto období jeho života, a proto i dosavadní koníčky musí jít stranou. Což nelibě nese jeho drahá polovička, vzhledem k spotřebovávání určitých peněžních částek z domácího rozpočtu, vybraných z příhrádky s označením „dlouhodobé“.

Tu je potřebné upozornit manželky těchto „andronautů“, aby to moc nedramatizovaly, případně si chytřejší nezneužívaly ve svůj prospěch, což není zase až tak neobvyklé, když uvážím, že by se to mohlo u jejich manželů – „andronautů“ vymknout kontrole.

V první řadě jsem začal pomalu, ale jistě hubnout, čehož si všimla i moje manželka a chtěla na mně okamžitě „know-how“ (čti nou-hau) neboli návod, jak to dělám. Neopomněla podotknout, že se jí ztrácím před očima, tím mně naznačila, že nejím doma tolik, jak bych měl. Uklidnil jsem ji, že je to dlouhodobá záležitost a je v tom nevině jedna líbezná okouzlující paní, ze které nemůžu odtrhnout své obrylené oči, když ji občas mám možnost vidět.

Další dovednost, kterou dotýčný „andronaut“ získá přes svoji andropauzu, je hledání východiska, „jak z toho ven“, aneb čím se zabývat, abych nezblblnul, nekoukal a neběhal za každou sukni a tak ještě více nehubnul, což by už moje drahá polovička pokládala za nějakou nemoc v předdůchodovém věku a musel bych běhat zase, pro změnu, po doktorech. Proto jsem se začal věnovat trochu francouzštině, hrát trochu na kytaru, skládat trochu básně, trochu malovat, sportovat a tak dále a sem-tam trochu odpočívat na nepohodlných sedačkách, což je mně, výjimečně, v pracovní době umožněno.

Třetí vymoženost andropauzy, a to vyzdvihují, je procítění touhy a lásky k ženě, což je tou nejhlavnější složkou mužského života, pak lásky k dětem, rodičům atd. Podotýkám, že to nemusí být jen manekýna, dívka či žena mladého věku. Toto vzácné koření mužského života (nevím, jak je to u jemnějšího pohlaví) mne zasáhlo naplno, nebránil jsem se tomu, poněvadž jsem jasně tušil, že nabídnutá možnost se v mém životě už nebude opakovat.

Zde je zapotřebí upozornit čtenářskou obec, že ne každý muž tuto andropauzu dostane, a tak i tuto vymoženost danou z hůry. Na jednu stranu je to zase velká škoda, jelikož tak přicházíme o básníky, hráče na nějaký hudební nástroj, zkrátka o „chvilkové“ umělce, kteří obohacují svůj život i své okolí o nějaký ten umělecký zážitek, i když je to jen v malém měřítku.

Kdybychom statisticky přiřadili lásce koeficient 1 a nebo 100 %, pak by všechny ostatní city byly pod touto hodnotou. Naproti tomu zase nenávist jako opozitum k lásce by měla zápornou hodnotu. Však také láska a nenávist jsou city, které se můžou jedna ve druhou proměnit. Stačí k tomu nějaký nepatrný impulz, může to být vyřčené slovo nebo čin, např. kytice růží.

A tak vážená čtenářská obec jistě uzná, že naše ženy, matky, babičky si zaslouží náš obdiv, uznání a lásku, nejen v den jejich svátku, narozenin, ale každý den, protože nejsou jen statečné, pracovitě a skromné, ale i velice chytré, což občas a někdy i pravidelně vnímáme a pocítujeme na vlastní kůži i my muži.

Pro poučení příkladem dva skutečné lidské příběhy, které jsou nade všechny pohádky.

Zajímavý je příběh, kdy si „andronaut“ zamiloval ženu mladší, ale ne zas tak mladou. Dotyčná paní, aby odnaučila svého ctitele mít ji rád, hned na začátku jeho zájmu o ni zakázala striktně tomuto „andronautovi“ s ní navázat jakýkoliv kontakt.

Jak uznáte, je to velice zapeklitá, až geniální myšlenka, podobná italským milostným příběhům. „Andronaut“ od samého začátku cítil, že tato líbezná paní je zahojklá a od života už nic neočekává. Protože neztratil o ni zájem, psal jí básničky a občas neakceptoval její zákaz a posílal jí dopisy. Postupně se tato milá paní přestala brát tak vážně. Občas si pak udělala radost, pěkně se nastrojila, samozřejmě bylo to, jak jinak, pro obdivný pohled svého ctitele, což s radostí vždy uvalil. Co by neudělal každý ctitel a obdivovaná žena pro svoji vyvolenou nebo ctitele, i když je to kontraproduktivní. A aby se to zdramatizovalo, „andronaut“ začal mít problémy se svým srdcem. Jak to dopadlo, není mně známo, asi je to ještě otevřená záležitost, i když je to o to těžší, že tam nefungovala žádná komunikace ze strany ženy, která se bála mít ráda svého básníka a ctitele v jedné osobě. Ironicky vzato, může se stát, že dotyčný „andronaut“ zemře, na „srdeční příhodu“, což není vyloučená pravděpodobnost.

Ale už teď nad slunce jasnější, že se nesmí vzdát ani prohraná partie o ženskou duši ze strany mužů. Proto muži, jak se tradičně říká, „nerozumí“ ženám, což je demagogie nejvyššího ražení a rád bych věděl, kdo tohle o mužích roznáší. Možná jsou to právě ti „neandronauti“.

Jiný příběh je zase o ženě, která, aby si udržela staršího movitého přítele, snášela jeho arogantní chlapáctví. Když jsem se jedno dopoledne koncem července (r. 2016) ochlazoval postáváním na chodníku, ve stínu domů, na náměstí jednoho malého východočeského městečka, byl jsem svědkem takového jednání. Řidička červeného osobního automobilu, byla pohledná, jen trošku vyšší žena. Ani ne stará, ani ne mladá, asi mezi čtyřiceti pěti a padesáti pěti léty. Byl s ní její syn, který byl menší, než jeho matka, a v obličeji měl akné. Oba byli u auta a bavili se, zjevně na někoho čekali. Pak se zpoza mne přikolébál chlapisko o hlavu vyšší, než jsem já sám, a to mám bezmála šest stop. Při zběžném pohledu vypadal jako dobročasný s vyholenou hlavou. Byl motutný jako „Hromburác“, měl však svoje nejlepší roky za sebou a hlásilo se evidentně stáří. Přišel k nim, chvíli se bavili o penězích, které ženě dá, až přijedou

domů. Bylo to vcelku pro mne jasné, nebyli manželé. Žena měla na sobě dlouhé volnější šaty ze lnu, béžovo-šedé barvy, bez rukávů, jako v horkém létě, kdy už začínají lítat drzé vosy. A právě jedna z vos ženě vlítla do podpaždí, žena vyjekla a zvedla nahoru ruku, aby vosu mohla odlítnout. „Hromburác“ nelenil a pleskl ženu na místě, kde byla vosu, která na nic nečekala a udělala jen to, co dělají vosy při ohrožení, píchla ženu na tomto nejcitlivějším místě. Uslyšel jsem další ženské vyjeknutí. Chlapisko pak suše konstatoval, že kousek je zdravotní středisko. Její syn podal matce ručník, zjevně s ní cítil, žena smutně řekla něco v tom smyslu, že bude opuchlá, pak nasedli a odjeli.

Tak jsem si říkal, sám pro sebe, nebylo by lepší té milé paní bez takového chlapa, který má radost z toho, když jiný musí jeho vinou snášet nechtěnou bolest. A pak že se nadarmo neříká: „Že nejhorší je potkat se s blbcem!“

Pro uklidnění čtenářek, předkládám dvě básně.

Jozef Šorf

Překrásné jsou oči žen

Komu vděčíme, že jsou i takové krásné oči dívek, žen, matek a nemění se vůbec časem, ale našťásti tak zůstávají?

I když si projdou v životě vším možným, zakoušejí bolest i radost, jejich krásné oči vidí, zase jen ti, kteří je nejvíc postrádají.

Je úžasné být při tom a pozorovat tuto krásu našich žen, když se jejich oči rozzáří, nicotná je krása nočních hvězd. Hluboké a něžné jsou Ty její a nestačí mi na to celý rok i den, mít je stále před očima a stále doufám v jejich přízeň.

Užasnu a umlčí mne jejich pohled, když se do nich zahledím, mám toho na srdci hodně, její oči na vše mile odpoví. Pokaždé, když Tě líbám na Tvá jemná ústa, oči, Tvé oči, dostanou ten nebeský odlesk Tvé duše a proto radši mlčím.

Jsou však i dny, kdy mi schází pohled na ně, laskavé, pak mé oči jsou jak ve snách a myslím neustále na Tvé. Tvé oči a Tvá ústa jsou pro mě jasně nejmilovanější, tak jak pro Tvé miminko jsou prsa, Tvůj úsměv a překrásné oči.

Jozef, Tvůj ctitel, milovník a...

6. září, 2016

Časová smyčka lásky – děja vu¹⁾

Už je to dlouho, kdy ruku svoji vložila do mých dlaní, já však už pozapomněl z jaké příčiny a důvodu to bylo. Vidím, že za tu dobu se u Tebe zase tak moc nezměnilo, a já, mám to stejné bijící srdce ještě lepší, ne-li citlivější.

Jsi moje múza, šťastná hvězda, neb, jak by se lépe řeklo, té přenádherne ženě, co přináší ten přívál citů ve mně? I potkal jsem svou ženu a nebyl znalý projevů svých citů, a to jsem ještě neměl čas a neuměl veršovat, na vpravdě!

Teď je to zas jiné, ale obě jste stejné a vzpomínka na lásku, při setkání s ní, vytryskla a proudí nezadržitelně z vnitřku. Mé srdce, by mně dalo vypovědět, kdybch se měl jedné zřít, jste všechno mé vědomí minulosti, přítomnosti i budoucnosti.

Obě jste si tak podobné a zároveň nádherně odlišné, že splýváte mi v jednu a jedna druhou úžasné doplňujete. Zároveň samy sobě jste i nejlepšími něžnými přítelkyněmi a zdá se, jako bych vás obě obdržel za odměnu na věky.

Jozef, Tvůj ctitel, milovník a...

r. 2016, červen, 18.–19. den

1) Čti: děja vu – francouzský výraz pro opakující se situaci prožitou v minulosti, kterou vnímá jedinec právě teď v současnosti

Po výlovu rybníka v Mlýnci přišla na řadu údržba

První listopadový víkend patřil v naší vesničce výlovu rybníka Zrcadlo. I přes mírně deštivé počasí se sem sjelo velké množství lidí jak z blízkého, tak vzdáleného okolí. Jako každý rok tu sbor dobrovolných hasičů s dalšími dobrovolníky připravil občerstvení v podobě smažených kapříků řízků a nějakých těch teplých, ale i studených nápojů.

Také pohled na rybník stál opravdu za to. Rybáři vylovili nejvíce kaprů a línů, jelikož většina dravých ryb nepřežila letní hromadné vymírání. Pro Rybářství Chlumec nad Cidlinou bylo léto něco jako výstraha. Hned pár dní po výlovu nastoupily do rybníka četné

pracovní síly. Hlavním účelem bylo odstranění nadbytečného bláta, zpevnění hrázky mezi velkým a malým rybníkem a drobné stavební úpravy v lovišti.

Výlovem rybníka jsme se dostali k času předvánočnímu. A i zde nebo právě zde nás budou provázet i kapříci, kteří byli z našeho rybníka odvezeni do sádky a znovu se s nimi setkáme na štědrovečerní tabuli, kde pak oceníme jejich dobrou chuť.

Hezké Vánoce a pevné zdraví do nového roku všem!

Nikola Lhotáková

T. J. Sokol Kopidlno

pořádá

Taneční kurz

pro manželské páry a přátelské dvojice

Kurz je určen pro naprosté začátečníky i pro ty, kteří si chtějí vše zopakovat nebo zlepšit.

- tradičně pod vedením mistra Petra Mertlíka
- hraje kapela Allegro
- začátek v půlce března 2017
- 7 tanečních lekcí (bez diváků)
- zakončeno veřejnou taneční zábavou

Zájemci se mohou hlásit na
tel. č. 728 454 068

Počet míst je omezený!

ODPOLEDNE PLNÉ KRÁSY V sobotu 12. 11. 2016 patřila malá scéna KVC především ženám. Péče o pleť, líčení a kosmetické poradenství s vizážistkami. Příjemně strávené odpoledne se spoustou cenných rad se pro dámy bude opakovat v měsíci únoru 2017, kdy bude pro zájemce probíhat kurz líčení. (rh)

KATEŘINA VÁCHOVÁ

MAKE-UP ARTIST

Vykráste do náčíta nové životní etapy, na plet nebo světlé dokonalé krásu a upravení.

LÍČENÍ NEVĚSTY | 1.000 Kč

ZKOUŠKA LÍČENÍ | 450 Kč

LÍČENÍ SPÁTEČNĚ | 450 Kč

PLEŠOVÉ A VEČERNÍ LÍČENÍ | 450 Kč

DENNÍ LÍČENÍ | 350 Kč

Líčení si můžete objednat v salonu v Praze, u nás nebo přímo u Váš domů.

Potulky na svatební líčení jsou vysoké. Váš make-up musí být přirozený a zároveň bezchybný po celý den. Stejně krásná musíte navíc vypadat i při pořizování fotografií, které jsou památkou na celý život. Svezte se proto do svých rukou a spolehněte se na pohodlné a perfektní nalíčení. Samozřejmě je správně připravit pleť.

telefon: 739 097 469

email: kat.vachova@seznam.cz

Další služby: kosmetické poradenství, barvení typologie, liftingové kurzy, foto make-up, aj.

Kontrola kotlů v domácnostech. Bude se nám lépe dýchat?

Topná sezóna již začala. Kdo topí v kotlích na tuhá paliva, má jistě zásoby uhlí nebo dřeva připraveny. Bohužel se mezi námi stále najdou tací, kteří přidávají do kotle zakázaná paliva, která pro daný typ kotle nejsou určena, např. plasty nebo jiný odpad. Pálení odpadů v domácnostech od „bezohledných paličů“ není jenom nesnesitelný zápach v širokém okolí, je to především zvýšené riziko vzniku rakoviny, srdečních či dýchacích onemocnění...

19. 10. 2016 schválil senát novelu zákona o ochraně ovzduší. Tato novela přináší možnost od nového roku zkontrolovat bezohledné paliče, čímž zásobí svůj kotel. Ministr životního prostředí Richard Brabec ke schválené novele zákona dodává: „Tyto kontroly samozřejmě nebudou znamenat žádné násilné vlamování do domácností a budou probíhat dle platného zákona o kontrole. Jejich podmínkou navíc je, že v případě důvodného podezření bude potenciální porušovatel zákona předem upozorněn obcí s rozšířenou působností (pozn. pro město Kopidlno je obec s rozšířenou působností MěÚ Jičín) na možné porušování zákona o ochraně ovzduší a teprve v případě,

že nedojde k nápravě, bude moci proběhnout kontrola. Kontrolor přitom nevstoupí jinam než ke kotelně a skladu paliva, kde bude moci odběrem popela zajistit důkazy, které by obstály ve správním řízení. V novele se nám podařilo najít rovnováhu mezi dvěma ústavními právy, právem na nedotknutelnost obydlí a právem na příznivé životní prostředí, což potvrdilo mnoho ústavních právníků, se kterými jsme na přípravě spolupracovali. Za pravdu nám dala také Legislativní rada vlády a Ústavně právní výbor Senátu.“

I v Kopidlně v minulých letech přicházeli na úřad zoufalí spoluobčané, kteří museli dýchat zamořený vzduch, který vycházel z kouře komína „od sousedů“. Bohužel, nebyla žádná možnost, jak dokázat těmto sousedům porušování zákona. Cílem novely zákona je posílení ochrany čistoty ovzduší a tím i lidského zdraví před znečišťujícími látkami. Zda budou kontroly kotlů v domácnostech účinné, nám ukáže praxe a čas.

Přeji všem klidné zimní dny bez zamořeného ovzduší „čmoudem“ z komínů.

Monika Kovářová

Povinné revize kotlů na tuhá paliva

V souladu se zákonem o ochraně ovzduší č. 201/2012 Sb. musí do konce roku 2016 každý spalovací zdroj na tuhá paliva o příkonu 10–300 kW napojený na radiátory projít kontrolou technického stavu a provozu (revizí). Revize platí i pro krbové vložky, pokud jsou napojené na radiátory a s tepelným příkonem od 10 kW výše. Od 1. ledna 2017 si totiž může úřad obce s rozšířenou působností (MěÚ Jičín) vyžádat od provozovatele kotle potvrzení o revizi. V případě nedodržení povinnosti čeká domácnosti postih až do výše 20 tisíc korun. Nejpozději za dva roky je nutné revizi kotle pravidelně zopakovat.

Jak sehnat revizního technika

Nejsnazší cestou je obrátit se přímo na výrobce daného kotle na tuhá paliva. Ten by vám měl poskytnout kontakt na příslušného proškoleného technika, tzv. odborně způsobilou osobu. Ke hledání kontaktu můžete využít i internetový seznam techniků, který vede Asociace podniků topenářské techniky: www.aptt.cz/opraveni-ozo.php

Občanům Kopidlna a jeho částí na požádání seznam odborně způsobilých techniků pro danou značku – typ kotle – poskytneme na MěÚ v Kopidlně v kanceláři životního prostředí.

Monika Kovářová

Kulturní kalendář na rok 2017

únor/březen

Vernisáž výstavy fotografií „Olga Havlová a Výbor dobré vůle“ – malá scéna KVC Kopidlno

duben

Velikonoce – svátky jara v Kulturním a vzdělávacím centru Kopidlno

květen/říjen

T. G. Masaryk – Výstava věnovaná památce jedné z nejvýznamnějších osobností našeho národa – malá scéna KVC Kopidlno

červen

3. 6. 2017 Dětský den – stadión FK Kopidlno

3. 6. 2017 Koncert rockových kapel – víceúčelové sportovní hřiště

3. 6. 2017 Foerstrovy dny – koncert v kostele sv. Jakuba Většího

24. 6. 2017 Kopidlenské slavnosti – víceúčelové sportovní hřiště

srpen

12. 8. 2017 Bluegrass festival Kopidlno – víceúčelové sportovní hřiště

Plesová sezóna 2017 v Kopidlně

4. 2. 2017 Hasičský bál

18. 2. 2017 Reprezenační ples města Kopidlno

17. 3. 2017 Maturitní ples Zahradnické školy Kopidlno

18. 3. 2017 Dětský maškarní bál

POCTA BOJOVNÍKŮM ZA SAMOSTATNOST Na snímku jsme zastihli starostku Kopidlna Hanu Masákovou při pietním aktu u pomníku padlým v parku. Položením vzpomínkových věnců také u pomníku T. G. Masaryka u základní školy, u pomníku obětí světových válek na náměstí a na dalších místech si město připomnělo říjnové výročí vzniku samostatného československého státu.

Střelecký klub Kopidlno má mobilní střelecké hřiště

Rok 2016 je pomalu u konce a mohu rekapitulovat, co se v letošním roce Střeleckému klubu Kopidlno, z. s., podařilo a co ne. Dle zákona jsme se museli přejmenovat ze Střeleckého klubu Kopidlno na Střelecký klub Kopidlno, z. s., (zapsaný spolek).

Mezi úspěchy bych chtěl zmínit sestavení konstrukce pro mobilní střelecké hřiště, tzn. že Střelecký klub může připravit hřiště s překážkami kdekoli a kdykoli, zatím je omezen rozlohou do 2500 m². Dalším úspěchem je nákup vybavení pro dalších 6 osob za pomoci dotace od města Kopidlno, nyní náš klub dokáže připravit hru až pro 20 osob. Dalším úspěchem je rozšíření klubu o jednoho člena junior.

Oproti tomu nás letos potkalo spousta negativních změn a ta nejhorší je úpadek aktivity dosavadních členů. Střelecký klub postrádá aktivní, zodpovědné a kreativní členy, kteří by se chtěli podílet na zlepšování zázemí a klubové struktury. Bohužel dle dostupných informací nejsme jediný klub, který se s tímto problémem setkává, lidé ztrácejí zájem pomalu o vše. Za další neúspěch považuji zrušení dvou projektů pro vytvoření

hracího hřiště přímo v městě Kopidlno. První projekt, kde mělo hřiště vzniknout, ztroskotat na jednom jediném podpisu sousedy vedlejšího pozemku. Moc mě to mrzí, protože nám 2 roky trvalo najít pozemky, již jsme měli uzavřenou pachtovací, nájemní a sponzorskou smlouvu na pozemky nového hřiště. Bohužel jsme museli zase veškeré smlouvy ukončit. Druhý projekt se nezdařil, jelikož se jednalo o zalesněný terén, nepodařila se nám dohoda s mysliveckým spolkem.

Střelecký klub Kopidlno, z. s., se letos účastnil na dětském dni v Cholenicích, Kopidlně a nově se pochlubil s mobilním herním prostorem na Kopidlenkých slavnostech.

Letos pokračovala i spolupráce s internátem Jičín, který nás opět navštívil a spokojeně se i vracel zpět na místo pobytu. Pořádali jsme i 5 akcí na hřišti v Cholenicích, které si návštěvníci maximálně užili.

Na závěr bych chtěl poděkovat městu Kopidlno, za prostor v KL, sponzorům za sponzorské dary, členům a přátelům klubu za věrou spolupráci.

Jaroslav Plocar

Pouštění draků ve Pševsi

Osadní výbor ve Pševsi v sobotu 22. října pořádal pro děti zábavné odpoledne s pouštěním draků.

Sraz byl ve 13 hodin na hřišti u požární zbrojnice. Poté se účastníci přesunuli na kopec nad Pazdernu, kde se dračí rej uskutečnil. Počasí bylo příznivé, a tak si děti užily.

Po návratu do klubovny na hřišti všichni majitelé draků obdrželi diplomy a občerstvení. K jídlu párek v rohlíku nebo teplé krutí maso, pro zahřátí čaj, na žízeň limo.

Komu se ještě nechtělo domů, mohl tvořit z modelíny nebo vymalovávat v omalovánkách. Ten, kdo po těchto činnostech dostal chuť na sladké, mohl si nabídnout z různých sušenek nebo štrúdl, ten upekly místní dobrovolnice.

Všichni byli moc spokojeni a těší se na příští pěkné odpoledne.

Jana Čtvrtečková

Něco málo o Svazu postižených civilizačními chorobami

SPCCH je samostatným nezávislým zapsaným spolkem s plnou právní subjektivitou. Za dobu, co existuje, neustále roste, rozvíjí se tak, že nabízí členům stále nové aktivity. Ty jsou zaměřeny na upevnění zdraví tělesného i duchovního, na posilování vědomí solidarity uvnitř organizace, ale i mimo ně, na pěstování přátelství a dobré pohody a na to, aby senioři nejen přežívali, ale aby svůj život skutečně prožívali pokud možno naplno a rozvíjeli i v pokročilém věku svoji osobnost. Základem lidského zdraví je pohyb. Senioři pohyb potřebují pro své zdraví ještě více než mladí lidé. Z těchto důvodů organizace SPCCH zajišťuje každoročně rekondice a ozdravné pobyty, čímž se soustřeďuje na prevenci civilizačních onemocnění, zmírnění postižení a tím zapojení člověka do běžného denního života. I v letošním roce proběhl ozdravný pobyt v rekreačním středisku Sloup v Čechách, další ozdravný pobyt ve Vrbně pod Pradědem, hotel Koliba, a rekondiční pobyt pro pacienty s roztroušenou sklerózou v Janských Lázních v penzionu Sola Fide. Tento rekondiční pobyt byl částečně dotovaný z ministerstva zdravotnictví. I když některé akce nejsou dotované, je o ně velký zájem a na mnoho žádostí se nedostane. Součástí pobytů jsou nezapomenutelné výlety, mezi které patřila např. návštěva zámku v Bruntále.

V jarních měsících jsme svolali výroční členskou schůzi. Začátek jednání obohatilo pěkné pásmo básniček a písniček školní družiny pod vedením paní Komárkové. Zhodnotili jsme činnost a bláhově jsme se domnívali, že zápis do sbírky listin ve Spolkovém rejstříku již byl ukončen. Omyl. V letošním roce jsme pokračovali dále. Vypracovali jsme další doklady, naskenovali je a vložili pouze elektronicky na Městský soud v Praze.

Snažíme se nejen pracovat, ale se i kulturně vzdělávat. Jak se říká vítr do plachet nám dávají granty, dotace a příspěvky. Nejsme schopni sami uskutečnit náročnější finanční akce. Nesmírně si ceníme a děkujeme MěÚ Kopidlno za finanční příspěvek, který se podílí na našich akcích. V letošním roce to byla návštěva divadla v Mladé Boleslavi na představení Kabaret. Dále to byl výlet po krásách Českého ráje. Navštívili jsme Ossarium Kbelnice, památník bitvy u Jičína z prusko-rakouské války v roce 1866, dále městské muzeum v Rovensku pod Troskami, Dláskův statek a poté jsme projeli vesničkou Hrubá Skála, a to vše s poutavým vyprávěním průvodce.

Jsme organizace, které není lhostejné dění ve městě. Rádi pomůžeme při různých akcích pořádaných městem. I letos naše členka prováděla zdravotní dozor při městských slavnostech.

Začátkem října jsme se sešli v krásných prostorách KVC s poradkyní švýcarské firmy JUST, která nám přiblížila nové produkty známé přírodní švýcarské firmy, osvědčené svou tradicí, kvalitou a čistotou bylin. Scházíme se pravidelně několikrát do roka a jsou to vždy velmi příjemně strávené 2 hodiny našeho času.

Začátkem prosince se pojedeme podívat na vánočně vyzdobený zámek ve Slatiňanech. Potom navštívíme místní hřebčín, kde je chováno již přes 60 let plemeno starokladrubských vraníků. Po prohlídce si budete moci nakoupit dárky na vánočním jarmarku v prostorách nádvoří a kuchyně, poslechnout si některá hudební vystoupení a nebo se projít zámeckým parkem.

Zmínili jsme se, že senioři potřebují pohyb mnohem víc jak mladí lidé. A proto mnozí z nás navštěvují cvičení 60+ ve sportovní hale, které odborně vede správce haly paní Kymličková. Jsou to cviky ušité přímo na míru. Děkujeme za tuto možnost, ochotu a péči cvičitelky.

Tím zhruba končí výčet akcí, přejeme vám pevné zdraví, a hlavně chuť pro sebe něco dělat.

Výbor ZO SPCCH Kopidlno

Rok 2016 v modelářském kroužku

Vzlétl první model řízený rádiem

V roce 2016 náš klub pořádá opět seriál soutěží „Kopidlenská liga“, který čítá osm soutěží kategorie A3 a čtyři v kategoriích H, P30 a V. Dále jsme pořádali Krajský přebor Královéhradeckého kraje a dvě soutěže kategorie VOSA.

V dílně ZŠ Kopidlna jsme se scházeli pravidelně v pátek od 15 hodin. Všichni jsme řezali, brousili, lepili a pomalu sestavovali další, novější, technicky vyspělejší, a doufali, že vítězné, modely. Přes zimu jsme nejen stavěli své modely, ale také létali. Tradičně začínáme v lednu na letišti v Hořicích. V únoru již proběhly dvě soutěže Kopidlenské ligy. Dále jsme se účastnili soutěží ve Slaném a Panenském Týnci. V březnu následovaly

okukují modely svých vrstevníků i starších modelářů. I pro nás starší jsou to příjemná setkání a konzultace nových postupů při stavbě modelů. Koncem jara a v letních měsících s volnými modely téměř nelétáme, protože na okolních polích je vzrostlá vegetace. Po prázdninách jsme začali opět soutěžit v Hořicích, Panenském Týnci a České Lípě. Po delší odmlce to byl, pro nás všechny, trénink na nadcházející mistrovství. Pilně jsme trénovali a ladili své modely, abychom létali co nejlépe.

V říjnu se konala mistrovství republiky. Přestože postoupil Dan Kořínek, přestal modelářit a na MČR nejel. Žákovské mistrovství republiky se konalo 8. října v Kožlanech. Po-

Seniorské mistrovství republiky, které se konalo poslední víkend v říjnu, bylo poznamenáno velmi silným větrem, ale přineslo také své ovoce. Druhé místo si vylétal Milan Šafler a stal se tak vicemistrem ČR v kategorii A3 seniorů. Cesta k tomuto titulu byla ovšem letos pro Milana velmi trnitá. Vlivem asi technických závad postrádá ve své bedně čtyři modely. Dva úplně nové, postavené pomocí nejnovějších technologií. Z nichž poslední, nejnovější model mu ulétl jen týden před MČR na soutěži v Rochově. Nicméně to svědčí o velmi vyrovnané kvalitě jeho modelů. Samozřejmě i dlouholeté zkušenosti, pevné nervy a taktika létání přispěly k jeho úspěchu. Jen kousek štěstí, a dosáhl na metu

Vítěz soutěže Kopidlenská májová VOSA – Jan Lambert.

Vítěz soutěže Kopidlenská prázdninová VOSA – Karel Klacek.

Mistrovství České republiky mládeže volných modelů.

Kategorie F1H junioři – 1. místo Vojtěch Tichý.

krajské soutěže mládeže. Na nich naši žáci a junior nalétali časové limity potřebné pro postup na mistrovství republiky. A to všichni ve dvou kategoriích. Na krajském přeboru pořádaném naším klubem se v posledních dvou letech počet účastníků zvyšuje. Letos jich bylo přes šedesát. To vyžaduje precizní pořadatelskou činnost a dostatek kvalitních časoměřičů, s čímž nám pomáhají kolegové z okolních klubů a naši bývalí členové, za což jim moc děkujeme. Dále jsme odlétali další dvě soutěže Kopidlenské ligy. Následovaly další soutěže volných kategorií střídavě s prací v dílně. Zasoutěžit jsme si jezdili do Jičína, Hořic, Vraclavi, Rochova, Panenského Týnce. Na letiště blízka i vzdálená. Naši mladí žáci-modeláři se tam učí nejen létat, ale také

časí bylo sychravé, ale jinak pohodové. Kluci, mechanici, vedoucí, časoměřiči i rodiče se snažili. Předchozí trénink, vyladěné modely a trochu štěstí ukázaly, že v Kopidlně jsou stále schopní mladí modeláři. Úspěch se dostavil a naše snažení nepřišlo nazmar. Krásné 2. místo si vylétal Jan Lambert v kategorii F1H a přidal k tomu, bohužel nepopulární, 4. místo v kategorii P30. Vojtěch Tichý obsadil 1. místo v kategorii F1H junioři a také 4. místo v kategorii A3. Smůlu měl Matěj Tichý, když v kategorii A3 i F1H obsadil shodně 6. místo. „Třešničkou na dortu“ byl Kája Klacek, který si vylétal 2. místo v kategorii P30 a zvítězil v kategorii A3. Stal se tak mistrem České republiky pro rok 2016 v kategorii A3 žáků.

nejvyšší. Mimo to jsme také jeden z jeho modelů sundávali ze stromu na letišti v Jihlavě. Václav Krejčík se bohužel nemohl účastnit mistrovství republiky v kategorii P30. Určitě by byl horkým favoritem. Veškerou starost o tuto kategorii v našem klubu má právě on. A z výsledků jeho i našich žáků je vidět, že to dělá velmi dobře. Vedení schůzek žáků zastává v současné době z větší části také Václav Krejčík. Jsme rádi, že ho máme.

V listopadu jsme dolétali seriál soutěží naší Kopidlenské ligy. Účastnili se posledních soutěží Pražské ligy, kde si dobře vedli Karel Klacek, Jan Lambert a Milan Šafler. Seriál sou-

pokračování ze strany 44

těžší Tereziánská liga v Rochově vyhrál v kategorii P30 Václav Krejčík a v kategorii A3 Milan Šafler. Na Silvestra si ještě jedeme zasoutěžit na jičínské letišti do Vokšic a rozloučit se tak s modelářskou sezonou 2016, abychom 8. ledna mohli zahájit v Hořicích tu další 2017.

Samostatnou kapitolou naší činnosti v letošním roce bylo i rozšíření o stavbu a létání s modely na RC ovládání. Koncem roku

la trochu pomaleji. Ale nechtěli jsme jim to postavit celé sami. Kluci se střídali na práci jednotlivých dílů a vyzkoušeli si všechno. Stejně stavba probíhala za velkého přispění vedoucích. V polovině dubna byla první Vosa připravena k letu. Kluci neměli do této doby žádné zkušenosti s RC létáním. Proto vždy ochotný a nápomocný Václav Krejčík zapůjčil svůj počítač s leteckým simulátorem a kluci se učili základním návykům „na sucho“. Teprve potom jsme přistoupili k létání „na živo“ s Vosou. Její letové i pevnostní vlastnosti jsme poprvé vyzkoušeli „na čarodějnice“.

nové VOSY – se účastnili Karel Klacek a Matěj Tichý. Po napínavém klání vyhrál Karel Klacek. Na příští rok již máme naplánovány naše, tentokrát čtyři, soutěže Vos. A pokud to klukům půjde, chtěli bychom se účastnit celorepublikového setkání modelářů létajících s modely VOSA.

Účastnili jsme se mnoha soutěží a několika kulturních akcí. Jsme rádi, že naši mládežníci se zúčastňují stále více soutěží. Myslím si, že je to velmi vhodná mimoškolní aktivita kluků, která jim poskytne mnoho zkušeností a technických dovedností do života. Doufáme, že

Mistrovství České republiky mládeže volných modelů.

Kategorie F1H žáci – 2. místo Jan Lambert.

Mistrovství České republiky mládeže volných modelů.

Kategorie P30 žáci – 2. místo Karel Klacek.

Mistrovství České republiky mládeže volných modelů.

*Kategorie A3 žáci – 1. místo Karel Klacek.
Mistr České republiky 2016 v kategorii A3.*

2015 jsme obdrželi stavebnice dvou „Vos“, jako dotaci od Svazu modelářů ČR. V té době měli kluci rozpracované soutěžní modely pro volné kategorie, a proto se stavbě Vosy začali věnovat až začátkem roku 2016. Vosa je historický model klasické konstrukce upravený na dálkové ovládání. Téměř všichni žáci byli úplnými začátečníky, a proto stavba probíha-

Vosa nám létá a první letový den přežila. Byly sice chvíle, kdy nás mrazilo v zádech, jestli neponeseme domů jen třísky, ale naštěstí se tak nestalo. Chce to ještě hodně trénovat. Času mnoho nebylo, a než jsme se nadáli, byla tu soutěž. Naší soutěže – Májové VOSY – se bohužel zúčastnil jen Jan Lambert, a tak zaslouženě vyhrál. Druhé soutěže – Prázdní-

do budoucna přibudou další mezi nás. Děkujeme vedení města Kopidlno za finanční pomoc na naši činnost. Dále patří poděkování všem našim sponzorům, rodičům, SMČR, ZŠ Kopidlno a dalším našim příznivcům. Budeme se snažit, jako doposud, aby dobré výsledky dělaly čest nám, rodičům, škole i městu.

Za LMK Kopidlno František Zajíč

*Mistrovství České republiky volných modelů.
Kategorie A3 senioři – 2. místo Ing. Milan Šafler (vlevo).*

Medailisté Krajského přeboru mládeže Královéhradeckého kraje.

První turnaj v elektronických šípkách

Autoklub Kopidlno uspořádal v sobotu 26. listopadu 2016 za finanční podpory Královéhradeckého kraje a města Kopidlno I. ročník turnaj v elektronických šípkách.

Vše začalo prezentací ve 13 hod. Následovalo vlastní zahájení a seznámení s pravidly pro dnešní turnaj. Přivítali jsme celkem 16 soutěžících, kteří si vylosovali startovní čísla a byli rozděleni do dvou skupin A a B.

Házelo se na dvou šípkových automatech, které jsme měli zapůjčeny od firmy Rosengart. Hrál se na pět kol hra 501 Master Out. Každé kolo má 15 her. Po každém kole vzniklo pořadí, které se zapisovalo do tabulky. Po skončení pátém kole první čtyři z každé skupiny A a B postoupili do čtvrtfinále. Soutěžící na pátém až osmém místě ve skupinách A a B se potom rozhazovali ve dvou kolech o pořadí na devátém až šestnáctém místě. Prvních osm se v pěti kolech utkalo o pořadí na prvním až osmém místě. První čtyři postoupili do finále. Ostatní se utkali o páté až osmé místo. Finále na závěr určilo konečné pořadí na prvním až čtvrtém místě. Níže uvádíme konečné výsledky. Turnaj byl ukončen ve 20.30 hod. Vítěz dostal šampaňské, první tři získali pěkné poháry a všichni účastníci dostali klobásu, pivo a na závěr tašku s drobnými předměty v upomínku na letošní turnaj.

Během turnaje se vytvořila příjemná atmosféra. Jelikož se jednalo o první takovou akci, sbírali jsme poznatky a zkušenosti pro příští ročník, na který se všichni již těší. Samozřejmě, že se v průběhu akce vyskytly

Výsledková listina – turnaj v elektronických šípkách 26. 11. 2016

pořadí	startovní číslo	příjmení	jméno	adresa
1	4	VESELÝ	Josef	Kopidlno
2	5	TOBIÁŠ	Pavel ml.	Kopidlno
3	14	ČÁKORA	Libor	Kopidlno
4	1	BENDA	Aleš	Kopidlno
5	11	BANGO	Milan	Vršce
6	8	KNIL	Martin	Kopidlno
7	12	NOVÁKOVÁ	Jarmila	Kopidlno
8	15	HRDÝ	Stanislav	Kopidlno
9	3	BOHÁČ	Miloš	Kopidlno
10	7	ALBRECHT	Petr	Kopidlno
11	16	HNÍZDO	Tomáš	Cholenice
12	2	SLÁMA		Psinice
13	13	SYŘÍŠTĚ	Josef	Kopidlno
14	9	PREKSL	Pavel ml.	Kopidlno
15	10	HNÍZDO	Jiří	Cholenice
16	6	CHALUPA	Mojmír	Kopidlno

nějaké nedostatky, které byly způsobeny nedostatečnými zkušenostmi. Jak se ale říká, chybami se člověk učí. Tak i my máme z tohoto prvního turnaje hodně poznatků, které se určitě projeví v příštím ročníku turnaje v šípkách.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem, kdo se na celé akci podíleli, ale i všem sou-

težícím, kteří přispěli ke zdárnému průběhu turnaje. Děkujeme i shora uvedeným Královéhradeckému kraji a městu Kopidlno za finanční podporu nejen této akce, ale i všech ostatních akcí, které jsme letos pořádali, neboť bez jejich podpory bychom těžko něco uskutečnili. Ještě jednou děkujeme.

Jan Gottwald

Fotbalisté potřebují zapálené fandy, kteří dokážou hráče povzbudit

Starší příprava FK Kopidlno – ročníky 2006 a ml.

Sestava: Syřiště Tadeáš, Lambert Jan, Kosina Adam, Kóre Lukáš, Rozsypal Ondřej, Kosina Erik, Šádek Jiří, Kořínek Daniel, Flodr Josef, Zikmund Antonín, Sedláček Tadeáš, Vlček František, Rozsypal Dominik

V podzimní části náš tým sehrál 16 zápasů – systémem 2 x 15 minut se soupeři z Libáně, Robous, Lužan, Libuně, Milíčevse, Železnice

a Chomutic.

Ve 12 zápasech jsme své soupeře porazili a ve 4 zápasech jsme okusili chuť porážky. Celkově jsme vstřelili 116 branek a ve 47 případech jsme inkasovali.

Naše hra se v průběhu podzimu zlepšovala a bylo nač se dívat. Co se týče projevu hry a vstřelených branek, tak nás hlavně těší, že naše hra není založena na jednom

či dvou hráčích, ale na hře celého týmu. V průběhu podzimu vstřelili gól všichni hráči sestavy, včetně brankářů, kteří v některých zápasech nastoupili do pole.

Touto cestou bych chtěl všem hráčům, rodičům a trenérům Sedláčkovi st., Zikmundovi st., Rozsypalovi st. a Vlčkovi st. poděkovat za přístup, pomoc a podporu.

Mladší příprava FK Kopidlno – ročníky 2008 a ml.

Sestava: Rozsypal Filip, Sedláček Tadeáš, Syřiště Tadeáš a Mates, Skrbek Šimon a Štěpán, Slavík David, Švorc Patrik, Zlatník Samuel, Vích Samuel, Šimůnek Štěpán

Naši nejmladší se v podzimní části zúčastnili jednoho okresního kola ml. přípravek v Hořicích a dále sehráli několik přátelských klání s týmy ze Železnice a Milíčevse. V těchto zápasech se postupně rozkoukávali a seznamovali s rozeštěním na hřišti po boku zkušenějších Sedláčka a Syřiště. Postupně si zkoušeli dovednosti, kterým se věnují v tréninku, a přidali několik krásných branek.

I zde bych chtěl touto cestou poděko-

vat hráčům za přístup, rodičům za podporu a asistentům z řad rodičů panu Syřišti st., Skrbkovi a T. Kosinovi za pomoc při trénincích a v přípravných zápasech.

Vladislav Kosina,
trenér přípravek FK Kopidlno

Žáci FK Kopidlno si drží střed tabulky a k tomuto umístění velkou měrou přispěl výkon jejich brankáře. Dorost jsme pro

tento ročník nepřihlásili, ale zvažujeme a jednáme, abychom i tuto mládežnickou kategorii na našem hřišti měli.

Muži FK Kopidlno

Pro podzim jsme měli pro dva týmy k dispozici více méně 21 hráčů, kteří nastupovali celkem pravidelně. Další 17 (tři z nereligy) vypomáhalo, nebo spíše vypomohlo, v zápasech většinou bez tréninku, nepravidelně a zejména tam, kde byl hráčů nedostatek. Někteří hráči (Kazda, T. Zedek, Strnad) vinou nedisciplinovanosti a z toho vyplývajícího vyloučení tým v podzimní části oslabili. Důraz byl samozřejmě kladen na výsledky A týmu, který hraje okresní přebor, v nejnižší soutěži hraje B tým.

FK Kopidlno A, několik statistických údajů: Michal Poutník 5 gólů (bohužel 1 ČK), Pavel Zedek 4, Adam Nasikovský, Patrik Berounský, Martin Valnoha po 2, David Machačný, Míla Havelka, Přemysl Čech, Jan Dřímál po 1 gólu.

Áčko mužů vstoupilo do podzimu třemi výhrami a následovala porážka v Hořicích.

Od té doby, ač nás soupeři nepřehrávali, utkání byla z větší míry vyrovnaná, jsme se díky neproměňování šancí, a to i těch z kategorií tutových, dostávali do situace, kdy jsme byli nuceni dotahovat manko. Mnohdy jsme soupeře zatlačili na jeho polovinu, vytvořili si tlak, ale vstřelit branku pro nás bylo nepřekonatelným problémem. To bylo v některých momentech až frustrující a sebevědomí jednotlivců i cel-

lého týmu upadalo. Za celý podzim se bohužel nechytil žádný střelec, který by pozvedl prapor mančafu a hráče pozitivně nastartoval. Selhali jsme i ve střelách ze značky pokutového kopu (tři neproměněné v základní hrací době, dvakrát jsme selhali v závěrečných penaltových rozstřelech). K náladě v týmu, kdy přibývalo zbytečných porážek,

nejtragičtější snad na hřišti v Lužanech, nepřispěla ani nálada v ochozech na domácím stadionu, kdy negativní hlasy z řad některých fandů áčku rozhodně nepomohly. Ono když se vyhrává a daří se, tak se fandí jednoznačně lépe. Jenže povzbuzovat se má hlavně a právě v době, kdy se nedaří. Fotbal hrajeme se svými hráči, což je na této úrovni důležité. Neutrácíme finance za lanaření hráčů z jiných klubů, je třeba, aby se aktivně zapojili naši odchovanci. Všichni to děláme pouze „pro radost“ a ze svého volného času. Nechtě si to každý uvědomí. Soutěž okresního přeboru je vyrovnaná. Po podzimu jsme ve středu tabulky se ztrátou deseti bodů na prvního, sedmi na druhého až čtvrtého. Jaro není pro nikoho rozhodnuto. Nyní bude důležité, abychom podzimní nezdary ustáli, tým se dal do kupy a pozitivně nastartoval do jarních bojů. Držte nám, fotbalistům FK Kopidlno, pěsti.

Všem přeji za celý klub, výbor FK a hráče hezké a klidné vánoční svátky.

Miloslav Havelka, předseda FK Kopidlno

Přebor Kopidlno v kuželkách 2016

Již 11. ročník Přeboru Kopidlno v kuželkách na 120 hodů sdružených proběhl v letošním roce na kuželně v Jičíně. Přeboru se zúčastnilo 14 borců. Přeboru Kopidlno se účastní hráči z Kopidlno a ti, kteří oblékají dresy kopidlenských mužstev v Turnaji neregistrovaných v Jičíně.

Turnaj ovládl výkonem 509 shozených kuželek nováček Přeboru Michal Zikmund, v turnaji neregistrovaných hájí barvy Šavle team. Druhé místo obsadil výkonem 506 shozených kuželek Milan Krulich z Magny Libáň. Třetí skončil Vláda Kosina z ČD Kopidlno. Vláda je opět na stupních vítězů, ale zlato stále uniká. Čtvrtý byl Jarda Podzimek z Aveflu Budčev. O pátém a šestém místě rozhodovaly jen dvě kuželky ve prospěch Tomáše Jansty z Aveflu. Velký souboj byl také o poslední místo a cenu útěchy, kde rozhodovalo jen několik kuželek. Výkony a pořadí ostatních borců najdete v tabulce.

Přebor Kopidlno má stále vyšší úroveň, a tak se již všichni těší na 12. ročník. Tímto turnajem se kopidlenská kuželkářská rozloučili se sezónou 2015–2016 a již se připravují na příští sezónu. V listopadu začal v jičínské kuželně již 41. ročník Turnaje neregistrovaných.

Velké poděkování zaslouží MěÚ Kopidlno za podporu menšinového sportu. Poděkování patří též Vendovi Brodskému za skvělou organizaci celého turnaje.

Petr Albrecht

Vítěz Michal Zikmund.

Přebor Kopidlno 2016: zleva dole V. Kosina, L. Komárek, T. Jansta, J. Jaroš, M. Zikmund, P. Zajíc, zleva nahoře T. Procházka, J. Boudný, V. Brodský, M. Krulich, P. Tobáš, M. Novák, P. Albrecht, J. Podzimek.

Konečné výsledky:

pořadí	Jméno	dráha	dráha	dráha	dráha	dráha	dráha	celkem
		1	2	1+2	3	4	3+4	
1.	Zikmund Michal	127	127	254	134	121	255	509
2.	Krulich Milan	115	136	251	99	156	254	506
3.	Kosina Vladislav	122	108	230	118	142	260	490
4.	Podzimek Jaroslav	125	131	256	109	114	223	479
5.	Jansta Tomáš	104	115	219	123	121	244	463
6.	Novák Miloslav	126	124	250	99	113	212	462
7.	Jaroš Jaroslav	123	113	236	117	97	214	450
8.	Brodský Václav	103	106	209	124	109	233	442
9.	Albrecht Petr	120	92	212	107	121	228	440
10.	Zajíc Pavel	105	106	211	105	117	222	433
11.	Procházka Tomáš	99	113	212	121	99	220	432
12.	Komárek Ladislav	101	111	212	98	112	210	422
13.	Boudný Jan	104	100	204	109	107	216	420
14.	Tobáš Pavel	102	101	203	95	117	212	415
Rekord dráhy:		150 V. Kosina 2015	149 T. Jansta 2015		151 J. Podzimek 2014	139 J. Chalupníček 2009 T. Jansta 2015		Celkem rekordy drah 589

KOPIDLENSKÉ LISTY

čtvrtletník pro Kopidlno | periodický tisk územního samosprávného celku | vydává město Kopidlno, IČ: 00271705 | adresa redakce: KVC Kopidlno, Hilmarova 86, 507 32 Kopidlno, tel.: 776 080 190, e-mail: kvc@kopidlno.cz | redakční rada: Renata Holubová (předsedkyně), Jana Čtvrtečková, Zdenka Gläserová Lebedová, Lenka Kropáčková, Hana Lhotáková, Jiří Machula, Andrea Menclová, Jarmila Nováková, Ilona Pluhařová, Oldřich Suchoradský, Jana Tauchmanová | výkonný redaktor: Martin Žantovský | tiskne: TNM Print, Nové Město | ev. č. MK ČR E 11556 | vyšlo: 16. 12. 2016 | uzávěrka příspěvků do příštího čísla: 10. 2. 2017 | Některé příspěvky v Kopidlenských listech mohou vyjadřovat výhradně názory přispěvatelů. Starší čísla KL je možné zakoupit na MÚ Kopidlno. Má-li váš výtisk KL nějaký nedostatek, bude vám vyměněn u prodejce nebo na MÚ Kopidlno, případně vráceny peníze.